

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 235

trettionionde årgången

17 september 1996

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

- ★ Rådets direktiv 96/47/EG av den 23 juli 1996 om ändring av direktiv 91/493/EEG om körkort 1
- ★ Rådets direktiv 96/48/EG av den 23 juli 1996 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg 6
- ★ Rådets direktiv 96/49/EG av den 23 juli 1996 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på järnväg 25
- ★ Rådets direktiv 96/50/EG av den 23 juli 1996 om harmonisering av villkoren för att erhålla nationella förarberis för gods- eller personbefordran på gemenskapens inre vattenvägar 31
- ★ Rådets direktiv 96/51/EG av den 23 juli 1996 om ändring av direktiv 70/524/EEG om fodertillsatser 39
- ★ Rådets direktiv 96/53/EG av den 25 juli 1996 om största tillåtna dimensioner i nationell och internationell trafik och högsta tillåtna vikter i internationell trafik för vissa vägfordon som framförs inom gemenskapen 59

Pris 19,50 ecu

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt en begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fetstil och föregås av en asterisk.

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS DIREKTIV 96/47/EG

av den 23 juli 1996

om ändring av direktiv 91/493/EEG om körkort

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 75 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 189c i fördraget⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Rådets direktiv 91/439/EEG av den 29 juli 1991 om körkort⁽⁴⁾ föreskriver att nationella körkort upprättas i enlighet med den gemenskapsmodell som beskrivs i bilaga I till direktivet.

Det är lämpligt att införa ett alternativ till denna modell för att ta hänsyn till gällande praxis och för att tillgodose vissa medlemsstaters önskemål.

Inom ramen för det ömsesidiga erkännandet av körkort finns det anledning att garantera dessa körkorts kompatibilitet och samverkansförmåga inom hela gemenskapen; därför är det lämpligt att undvika att datoriserad teknik på individuell basis införs för gemenskapsmodellen av körkort, samtidigt som det dock bör lämnas utrymme på körkortet för ett eventuellt senare införande av en microprocessor eller en motsvarande datoriserad anordning.

Det är lämpligt att ge medlemsstaterna möjligheten att på ett speciellt utrymme lämna information som inte hänger samman med administrationen av körkortet eller med trafiksäkerheten, eftersom sådana upplysningar skall underkastas ett särskilt, skriftligt medgivande från innehavaren.

Vad beträffar de tekniska specifikationerna för gemenskapens körkortsmodell följer detta direktiv det synsättet när det gäller teknisk harmonisering genom att det fastställer en allmän ram för specifikationer, medan detaljregleringen överläts till förfarandena i samband med industriell standardisering.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 91/439/EEG ändras enligt följande:

1. I artiklarna 1.1 och 2.3 skall "eller I a" läggas till efter ordet "bilaga I".
2. I artikel 2 skall en ny punkt med följande lydelse läggas till:
"4. Utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser rådet kommer att anta på området, får de modeller som beskrivs i bilagorna I och I a inte innehålla några elektroniska datoriserade anordningar."
3. Bilaga I a i bilagan till detta direktiv skall läggas till.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall efter samråd med kommissionen sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 juli 1996, och skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

⁽¹⁾ EGT nr C 21, 25.1.1995, s. 4 och EGT nr C 54, 23.2.1996, s. 5.

⁽²⁾ EGT nr C 301, 13.11.1995, s. 22 och EGT nr C 204, 15.7.1996, s. 20.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 16 november 1995 (EGT nr C 323, 4.12.1995, s. 109), rådets gemensamma ståndpunkt av den 26 februari 1996 (EGT nr C 120, 24.4.1996, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 6 juni 1996 (EGT nr C 181, 24.6.1996, s. 16).

⁽⁴⁾ EGT nr L 237, 24.8.1991, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/72/EG (EGT nr L 337, 24.12.1994, s. 86).

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 23 juli 1996.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

På rådets vägnar

I. YATES

Ordförande

BILAGA

"BILAGA I a

BESTÄMMELSER FÖR KÖRKORT ENLIGT GEMENSKAPSMODELLEN

(Alternativ till modellen i bilaga I)

1. De fysiska egenskaperna hos körkortet enligt gemenskapsmodellen skall vara i enlighet med ISO 7810 och ISO 7816-1.

De metoder som används för att kontrollera körkortens egenskaper i syfte att fastställa att de följer de internationella normerna skall vara i enlighet med ISO 10373.

2. Körkortet skall bestå av två sidor.

Sidan 1 skall innehålla följande:

- a) Order "körkort" i stort typsnitt på det eller de språk som används i den medlemsstat som utfärdar körkortet.
- b) Namnet på den medlemsstat som utfärdar körkortet, vilket är en frivillig uppgift.
- c) Nationalitetsbeteckningen för den medlemsstat som utfärdar körkortet, inlagd i vitt i en blå rektangel och omgiven av tolv gula stjärnor, skall vara en av följande:

B: Belgien	L: Luxemburg
DK: Danmark	NL: Nederländerna
D: Tyskland	A: Österrike
GR: Grekland	P: Portugal
E: Spanien	FIN: Finland
F: Frankrike	S: Sverige
IRL: Irland	UK: Förenade kungariket.
I: Italien	

- d) De uppgifter som är särskiljande för körkortet, numrerade enligt följande:
 1. Innehavarens efternamn.
 2. Innehavarens förnamn.
 3. Innehavarens födelsedatum och födelseort.
 4.
 - a) Datum för utfärdandet av körkortet.
 - b) Körkortets sista giltighetsdag eller ett tankstreck om giltighetstiden inte är begränsad.
 - c) Namnet på den behöriga myndighet som utfärdat körkortet (får tryckas på sidan 2).
 - d) Ett annat nummer än det som upptas i nummer 5, vilket kan användas för administrationen av körkortet (frivillig uppgift).
 5. Körkortets nummer.
 6. Ett fotografi av innehavaren.
 7. Innehavarens underskrift.
 8. Innehavarens permanenta bostättningsort eller postadress (frivillig uppgift).
 9. (Under)kategorier av fordon som innehavaren har rätt att köra (nationella kategorier skall tryckas med annat typsnitt än harmoniserade kategorier).
- e) Orden "Europeiska gemenskapernas modell" skall finnas tryckt på det eller de språk som används i den medlemsstat som utfärdar körkortet, och ordet "körkort" på gemenskapens övriga språk skall vara tryckta i rosa och utgöra bakgrund på körkortet:

Permiso de Conducción

Kørekort

Führerschein

Άδεια Οδήγησης

Driving Licence

Ajokortti
Permis de conduire
Ceadúnas Tiomána
Patente di guida
Rijbewijs
Carta de Condução
Körkort

f) Färganvisningar:

- blå: Pantone Reflex Blue
- gul: Pantone Yellow.

Sidan 2 skall innehålla följande:

- a) 9. (Under)kategorier av fordon som innehavaren har rätt att köra (nationella kategorier skall tryckas med annat typsnitt än harmoniserade kategorier).
10. Datum för det första utfärdandet för varje (under)kategori (detta datum skall föras över till det nya körkortet vid varje senare ersättning eller utbyte).
11. Sista giltighetsdag för varje (under)kategori.
12. Övriga upplysningar eller eventuella inskränkningar, i kodad form, mot den berörda (under)kategorin.

Följande koder skall användas:

- Kod 1–99: harmoniserade gemenskapskoder.
- Kod 100 och däröver: nationella koder som enbart gäller inom den körkortsutfärdande medlemsstatens territorium.

När en kod gäller för samtliga (under)kategorier för vilka körkortet utfärdas, får den tryckas under kolumnerna 9, 10 och 11.

13. Ett utrymme där mottagande medlemsstat, vid tillämpning av punkt 3 a i denna bilaga, kan föra in upplysningar som är nödvändiga för administrationen av körkortet.
14. Ett utrymme där utfärdande medlemsstat kan föra in upplysningar som är nödvändiga för administrationen av körkortet eller som gäller trafiksäkerhet (frivillig uppgift). Om upplysningen faller under någon rubrik i denna bilaga, skall den föregås av motsvarande siffra i rubriken.

Med innehavarens särskilda, skriftliga medgivande får även uppgifter som inte hänger samman med administrationen av körkortet eller med trafiksäkerheten lämnas på detta utrymme. Tillägg av sådana uppgifter ändrar inte på något sätt användandet av modellen som körkort.

- b) En förklaring till de numrerade rubrikerna på sidorna 1 och 2 av körkortet (åtminstone rubrikerna 1, 2, 3, 4 a, 4 b, 4 c, 5, 10, 11 och 12).

Om en medlemsstat önskar avfatta dessa texter på ett annat nationellt språk än danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska eller tyska skall medlemsstaten upprätta en tvåspråkig version av körkortet där ett av de ovannämnda språken används, utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i denna bilaga.

- d) Körkortet av gemenskapsmodell skall ha ett utrymme med möjlighet att eventuellt lägga in en mikroprocessor eller annan likvärdig datoriserad anordning.

3. Särskilda bestämmelser

- a) När innehavaren av ett körkort utfärdat av en medlemsstat i enlighet med denna bilaga stadigvarande bosatt sig i en annan medlemsstat, får denna medlemsstat föra in sådana upplysningar på körkortet som är nödvändiga för dess administration, under förutsättning att detta slags upplysningar också förs in på de körkort som utfärdas av medlemsstaten och att det finns nödvändigt utrymme för detta ändamål.
- b) Efter samråd med kommissionen får medlemsstaterna lägga till färger eller markeringar, exempelvis streckkod, nationella symboler och säkerhetsdetaljer, utan att det påverkar tillämpningen av de övriga bestämmelserna i denna bilaga.

Inom ramen för det ömsesidiga erkännandet av körkortet får streckkoden inte innehålla någon annan information än vad som redan står att läsa på körkortet eller som är nödvändig för utfärdandet av körkortet.

MODELL FÖR GEMENSKAPSKÖRKORT

Sida 1

KÖRKORT		MEDLEMSSTAT
	1.	
	2.	
	3.	
	4a.	4c.
	4b.	(4d.)
	5.	
	7.	
6. FOTOGRAFI		
	(8.)	
9.		

Sida 2

	9.	10.	11.	12.
A1 				
A 				
B1 				
B 				
C1 				
C 				
D1 				
D 				
BE 				
C1E 				
CE 				
D1E 				
DE 				

PROV PÅ GEMENSKAPSKÖRKORT

Belgiskt körkort (för information)

	RIJBEWIJS	KONINKRIJK BELGIE
6. FOTO	1. Steven 2. Anne-Marie M.E. 3. 01.04.73 D-53170 Bonn 4a. 01.07.96 4c. B-9000 Gent 4b. 30.06.06 5. DA 003360 7. <u>AM Stever</u>	
9. A B		

		PERMIS DE CONDUIRE ROYAUME DE BELGIQUE			
 6. PHOTO		1. Quentin			
		2. Maria N.E.			
		3. 01.04.73 B-7000 Mons			
		4a. 01.07.96 4c. B-1180 Uccle			
		4b. 30.06.06			
5. DA 003 361		7. <u>MDuenter</u>			
9. <table border="1"><tr><td>A</td><td>B</td></tr></table>		A	B		
A	B				

RÅDETS DIREKTIV 96/48/EG

av den 23 juli 1996

om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 129d tredje stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁽³⁾,

i enlighet med det i artikel 189c i fördraget angivna förfarandet⁽⁴⁾, och

med beaktande av följande:

För att göra det möjligt för unionsmedborgare, ekonomiska aktörer samt regionala och lokala samhällen att i full utsträckning utnyttja fördelarna med att skapa ett område utan inre gränser bör gemenskapen bidra till att främja samtrafikförmågan och driftskompatibiliteten hos de nationella näten för höghastighetståg liksom tillgängligheten till dessa nät.

En grupp på hög nivå bestående av företrädare för medlemsstaternas regeringar, de europeiska järnvägarna och den europeiska järnvägsindustrin och som av kommissionen sammankallades på begäran av rådet i dess resolution av den 4 och 5 december 1989, har utarbetat en översiktsplan för ett transeuropeiskt nät för höghastighetståg.

I december 1990 framlade kommissionen ett meddelande för rådet om detta höghastighetstågnät, vilket rådet välkomnade i sin resolution av den 17 december 1990⁽⁵⁾.

I artikel 129c i fördraget föreskrivs att gemenskapen skall genomföra de åtgärder som kan visa sig nödvändiga för

att säkerställa nätens driftskompatibilitet, särskilt när det gäller teknisk standardisering.

Kommersiell drift av höghastighetståg förutsätter en utomordenligt god enhetlighet mellan infrastrukturens och den rullande materiels egenskaper. Prestanda, säkerhet, kvaliteten på servicen och kostnaderna för denna är beroende av denna enhetlighet, vilken är av särskild vikt för driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg.

Rådets direktiv 91/440/EEG av den 29 juli 1991 om utvecklingen av gemenskapens järnvägar⁽⁶⁾ innebär att järnvägsföretagen måste ha ökad tillgång till medlemsstaternas järnvägsnät, vilket sålunda förutsätter driftskompatibilitet mellan infrastrukturer, utrustning och rullande materiel.

Medlemsstaterna är ansvariga för att säkerställa att de säkerhets-, hälso- och konsumentskyddsregler som gäller för järnvägsnät i allmänhet följs vid projektering, anläggning, ibruktagande och under drift. Tillsammans med de lokala myndigheterna har de även ansvar för frågor rörande marklagstiftning, fysisk planering och miljöskydd. Detta är särskilt viktigt vad beträffar nät för höghastighetståg.

I enlighet med direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt⁽⁷⁾ skall det göras en bedömning av hur anläggning av järnvägslinjer för fjärrtrafik påverkar miljön.

Det råder stora skillnader mellan de nationella föreskrifter och interna regler samt tekniska specifikationer som järnvägarna tillämpar. Dessa nationella föreskrifter och interna regler omfattar tekniker som är speciella för varje lands industri. I dem ges föreskrifter om dimensioner och särskilda anordningar samt särskilda egenskaper. Detta medför särskilt att höghastighetståg inte kan framföras under gynnsamma villkor inom hela gemenskapen.

Denna situation har under årens lopp gett upphov till mycket nära band mellan den nationella järnvägsindustrin och de nationella järnvägarna, vilket hindrat marknaderna från att öppnas. För att kunna bli konkurrenskraftiga på världsmarknaden måste dessa industrier ha

⁽¹⁾ EGT nr C 134, 17.5.1994, s. 6.

⁽²⁾ EGT nr C 397, 31.12.1994, s. 8.

⁽³⁾ EGT nr C 210, 14.8.1995, s. 38.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 19 januari 1995 (EGT nr C 43, 20.2.1995, s. 60), rådets gemensamma ståndpunkt av den 8 december 1995 (EGT nr C 356, 3.12.1995, s. 43) och Europaparlamentets beslut av den 16 april 1996 (EGT nr C 141, 13.5.1996, s. 48).

⁽⁵⁾ EGT nr C 33, 8.2.1991, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT nr L 237, 24.8.1991, s. 25.

⁽⁷⁾ EGT nr L 175, 5.7.1985, s. 40.

tillgång till en öppen och konkurrensutsatt europeisk marknad.

Det är sålunda nödvändigt att för hela gemenskapen fastställa väsentliga krav för det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg.

På grund av omfattningen av och komplexiteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg har det av praktiska skäl visat sig nödvändigt att dela upp det i delsystem. För varje sådant delsystem måste det för hela gemenskapen fastställas väsentliga krav och grundläggande egenskaper samt sådana tekniska specifikationer, särskilt vad gäller komponenter och gränssnitt, som är nödvändiga för att uppfylla de väsentliga kraven. För vissa delsystem (miljö, användare och drift) skall emellertid tekniska specifikationer om driftskompatibilitet (TSD) utarbetas endast om det visar sig nödvändigt för att säkerställa driftskompatibiliteten i fråga om infrastruktur, energi, kontrollstyrning samt signalsystem och rullande materiel.

Genomförandet av bestämmelserna om driftskompatibilitet hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg bör inte medföra några oberättigade hinder vad gäller lönsamheten för att bibehålla enhetligheten i medlemsstaternas befintliga järnvägsnät samtidigt som ansträngningar görs för att målet att möjliggöra trafik med höghastighetståg inom hela gemenskapen kvarstår.

I särskilda fall kan en medlemsstat tillåtas att inte tillämpa vissa tekniska specifikationer för driftskompatibilitet och förfaranden för att säkerställa att sådana möjligheter till undantag är berättigade. I artikel 129c i fördraget föreskrivs att vid gemenskapens insatser avseende driftskompatibilitet skall hänsyn tas till projektens potentiella ekonomiska livskraft.

För att de relevanta bestämmelserna om upphandlingsförfaranden inom järnvägssektorn, särskilt direktiv 93/38/EEG⁽¹⁾, skall uppfyllas, måste de upphandlande enheterna inkludera de tekniska specifikationerna i de allmänna dokumenten eller i de kontraktbestämmelser som hänför sig till varje kontrakt. Det är nödvändigt att utarbeta en uppsättning europeiska specifikationer som referenser för dessa tekniska specifikationer.

I direktiv 93/38/EEG definieras en europeisk specifikation som en gemensam teknisk specifikation, ett europeiskt typgodkännande eller en nationell standard som inför en europeisk standard. En harmoniserad europeisk standard

kommer att på uppdrag av kommissionen utarbetas av ett europeiskt standardiseringsorgan, Europeiska standardiseringskommittén (CEN), Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering (CENELEC) eller Europeiska standardiseringsinstitutet för telekommunikation (ETSI). En hänvisning till den kommer att offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Det är i gemenskapens intresse att ett internationellt standardiseringssystem finns, som kan utforma standarder som verkligen kan utnyttjas av internationella handelspartner och som uppfyller gemenskapspolitikens krav. De europeiska standardiseringsorganen bör följaktligen fortsätta sitt samarbete med de internationella standardiseringsorganen.

De upphandlande enheterna fastställer de ytterligare specifikationer som krävs för att komplettera de europeiska specifikationerna eller övriga standarder. Dessa specifikationer får inte hindra att de väsentliga krav uppfylls, vilka harmoniserats på gemenskapsnivå och som det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg måste uppfylla.

Förfarandena för bedömning av komponenternas överensstämmelse eller lämplighet bör grunda sig på utnyttjandet av de moduler som avses i beslut 93/465/EEG⁽²⁾. För att främja utvecklingen av de berörda industrierna är det nödvändigt att i största möjliga utsträckning utveckla förfaranden med kvalitetssäkringssystem. Begreppet komponent täcker såväl materiella föremål som immateriella föremål, såsom programvara.

Bedömningen av lämpligheten kommer att göras för de komponenter som är mest avgörande för systemets säkerhet, tillgänglighet eller ekonomi.

I sina kontraktbestämmelser fastställer de upphandlande enheterna, särskilt i fråga om komponenterna och med hänvisning till de europeiska specifikationerna, de egenskaper som tillverkarna kontraktsmässigt skall uppfylla. Under dessa omständigheter är komponenternas överensstämmelse i huvudsak knuten till deras användningsområde för att systemets driftskompatibilitet skall säkerställas och garanteras, och inte bara till deras fria rörlighet på den gemensamma marknaden.

Tillverkaren behöver sålunda inte anbringa en EG-märkning på de komponenter som lyder under bestämmelserna i detta direktiv utan — på grundval av den bedömning av överensstämmelse och/eller lämplighet som görs i enlighet med de tillämpliga förfarandena i detta direktiv — till-

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/38/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av upphandlingsförfarandena inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna (EGT nr L 199, 9.8.1993, s. 84). Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁽²⁾ Rådets beslut 93/465/EEG av den 22 juli 1993 om moduler för olika stadier i förfaranden vid bedömning av överensstämmelse samt regler för anbringande och användning av CE-märkning om överensstämmelse, avsedda att användas i tekniska harmoniseringsdirektiv (EGT nr L 220, 30.8.1993, s. 23).

verkarens försäkran om överensstämmelse är tillräcklig. Detta påverkar inte den skyldighet som tillverkarna har att anbringa en EG-märkning på vissa komponenter för att bestyrkas deras överensstämmelse med andra relevanta gemenskapsbestämmelser.

De delsystem som utgör det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg skall underkastas ett kontrollförfarande. Genom denna kontroll skall de ansvariga myndigheter som tillåter ibruktagande kunna försäkra sig om att resultatet på projekterings-, konstruktions- och ibruktagandestadiet överensstämmer med tillämpliga regler samt tekniska och driftsmässiga bestämmelser. Kontrollförfarandet gör även att tillverkarna kan räkna med likabehandling i alla länder. Det är sålunda nödvändigt att utforma en modul som fastställer principerna och villkoren för en EG-kontroll av delsystemen.

Förfarandet för EG-kontroll grundar sig på TSD. På uppdrag av kommissionen utarbetas dessa TSD av ett gemensamt representativt organ som företräder infrastrukturförvaltarna, järnvägsföretagen och industrin. En hänvisning till TSD är oundgänglig för att säkerställa driftskompatibiliteten för det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg. Dessa TSD lyder under bestämmelserna i artikel 18 i direktiv 93/38/EEG.

De anmälda organ som har till uppgift att handha förfarandena för bedömning av komponenternas överensstämmelse eller lämplighet liksom förfarandet för kontroll av delsystemen måste, särskilt om någon europeisk specifikation inte finns, samordna sina beslut i så nära samarbete som möjligt.

I rådets direktiv 91/440/EEG föreskrivs, vad gäller redovisningen, att åtskillnad skall göras mellan aktiviteter som avser transportverksamheten och förvaltningen av järnvägsinfrastrukturen. I detta sammanhang bör de särskilda tjänster som utförs av de förvaltare av järnvägsinfrastrukturen som kan komma att utses som anmälda organ struktureras så att de uppfyller de kriterier som gäller för denna typ av organ. Andra specialiserade organ kan bemyndigas när de uppfyller samma kriterier.

Driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg är en fråga som berör hela gemenskapen. Medlemsstaterna kan inte var för sig vidta de åtgärder som krävs för att uppnå denna driftskompatibilitet. Med tillämpning av subsidiaritetsprincipen måste denna insats sålunda göras på gemenskapsnivå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

1. I enlighet med artikel 129b och 129c i fördraget syftar detta direktiv till att fastställa de villkor som måste

uppfyllas för att driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg, såsom det beskrivs i bilaga I, skall kunna genomföras inom gemenskapen.

2. Dessa villkor gäller för projektering, anläggning, anpassning samt drift av infrastruktur och rullande materiel som samverkar till detta systems funktion och som tas i bruk efter detta direktivs ikraftträdande.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

- a) *transeuropeiskt järnvägssystem för höghastighetståg*: det system som beskrivs i bilaga I och som består av järnvägsinfrastrukturer, som omfattar järnvägslinjer och fasta installationer och som ingår i det transeuropeiska transportnätet samt som konstruerats eller anpassats för trafik med höghastighetståg samt den rullande materiel som är avsedd att framföras på dessa infrastrukturer,
- b) *driftskompatibilitet*: möjlighet att med det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg erbjuda säker trafik utan driftsavbrott med höghastighetståg samtidigt som angivna prestandakrav uppfylls. Denna möjlighet grundar sig på alla de föreskrifter samt tekniska och driftsmässiga villkor som skall iaktas för att de väsentliga kraven skall uppfyllas,
- c) *delsystem*: det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg är, som anges i bilaga II, uppdelat i delsystem av strukturell eller funktionell beskaffenhet, för vilka väsentliga krav skall anges,
- d) *driftskompatibilitetskomponenter*: alla grundläggande komponenter, grupper av komponenter, underenheter eller kompletta enheter av materiel som har införlivats eller avses att införlivas i ett delsystem och som driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg är direkt eller indirekt beroende av,
- e) *väsentliga krav*: alla de krav som beskrivs i bilaga III och som måste uppfyllas av det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg, delsystemen och driftskompatibilitetskomponenterna,
- f) *europeisk specifikation*: en gemensam teknisk specifikation, ett europeiskt tekniskt godkännande eller en nationell standard som genomför en europeisk standard, så som de definieras i artikel 1.8–1.12 i direktiv 93/38/EEG,
- g) *tekniska specifikationer för driftskompatibilitet, nedan kallade "TSD"*: de specifikationer som samtliga delsystem skall tillgodose för att de väsentliga kraven skall vara uppfyllda genom upprättande av ett nödvändigt inbördes funktionellt förhållande mellan del-

systemen i järnvägssystemet för höghastighetståg samt genom säkerställande av detta systems enhetlighet,

- h) *gemensamt representativt organ*: det organ som består av företrädarna för infrastrukturförvaltarna, järnvägsföretagen och industrin och som har till uppgift att utarbeta TSD. Med infrastrukturförvaltare menas de som avses i artiklarna 3 och 7 i direktiv 91/440/EEG,
- i) *anmälda organ*: de organ som skall bedöma överensstämmelsen eller lämpligheten hos driftskompatibilitetskomponenterna eller handlägga förfarandet för EG-kontroll för delsystemen.

Artikel 3

1. Detta direktiv innehåller de bestämmelser som gäller för samtliga delsystems egenskaper, driftskompatibilitetskomponenter, gränssnitt och förfaranden, samt de villkor för allmän enhetlighet för det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg som krävs för att uppnå driftskompatibilitet i systemet.

2. Bestämmelserna i detta direktiv skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av andra relevanta gemenskapsbestämmelser. Vad gäller driftskompatibilitetskomponenterna kan emellertid uppfyllandet av de väsentliga kraven i detta direktiv innebära att särskilda europeiska specifikationer som fastställts för detta ändamål måste tillämpas.

Artikel 4

1. Det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg, delsystemen och driftskompatibilitetskomponenterna skall uppfylla de väsentliga krav som de berörs av.

2. De tilläggskrav som avses i artikel 18.4 i direktiv 93/38/EEG och som krävs för att komplettera de europeiska specifikationerna eller andra standarder som tillämpas inom gemenskapen får inte strida mot de väsentliga kraven.

KAPITEL II

Tekniska specifikationer för driftskompatibilitet

Artikel 5

1. Varje delsystem skall vara föremål för TSD. För delsystem som berör miljön, driften eller användarna skall TSD utarbetas endast om det visar sig nödvändigt för att säkerställa driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg i fråga om infrastruktur, energi, kontrollstyrning samt signalsystem och rullande materiel.

2. Delsystemen skall överensstämja med TSD, och denna överensstämmelse skall upprätthållas under hela den tid som de olika delsystemen används.

3. TSD skall, i den mån det är nödvändigt för att uppnå driftskompatibilitet hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg,

a) noga ange de väsentliga kraven för delsystemen och deras gränssnitt,

b) fastställa de grundläggande egenskaper som beskrivs i bilaga II punkt 3 och som krävs för att uppfylla de väsentliga kraven,

c) fastställa de villkor som skall iakttas för att särskilt angivna prestanda för följande kategorier av linjer skall vara uppfyllda:

— Linjer som särskilt anläggs för höghastighetståg.

— Linjer som särskilt anpassas för höghastighetståg.

— Linjer som särskilt anpassas för höghastighetståg och med särdrag på grund av topografiska svårigheter, relief eller stadsmiljö.

d) fastställa eventuella tillämpningsregler i vissa särskilda fall,

e) bestämma de driftskompatibilitetskomponenter och gränssnitt som skall bli föremål för europeiska specifikationer, däribland de europeiska standarder som krävs för att uppnå driftskompatibilitet hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg med iakttagande av de väsentliga kraven,

f) för varje planerat fall definiera vilka av de moduler som anges i beslut 93/465/EEG eller, i förekommande fall, vilka specifika förfaranden som skall tillämpas vid bedömning av driftskompatibilitetskomponenternas överensstämmelse eller lämplighet samt EG-kontrollen av delsystemen.

4. TSD skall inte hindra medlemsstaterna att fatta beslut om att utnyttja ny eller anpassad infrastruktur som är avsedd för trafikering med andra tåg.

5. Efterlevnaden av samtliga TSD gör det möjligt att bygga upp ett sammanhängande transeuropeiskt järnvägssystem för höghastighetståg som på lämpligt sätt kommer att bevara enhetligheten hos medlemsstaternas befintliga järnvägsnät.

Artikel 6

1. TSD-förslagen skall utarbetas av det gemensamma representativa organet på uppdrag av kommissionen fast-

ställt enligt det förfarande som anges i artikel 21.2. TSD skall antas och ses över enligt samma förfarande. Kommissionen skall offentliggöra TSD i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

2. Det gemensamma representativa organet skall ansvara för att förbereda översyn och uppdatering av TSD samt lämna alla lämpliga rekommendationer till den kommitté som avses i artikel 21 för att den tekniska utvecklingen eller utvecklingen av de samhällseliga kraven skall kunna beaktas.

3. För att de mest lönsamma lösningarna skall kunna fastställas och genomföras skall vid utarbetande, antagande och översyn av TSD hänsyn tas till den förutsebara kostnaden för de tekniska lösningar som möjliggör att TSD uppfylls. För detta ändamål skall det gemensamma representativa organet till varje TSD-projekt föga en kostnadsberäkning och en bedömning av de förutsebara fördelar som dessa tekniska lösningar innebär för samtliga berörda ekonomiska aktörer och ombud.

4. Den kommitté som avses i artikel 21 skall regelbundet informeras av det gemensamma representativa organet om arbetet med att utarbeta TSD. Kommittén kan på grundval av väsentliga krav och kostnadsberäkningen till det gemensamma representativa organet ge sådana uppdrag eller rekommendationer som kan vara till nytta för utformningen av TSD.

5. Vid antagandet av samtliga TSD skall dagen för ikraftträdandet härav fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 21.2.

6. Det gemensamma representativa organet skall verka på ett öppet sätt som medger insyn i enlighet med de allmänna gemenskapsförfarandena för standardisering.

Artikel 7

En medlemsstat kan tillåtas att inte tillämpa vissa TSD, däri inbegripet sådana som gäller rullande materiel, i följande fall och under följande omständigheter:

- a) För ett projekt som gäller en ny linje eller anpassning av en befintlig linje till trafik med höghastighetståg om projektet är långt framskridet den dag då dessa TSD offentliggörs.

Den berörda medlemsstaten skall på förhand meddela kommissionen sin avsikt att göra en avvikelse, informera om hur långt projektet framskridit och överlämna underlag med uppgifter om vilka TSD eller delar av TSD som den önskar avvika från, vilka bestämmelser den avser införa vid genomförandet av projektet för att främja dess driftskompatibilitet på

sikt samt de tekniska, administrativa eller ekonomiska skäl som berättigar denna avvikelse.

- b) För ett projekt som gäller anpassning av en befintlig linje till trafik med höghastighetståg när denna linjes lastprofil, spårvidd eller avstånd mellan spåren skiljer sig från motsvarande egenskaper som gäller för större delen av det europeiska järnvägsnätet och när denna linje inte utgör någon direkt anslutning till järnvägs-systemet för höghastighetståg i någon annan medlemsstat som hör till det transeuropeiska höghastighetsnätet.

Den berörda medlemsstaten skall meddela kommissionen sin avsikt att göra en avvikelse och överlämna underlag med uppgifter om vilka TSD eller delar av TSD beträffande den eller de fysiska egenskaper som anges i första stycket och som den önskar avvika från, vilka bestämmelser den avser införa vid genomförandet av projektet för att främja dess driftskompatibilitet på sikt, vilka övergångsåtgärder som medger säkerställande av driftens kompatibilitet samt de tekniska, administrativa eller ekonomiska skäl som berättigar avvikelsen.

- c) För projekt som rör nya linjer eller anpassning av befintliga linjer till trafik med höghastighetståg som genomförs på denna medlemsstats territorium på denna medlemsstats järnvägsnät är isolerat eller av havet avskuret från den övriga gemenskapens järnvägsnät för höghastighetståg.

Den berörda medlemsstaten skall på förhand meddela kommissionen sin avsikt att göra en avvikelse och överlämna underlag med de uppgifter som anges i punkt b andra stycket.

- d) För projekt som rör anpassning av en befintlig linje till trafik med höghastighetståg när tillämpningen av dessa TSD äventyrar projektets ekonomiska livskraft.

Den berörda medlemsstaten skall på förhand meddela kommissionen sin avsikt att göra en avvikelse och överlämna underlag med uppgifter om vilka TSD eller delar av TSD som den önskar avvika från. Kommissionen skall undersöka om de åtgärder som medlemsstaten planerar är berättigade och skall fatta beslut enligt det förfarande som avses i artikel 21.2.

KAPITEL III

Driftskompatibilitetskomponenter

Artikel 8

Medlemsstaterna skall vidta alla lämpliga åtgärder för att driftskompatibilitetskomponenterna

- endast släpps ut på marknaden om de gör det möjligt att uppnå driftskompatibilitet i det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg samtidigt som de uppfyller de väsentliga kraven,
- används inom det användningsområde och på det sätt som de är avsedda för och installeras och underhålls korrekt.

Dessa bestämmelser utgör inte något hinder för att komponenterna släpps ut på marknaden för andra tillämpningar eller att de används på konventionella järnvägslinjer.

Artikel 9

Medlemsstaterna får inte, på sitt territorium och med hänvisning till detta direktiv, förbjuda, begränsa eller förhindra att driftskompatibilitetskomponenter släpps ut på marknaden för användning i det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg om de uppfyller bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 10

1. Medlemsstaterna skall betrakta driftskompatibilitetskomponenter som är försedda med en EG-försäkras om överensstämmelse eller lämplighet, vilka närmare beskrivs i bilaga IV, som överensstämmande med de väsentliga krav i detta direktiv som gäller för dem.

2. En driftskompatibilitetskomponents överensstämmelse med de väsentliga krav som gäller för den, skall fastställas i förhållande till de relevanta europeiska specifikationerna när sådana finns.

3. Hänvisningarna till europeiska specifikationer skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

4. Medlemsstaterna skall offentliggöra hänvisningarna till de nationella standarder genom vilka de europeiska standarderna genomförs.

5. I avsaknad av europeiska specifikationer och utan att det påverkar artikel 20.5, skall medlemsstaterna meddela övriga medlemsstater och kommissionen vilka standarder och tekniska specifikationer som används för att uppfylla de väsentliga kraven.

Artikel 11

Om en medlemsstat eller kommissionen upptäcker att europeiska specifikationer inte uppfyller de väsentliga kraven kan det enligt det förfarande som anges i arti-

kel 21.2 och efter samråd med den kommitté som inrättats genom rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter⁽¹⁾ när det gäller europeiska standarder, beslutas att specifikationerna eller ändringar av dessa helt eller delvis dras tillbaka från de publikationer där de är införda.

Artikel 12

1. Om en medlemsstat konstaterar att en driftskompatibilitetskomponent som är försedd med EG-försäkras om överensstämmelse eller lämplighet, som släppts ut på marknaden och används på det sätt som den är avsedd för utgör en risk för att de väsentliga kraven inte längre kommer att uppfyllas, skall denna medlemsstat vidta alla nödvändiga åtgärder för att begränsa dess tillämpningsområde, för att förbjuda dess användning eller för att dra tillbaka den från marknaden. Medlemsstaten skall genast underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits och ange skälen till beslutet, samt särskilt ange om avvikelser beror på

— att de väsentliga kraven inte har uppfyllts,

— att de europeiska specifikationerna tillämpats på ett felaktigt sätt, i den mån det hänvisas till dessa specifikationer,

— att de europeiska specifikationerna är otillräckliga.

2. Kommissionen skall snarast möjligt samråda med de berörda parterna. Om kommissionen efter detta samråd konstaterar att åtgärden är motiverad skall den genast underrätta den medlemsstat som har tagit initiativet samt övriga medlemsstater. Om kommissionen efter samrådet konstaterar att åtgärden inte är motiverad skall den genast underrätta den medlemsstat som har tagit initiativet samt tillverkaren eller dennes i gemenskapen etablerade ombud om detta. Om det beslut som avses i första stycket motiveras med en brist i de europeiska specifikationerna skall förfarandet som anges i artikel 11 tillämpas.

3. Om en driftskompatibilitetskomponent som är försedd med en EG-försäkras om överensstämmelse, visar sig icke vara i överensstämmelse, skall den behöriga medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder gentemot den som utfärdat försäkras samt underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om detta.

4. Kommissionen skall försäkra sig om att medlemsstaterna hålls informerade om förloppet och resultatet av detta förfarande.

⁽¹⁾ EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

Artikel 13

1. För att utfärda en EG-försäkran om överensstämmelse eller lämplighet för en driftskompatibilitetskomponent skall tillverkaren eller dennes i gemenskapen etablerade ombud tillämpa de bestämmelser som anges i de TSD som gäller för den.

2. Om TSD så föreskriver skall bedömningen av överensstämmelsen eller lämpligheten för en driftskompatibilitetskomponent handläggas av det anmälda organ hos vilket ansökan gjorts av tillverkaren, eller dennes i gemenskapen etablerade ombud.

3. Om driftskompatibilitetskomponenter är föremål för andra gemenskapsdirektiv som behandlar andra aspekter skall EG-försäkran om överensstämmelse eller lämplighet i detta fall visa att driftskompatibilitetskomponenten också svarar mot kraven i dessa andra direktiv.

4. Om varken tillverkaren eller dennes i gemenskapen etablerade ombud har uppfyllt skyldigheterna i punkterna 1, 2 och 3, skall dessa skyldigheter åligga varje person som släpper ut driftskompatibilitetskomponenten på marknaden. Samma skyldigheter skall åvila den som monterar driftskompatibilitetskomponenter eller delar av driftskompatibilitetskomponenter av olika ursprung eller den som tillverkar driftskompatibilitetskomponenter för eget bruk, vad detta direktiv beträffar.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 12 gäller följande:

- a) Varje gång en medlemsstat konstaterar att en EG-försäkran om överensstämmelse har utfärdats på ett otillbörligt sätt, skall detta medföra en skyldighet för tillverkaren eller dennes i gemenskapen etablerade ombud att återställa driftskompatibilitetskomponentens överensstämmelse och att se till att överträdelsen upphör på de villkor som medlemsstaten fastställt.
- b) Om icke-överensstämmelsen kvarstår skall medlemsstaten vidta alla lämpliga åtgärder för att begränsa eller förbjuda att den berörda driftskompatibilitetskomponenten släpps ut på marknaden eller sörja för att den dras tillbaka från marknaden enligt de förfaranden som anges i artikel 12.

KAPITEL IV

Delsystem

Artikel 14

Det åligger varje medlemsstat att tillåta att de strukturella delsystem tas i bruk vilka ingår i det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg och som är belägna

på dess territorium eller drivs av de järnvägsföretag som är etablerade där.

För detta ändamål skall medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att delsystemen skall kunna tas i bruk endast om de har utformats, anlagts och installerats och/eller drivs så att de inte inverkar menligt på uppfyllandet av de väsentliga krav som gäller för dem, när dessa delsystem integreras i det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg.

Artikel 15

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 19 får medlemsstaterna inte, på sitt territorium och med hänvisning till detta direktiv, förbjuda, begränsa eller förhindra anläggandet, ibruktagandet eller driften av strukturella delsystem som ingår i det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg och som uppfyller de väsentliga kraven.

Artikel 16

1. Medlemsstaterna skall betrakta de strukturella delsystem som ingår i det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg och vilka är försedda med EG-kontrollförklaringen som driftskompatibla och överensstämmande med de väsentliga krav som gäller för dem.

2. Kontrollen av driftskompatibiliteten i överensstämmelse med de väsentliga kraven, hos ett strukturellt delsystem som ingår i det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg, skall genomföras med hänvisning till TSD när sådana finns.

3. I avsaknad av TSD skall medlemsstaterna till övriga medlemsstater och till kommissionen överlämna en förteckning över de tekniska regler som används för tillämpning av de väsentliga kraven.

Artikel 17

Om det visar sig att TSD inte helt uppfyller de väsentliga kraven kan ärendet på begäran av en medlemsstat eller på kommissionens initiativ föreläggas den kommitté som avses i artikel 21.

Artikel 18

1. För att utfärda EG-kontrollförklaringen skall den upphandlande enheten eller dess ombud se till att förfarandet för EG-kontroll handhas av det anmälda organ som han har utsett för detta ändamål.

2. Arbetet för det anmälda organ som fått i uppdrag att utföra EG-kontroll av ett delsystem skall börja på projektstadiet och sedan följa hela byggnadstiden ända fram till typgodkännandestadiet innan delsystemet tas i bruk.

3. Det anmälda organet skall ansvara för att sammanställa det tekniska underlag som skall medfölja EG-kontrollförklaringen. Detta tekniska underlag skall innehålla alla nödvändiga dokument som rör delsystemets egenskaper liksom, i förekommande fall, alla intyg om driftskompatibilitetskomponenternas överensstämmelse. Det bör också innehålla alla detaljer om villkor och begränsningar för användandet, skötselföreskrifter, kontinuerlig eller periodisk övervakning, inställningar och underhåll.

Artikel 19

1. Om en medlemsstat konstaterar att ett strukturellt delsystem, försett med EG-kontrollförklaringen tillsammans med det tekniska underlaget, inte till fullo motsvarar bestämmelserna i detta direktiv och särskilt de väsentliga kraven, kan den begära att kompletterande kontroller genomförs.

2. Den medlemsstat som gjort denna begäran skall omedelbart informera kommissionen om de kompletterande kontroller som har begärts och redovisa skälen för dem. Kommissionen skall utan dröjsmål inleda det förfarande som anges i artikel 21.2.

KAPITEL V

Anmälda organ

Artikel 20

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om vilka organ som har fått till uppgift att genomföra förfarandet för bedömning av överensstämmelse eller lämplighet enligt artikel 13 och kontrollförfarandet enligt artikel 18, samt ange varje organs kompetensområde.

Kommissionen skall tilldela dessa organ identifikationsnummer. Den skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra en förteckning över dessa organ med identifikationsnummer och kompetensområde, samt tillse att förteckningen uppdateras.

2. Medlemsstaterna skall vid bedömning av de organ som skall anmälas tillämpa de kriterier som anges i bilaga VII. De organ som uppfyller bedömningskriterierna enligt relevanta europeiska standarder skall anses uppfylla dessa kriterier.

3. En medlemsstat skall upphäva godkännandet av ett organ om det inte längre uppfyller de kriterier som avses i bilaga VII. Medlemsstaten skall omedelbart informera kommissionen och övriga medlemsstater om detta.

4. Om en medlemsstat eller kommissionen anser att ett organ som anmälts av en annan medlemsstat inte uppfyller de relevanta kriterierna, skall frågan föreläggas den i artikel 21 angivna kommittén, som skall avge ett yttrande inom tre månader; mot bakgrund av kommitténs yttrande skall kommissionen informera den berörda medlemsstaten om samtliga ändringar som är nödvändiga för att det anmälda organet skall kunna behålla den ställning som det tilldelats.

5. I förekommande fall skall samordningen av de anmälda organen genomföras i enlighet med det förfarande som anges i artikel 21.4.

KAPITEL VI

Kommitté

Artikel 21

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna och med en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Vid omröstning i kommittén skall medlemsstaternas röster vägas enligt bestämmelserna i samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall själv anta de föreslagna åtgärderna om de är förenliga med kommitténs yttrande.

Om de föreslagna åtgärderna inte är förenliga med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas, såvida inte rådet med enkel majoritet har avvisat förslaget.

3. Kommittén kan behandla alla frågor som rör driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg.
4. Kommittén kan vid behov tillsätta arbetsgrupper som skall bistå kommittén med att fullgöra dess uppgifter, särskilt för att säkerställa samordningen mellan de anmälda organen.
5. Kommittén skall tillsättas när detta direktiv träder i kraft.

KAPITEL VII

Slutbestämmelser

Artikel 22

Varje beslut som fattas i enlighet med detta direktiv och som rör bedömning av överensstämmelse eller lämplighet för driftskompatibilitetskomponenter, kontroll av delsystem i det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg, samt beslut som fattas i enlighet med artiklarna 11, 12, 17 och 19 skall motiveras noggrant. Beslutet skall snarast delges den berörda parten med angivande av möjligheter och frister för överklagande enligt gällande lagstiftning i den berörda medlemsstaten.

Artikel 23

1. Medlemsstaterna skall ändra och anta de lagar och andra författningar så att användning av driftskompatibi-

litetskomponenter och ibruktagande och drift av delsystem som överensstämmer med detta direktiv tillåts senast trettio månader efter den dag då detta direktiv har trätt i kraft. Medlemsstaterna skall omedelbart underrätta kommissionen om detta.

2. När medlemsstaterna antar de bestämmelser som avses i punkt 1, skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 24

Kommissionen skall vartannat år till rådet och Europaparlamentet överlämna en rapport över de framsteg som gjorts vad beträffar driftskompatibiliteten för det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg.

Artikel 25

Detta direktiv träder i kraft tjugoen dagar efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 26

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 23 juli 1996.

På rådets vägnar

I. YATES

Ordförande

*BILAGA I***DET TRANSEUROPEISKA JÄRNVÄGSSYSTEMET FÖR HÖGHASTIGHETSTÅG****1. Infrastrukturer**

- a) Infrastrukturer för det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg utgörs av de linjer i det transeuropeiska transportnätet som definieras inom ramen för riktlinjerna i artikel 129c i fördraget, dvs. sådana

- som särskilt anläggs för att kunna trafikeras med höghastighetståg,
- som särskilt anpassas för att kunna trafikeras med höghastighetståg.

Infrastrukturen kan omfatta sammankopplings- och anslutningslinjer, särskilt förbindelser mellan nya linjer eller linjer som anpassats för höghastighetståg och stationerna i innerstäderna, där hastigheterna måste anpassas till de lokala förhållandena.

- b) Höghastighetssträckorna skall omfatta

- de linjer som särskilt anläggs för höghastighetståg och som utrustats för hastigheter som i allmänhet motsvarar eller överstiger 250 km/tim,
- de linjer som särskilt anpassas för höghastighetståg och som utrustats för hastigheter på omkring 200 km/tim,
- de linjer som särskilt anpassas för höghastighetståg och med särskilda egenskaper på grund av svårigheter till följd av topografi, höjdskillnader eller stadsbebyggelse, och där hastigheten måste anpassas från fall till fall.

2. Rullande materiel

Tekniskt avancerade höghastighetståg skall konstrueras för att garantera en säker trafik utan driftsavbrott

- vid en hastighet på minst 250 km/tim på de linjer som särskilt anläggs för höghastighetståg, samtidigt som det under lämpliga förhållanden skall vara möjligt att uppnå hastigheter på över 300 km/tim,
- vid en hastighet på omkring 200 km/tim på befintliga linjer som särskilt anpassas,
- vid högsta möjliga hastighet på övriga linjer.

3. Enhetlighet mellan infrastruktur och rullande materiel

Kommersiell drift av höghastighetståg förutsätter en utomordentligt god enhetlighet mellan infrastrukturens och den rullande materielens egenskaper. Prestanda, säkerhet, kvaliteten på servicen och kostnaderna för denna är beroende av denna enhetlighet.

*BILAGA II***DELSYSTEM**

1. I detta direktiv kan det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg indelas i delsystem, som motsvarar
 - 1.1 antingen strukturellt definierade områden som
 - infrastruktur,
 - energiförsörjning,
 - kontrollstyrning och signalering,
 - rullande materiel,
 - 1.2 eller funktionellt definierade områden som
 - underhåll,
 - miljö,
 - drift,
 - användare.
2. För varje delsystem skall en förteckning upprättas över aspekter med anknytning till driftskompatibiliteten i uppdragen till det gemensamma representativa organ som skall utarbeta TSD-projekten.

Enligt bestämmelserna i artikel 6.1 fastställs dessa uppdrag i enlighet med förfarandet i artikel 21.2.

Förteckningen över de aspekter med anknytning till driftskompatibiliteten som upprättas i uppdragen skall i förekommande fall preciseras av det gemensamma representativa organet i enlighet med bestämmelserna i artikel 5.3e.
3. Enligt artikel 5.3b skall särskilt följande egenskaper betraktas som grundegenskaper i genomförandet av driftskompatibiliteten:

GRUNDEGENSKAPER

- Infrastrukturens minsta lastprofil.
- Minsta kurvradie.
- Spårvidd.
- Maximala spårbelastningar.
- Minsta perronglängd.
- Perronghöjd.
- Försörjningsspänning.
- Kontaktledningsgeometri.
- ERTMS(*)-värden
- Axeltryck.
- Tågens maximilängd.
- Lastprofil för den rullande materielen.
- Minimivärden för bromssystemet.
- Gränsvärden för elektriciteten i den rullande materielen.
- Gränsvärden för mekaniken i den rullande materielen.
- Driftsvärden för tågsäkerheten.
- Gränsvärden för yttre buller.
- Gränsvärden för yttre vibrationer.
- Gränsvärden för yttre elektromagnetiska störningar.
- Gränsvärden för inre buller.
- Gränsvärden för luftkonditioneringen.
- Värden för transport av handikappade.

(*) European Rail Traffic Management System.

BILAGA III

VÄSENTLIGA KRAV

1. Allmänna krav

1.1 Säkerhet

- 1.1.1 Utkast, utformning eller tillverkning samt underhåll och övervakning av säkerhetskritiska komponenter och särskilt av komponenter som är av betydelse för tågens framförande skall garantera en säkerhetsnivå som motsvarar de mål som ställts upp för nätet, också under vissa angivna, försämrade förhållanden.
- 1.1.2 De egenskaper som avser kontakten mellan hjul och räls skall följa de kriterier för körstabilitet som är nödvändiga för att garantera säker trafik vid högsta tillåtna hastighet.
- 1.1.3 De komponenter som används skall under hela sin livslängd kunna motstå angivna, normala eller exceptionella påkänningar. Genom lämpliga åtgärder skall konsekvenserna för säkerheten av oförutsedda brister begränsas.
- 1.1.4 Fasta anläggningar och rullande materiel skall utformas och material väljas i syfte att begränsa uppkomst, spridning och följder av eld och rök i händelse av brand.
- 1.1.5 Anordningar som är avsedda att hanteras av användarna skall vara så utformade att en förutsägbar användning i strid med anvisningarna inte medför någon säkerhetsrisk.

1.2. Tillförlitlighet och tillgänglighet

Övervakning och underhåll av fasta eller rörliga komponenter som ingår i tågtrafiken skall organiseras, genomföras och kvantifieras på så sätt att komponenternas funktionsduglighet bibehålls under specificerade förhållanden.

1.3 Hälsa

- 1.3.1 Material som genom det sätt de används på kan komma att innebära en hälsofara för de personer som utsätts för dem får inte användas i tågen eller i järnvägsinfrastrukturen.
- 1.3.2 Dessa material skall väljas, iordningställas och användas på så sätt att utsläppen av rök eller skadliga och farliga gaser begränsas, särskilt i händelse av brand.

1.4. Miljöskydd

- 1.4.1 Den miljöpåverkan som anläggning och drift av det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg medför skall bedömas och beaktas vid utformningen av detta system i enlighet med gällande gemenskapsbestämmelser.
- 1.4.2 De material som används i tågen och i infrastrukturen får inte medföra utsläpp av rök eller gaser som är skadliga och farliga för miljön, särskilt i händelse av brand.
- 1.4.3 Rullande materiel och energiförsörjningssystem skall utformas och utföras på så sätt att de är elektromagnetiskt kompatibla med allmänna eller privata nät samt installationer och anläggningar med vilka det föreligger risk för interferens.

1.5 Teknisk kompatibilitet

Infrastrukturens och de fasta installationernas tekniska egenskaper skall vara kompatibla inbördes samt med de tåg som skall trafikera det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg.

När det på vissa delar av nätet visar sig svårt att ta hänsyn till dessa egenskaper kan tillfälliga lösningar som garanterar framtida kompatibilitet utnyttjas.

2. Särskilda krav för varje delsystem

2.1 *Infrastruktur*

2.1.1 Säkerhet

Anpassade åtgärder skall vidtas för att hindra oönskat tillträde till eller oönskat intrång i installationerna av de linjer som trafikeras med höghastighetståg.

Åtgärder skall vidtas för att begränsa den olycksrisk människor utsätts för, särskilt när tåg passerar stationer i hög hastighet.

Den infrastruktur till vilken allmänheten har tillträde skall utformas och utföras på så sätt att säkerhetsriskerna för människor begränsas (stabilitet, brand, tillträde, evakuering, perronger osv.).

Lämpliga åtgärder skall vidtas för att ta hänsyn till de särskilda säkerhetsförhållandena i långa tunnlar.

2.2 *Energi*

2.2.1 Säkerhet

Driften av energiförsörjningssystemen får varken inverka på säkerheten för höghastighetståg eller personer (användare, driftspersonal, personer som bor nära järnvägen och tredje man) för olycksrisker.

2.2.2 Miljöskydd

Driften av energiförsörjningssystemen får inte ge skador på miljön utöver angivna gränsvärden.

2.2.3 Teknisk kompatibilitet

De försörjningssystem för elektrisk energi som används vid det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg skall

— möjliggöra för tågen att uppnå angiven prestanda, samt

— vara kompatibla med de strömvtagare som är installerade på tågen.

2.3 *Kontrollstyrning och signalering*

2.3.1 Säkerhet

De anläggningar och de åtgärder för kontrollstyrning och signalering som används vid det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg skall möjliggöra tågtrafik med en säkerhetsnivå som motsvarar de mål som fastställts för nätet.

2.3.2 Teknisk kompatibilitet

All ny infrastruktur och all ny rullande materiel för höghastighetstrafik som tillverkas eller utvecklas efter det att kompatibel kontrollstyrning och signalering antagits, skall anpassas så att de kan användas med dessa system.

Kontrollstyrning och signalering som installeras i tågförarhytterna skall möjliggöra normal drift under angivna förhållanden i det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg.

2.4 *Rullande materiel*

2.4.1 Säkerhet

Konstruktionen av den rullande materielen och förbindelserna mellan vagnarna skall vara sådan att utrymmena för passagerare och tågpersonal skyddas i händelse av kollision eller urspårning.

Den elektriska utrustningen får inte försämra driftsäkerheten för kontrollstyrnings- och signalanläggningarna.

Bromstekniken och den påverkan denna förorsakar skall vara förenliga med spårens, de tekniska installationernas och signalsystemens konstruktion.

Åtgärder skall vidtas för att hindra tillgången till spänningsförande komponenter för att inte äventyra personsäkerheten.

Det skall finnas anordningar som möjliggör för de resande att i händelse av fara göra lokföraren uppmärksam på situationen och för personalen att komma i kontakt med denne.

Dörrarna skall vara försedda med lås- och öppningssystem som garanterar de resandes säkerhet.

Nödutgångar skall finnas och dessa skall vara utmärkta.

Lämpliga åtgärder skall vidtas för att ta hänsyn till de särskilda säkerhetsförhållandena i långa tunnlar.

En tillräckligt kraftfull och självständig anläggning för nödbelysning är obligatorisk i tågen.

Tågen skall vara utrustade med en högtalaranläggning som möjliggör för tågpersonal och personal i kontrollcentraler utanför tåget att överföra meddelanden till de resande.

2.4.2 Tillförlitlighet och tillgänglighet

Grundläggande utrustning för hjul, drivsystem och bromsar liksom för kontrollstyrning skall vara utformad på så sätt att tågets färd kan fortsätta under angivna, försämrade förhållanden utan allvarliga konsekvenser för den utrustning som fortfarande fungerar.

2.4.3 Teknisk kompatibilitet

Den elektriska utrustningen skall vara kompatibel med driften av installationerna för kontrollstyrning och signalering.

Strömavtagarnas egenskaper skall möjliggöra tågtrafik med strömförsörjningssystemen vid det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg.

Den rullande materielens egenskaper skall möjliggöra trafik längs alla de linjer som den planeras trafikera.

2.5 Underhåll

2.5.1 Hälsa

De tekniska installationerna och de metoder som används vid underhållsanläggningarna får inte medföra risk för människors hälsa.

2.5.2 Miljöskydd

De tekniska installationerna och de metoder som används vid underhållsanläggningarna får inte överskrida tillåtna miljögränsvärden.

2.5.3 Teknisk kompatibilitet

De underhållsanläggningar som används för höghastighetståg skall kunna användas för att genomföra åtgärder för säkerhet, hygien och komfort på alla tåg för vilka de är avsedda.

2.6 Miljö

2.6.1 Hälsa

Det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg skall drivas under iakttagande av föreskrivna gränsvärden för buller.

2.6.2 Miljöskydd

Det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg skall inte ge upphov till markvibrationer som är oacceptabla för aktiviteter och omgivningar som ligger nära infrastrukturen och som är normalt underhållna.

2.7 Drift

2.7.1 Säkerhet

Enhetliga regler för drift av nätet och för lokförarnas och tågpersonalens kvalifikationer skall garantera säker internationell drift.

Underhållsåtgärder och underhållsfrekvens, underhållspersonalens utbildning och kvalifikationer samt det kvalitetssäkringssystem som inrättats vid underhållningsanläggningarna hos de berörda driftsansvariga skall garantera en hög säkerhetsnivå.

2.7.2 Tillförlitlighet och tillgänglighet

Underhållsåtgärder och underhållsfrekvens, underhållspersonalens utbildning och kvalifikationer samt det kvalitetssäkringssystem som inrättats vid underhållningsanläggningarna hos de berörda driftsansvariga skall garantera en hög tillförlitlighet och tillgänglighetsnivå.

2.7.3 Teknisk kompatibilitet

Enhetliga regler för drift av nätet och för lokförarnas samt tåg- och driftledningspersonalens kvalifikationer skall garantera effektiv drift av det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg.

BILAGA IV

DRIFTSKOMPATIBILITETSKOMPONENTER

EG-försäkran

- om överensstämmelse,
- om lämplighet.

1. *Driftskompatibilitetskomponenter*

EG-försäkran är tillämplig på de i artikel 3 angivna driftskompatibilitetskomponenter som är relevanta för det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg. Dessa driftskompatibilitetskomponenter kan vara följande:

1.1 Komponenter för flera användningsområden

Detta är komponenter som inte är specifika för järnvägssystemet och som i befintligt skick kan användas också på andra områden.

1.2 Komponenter för flera användningsområden med särskilda egenskaper

Detta är komponenter som inte i sig själva är specifika för järnvägssystemet men som skall uppfylla särskild prestanda om de skall användas på järnvägsområdet.

1.3 Särskilda komponenter

Detta är komponenter som är ämnade för användning i järnvägssystem.

2. *Användningsområde*

EG-försäkran avser

- antingen ett eller flera anmälda organs bedömning av om en driftskompatibilitetskomponent i sig själv överensstämmer med de tekniska specifikationer som den skall uppfylla,
- eller ett eller flera anmälda organs bedömning/värdering av en driftskompatibilitetskomponents lämplighet när den betraktas i dess järnvägsmiljö, särskilt när det handlar om gränssnitt; bedömningen skall göras med hänsyn till de tekniska specifikationer, särskilt av funktionellt slag, som skall kontrolleras.

För de bedömningsförfaranden som de anmälda organen tillämpar på konstruktions- och tillverkningsstadiet används de moduler som anges i beslut 93/465/EEG, i enlighet med de regler som anges i TSD.

3. *EG-försäkrans innehåll*

EG-försäkran om överensstämmelse eller lämplighet samt medföljande dokument skall dateras och skrivas under.

Denna försäkran skall avfattas på samma språk som instruktionsboken och innehålla följande uppgifter:

- Hänvisningar till direktivet.
- Tillverkarens eller dennes i gemenskapen etablerade ombuds namn och adress. (Firmanamn och fullständig adress skall uppges. Om det är fråga om ett ombud skall tillverkarens eller konstruktörens firmanamn också uppges.)
- Beskrivning av driftskompatibilitetskomponenten (märke, typ osv.).
- Uppgift om vilket förfarande som tillämpats för försäkran om överensstämmelse eller lämplighet (artikel 13).
- Alla relevanta beskrivningar av driftskompatibilitetskomponenten, särskilt användningsbetingelserna.
- Namn på och adress till det eller de anmälda organ som medverkat i förfarandet för förklaringen om överensstämmelse eller lämplighet, provningsintygets datum samt vid behov giltighetstid och giltighetsvillkor för intyget.
- I förekommande fall, hänvisning till de europeiska specifikationerna.
- Identitet på den som av tillverkaren eller dennes i gemenskapen etablerade ombud bemyndigats att sluta avtal med bindande verkan.

*BILAGA V***DELSYSTEM****EG-KONTROLLFÖRKLARING**

EG-kontrollförklaringen och medföljande dokument skall vara daterade och underskrivna.

Denna förklaring skall avfattas på samma språk som det tekniska underlaget och innehålla följande uppgifter:

- Hänvisningar till direktivet.
 - Den upphandlande enhetens eller dennas i gemenskapen etablerade ombuds namn och adress. (Firmanamn och fullständig adress skall uppges. Om det är fråga om ett ombud skall den upphandlande enhetens firmanamn också uppges.)
 - Kortfattad beskrivning av delsystemet.
 - Namn på och adress till det anmälda organ som utfört den EG-kontrollförklaring som anges i artikel 18.
 - Hänvisningar till dokumenten i det tekniska underlaget.
 - Alla relevanta, tillfälliga eller slutliga bestämmelser som delsystemet skall uppfylla, särskilt eventuella begränsningar av eller villkor för driften.
 - Om EG-förklaringen är tillfällig skall giltighetstid anges.
 - Undertecknarens identitet.
- _____

BILAGA VI

DELSYSTEM

EG-KONTROLL

1. EG-kontroll är det förfarande genom vilket ett anmält organ på anmodan av en upphandlande enhet eller dess ombud i gemenskapen kontrollerar och intygar att ett delsystem
 - överensstämmer med direktivets bestämmelser,
 - överensstämmer med andra regler som skall tillämpas i överensstämmelse med fördraget, och att det kan tas i drift.
2. Kontrollen av ett delsystem skall omfatta följande etapper:
 - Utformning av helheten.
 - Delsystemets konstruktion, särskilt hur ingenjörsarbetet utförts, hur komponenterna monterats och helheten reglerats.
 - Provning av det färdiga delsystemet.
3. Det anmälda organ som ansvarar för EG-kontrollen skall utfärda en försäkran om överensstämmelse för den upphandlande enheten eller dennes i gemenskapen etablerade ombud, som därefter skall utfärda den EG-kontrollförklaring som är avsedd för tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där delsystemet inrättats och/eller är i drift.
4. Det tekniska underlag som åtföljer kontrollförklaringen skall innehålla
 - för infrastrukturen: ritningar över anläggningarna, besiktningsprotokoll för jordarbeten och järnarmeringar, provnings- och kontrollrapporter om betongarbeten,
 - för övriga delsystem: allmänna ritningar och detaljritningar som överensstämmer med utförandet, elektriska och hydrauliska diagram, styrkretsdiagram, beskrivningar av datasystem och automatiska system, drifts- och underhållsinstruktioner osv.,
 - en förteckning över driftskompatibilitetskomponenter som avses i artikel 3 och som ingår i delsystemet,
 - kopior av de EG-försäkningar om överensstämmelse eller lämplighet som skall vara utfärdade för komponenterna i enlighet med bestämmelserna i artikel 13 i direktivet vid behov åtföljda av tillhörande beräkningar och av en kopia av de provnings- och undersökningsprotokoll som upprättats av de anmälda organen på grundval av gemensamma tekniska specifikationer,
 - intyg från det anmälda organ som ansvarar för EG-kontrollen om att projektet överensstämmer med bestämmelserna i detta direktiv, åtföljt av tillhörande beräkningar som det anmälda organet attesterat och med uppgivande av eventuella förbehåll som givits under arbetets utförande och som inte dragits tillbaka, samt åtföljt av inspektions- och revisionsrapporter som det anmälda organet utarbetat inom ramen för sitt uppdrag, enligt vad som anges i punkterna 5.3 och 5.4 nedan.
5. **Övervakning**
 - 5.1 Målet med EG-övervakningen är att säkerställa att förpliktelserna från det tekniska underlaget uppfyllts under utförandet av delsystemet.
 - 5.2 Det anmälda organ som ansvarar för att kontrollera utförandet skall ha permanent tillträde till byggplatsen, till lokaler för tillverkning, lagerhållning och eventuell prefabricering, till provningsanläggningarna och i allmänhet till samtliga platser som organet anser sig behöva ha tillgång till för att utföra sitt uppdrag. Den upphandlande enheten eller dennes i gemenskapen etablerade ombud skall till det anmälda organet överlämna eller låta överlämna samtliga relevanta dokument för detta, särskilt arbetsplaner och teknisk dokumentation för delsystemet.
 - 5.3 För att kontrollera utförandet skall det anmälda organet regelbundet genomföra kontroller för att säkerställa att bestämmelserna i direktivet följs. Det skall vid dessa tillfällen överlämna en kontrollrapport till de parter som ansvarar för utförandet. Det kan kräva att få närvara vid vissa faser i arbetet.

- 5.4 Det anmälda organet kan också avlägga oanmälda besök på byggarbetsplatsen eller i tillverkningsanläggningarna. Vid dessa besök kan det anmälda organet genomföra fullständiga eller partiella kontroller. Det skall överlämna en inspektionsrapport och vid behov en kontrollrapport till de parter som ansvarar för utförandet.
6. Hela det tekniska underlag som anges i punkt 4 skall deponeras hos den upphandlande enheten eller dennes i gemenskapen etablerade ombud och utgöra stöd för det intyg om överensstämmelse som utfärdas av det anmälda organ som ansvarar för kontrollen av det driftklara delsystemet. Det tekniska underlaget skall bifogas den EG-kontrollförklaring som den upphandlande enheten överlämnar till tillsynsmyndigheten i den berörda medlemsstaten.
- En kopia av underlaget skall behållas av den upphandlande enheten under delsystemets hela livstid. Det skall överlämnas till de övriga medlemsstater som begär detta.
7. Varje anmält organ skall regelbundet offentliggöra relevant information om
- inkomna ansökningar om EG-kontroll,
 - utfärdade intyg om överensstämmelse, och
 - ej beviljade ansökningar om intyg om överensstämmelse.
8. Dokument och korrespondens om EG-kontrollförfaranden skall vara avfattade på ett av de officiella språken i den medlemsstat där den upphandlande enheten eller dennes ombud i gemenskapen är etablerad, eller på ett språk som denna godkänner.
-

*BILAGA VII***MINIMIKRITERIER SOM MEDLEMSSTATERNA SKALL BEAKTA DÅ DE ANMÅLER ORGAN**

1. Organet, dess chef och den personal som skall utföra kontrollarbetet får varken direkt eller som ombud medverka i utformning, tillverkning, konstruktion, marknadsföring eller underhåll av driftskompatibilitetskomponenterna eller delsystemen och inte heller i driften. Detta utesluter inte möjligheten till utbyte av teknisk information mellan tillverkaren eller uppföraren och det anmälda organet.
 2. Organet och den personal som ansvarar för inspektionen skall utföra sitt kontrollarbete med största möjliga yrkesintegritet och tekniska kompetens och skall stå fria från alla påtryckningar och incitament, särskilt av ekonomisk art, som skulle kunna påverka bedömningen eller inspektionsresultaten, särskilt från personer eller grupper av personer som har intresse av kontrollresultaten.
 3. Organet skall förfoga över den personal och de medel som behövs för att det på ett adekvat sätt skall kunna uppfylla de tekniska och administrativa uppgifterna i samband med genomförandet av kontrollerna; det skall också ha tillgång till nödvändig materiel för extraordinära kontroller.
 4. Den personal som ansvarar för kontrollerna skall ha
 - god teknisk yrkesutbildning,
 - tillräckliga kunskaper om föreskrifterna för de kontroller som den utför och tillräcklig erfarenhet av sådana kontroller,
 - erforderlig förmåga att utforma de intyg, protokoll och rapporter som utgör dokumentationen för de utförda kontrollerna.
 5. Kontrollpersonalens oberoende måste garanteras. Ersättningen till den anställda får inte vara knuten till antalet kontroller som genomförs och inte heller till kontrollresultaten.
 6. Organet skall teckna en ansvarsförsäkring om inte ansvar redan täcks av staten på grundval av nationell rätt eller kontrollerna utförs direkt av medlemsstaten.
 7. Organets personal har tystnadsplikt beträffande allt som den får kännedom om under utövandet av sina funktioner (förutom gentemot de behöriga administrativa myndigheterna i den stat inom vilken den utövar sin verksamhet) i samband med detta direktiv eller nationell lagstiftning för direktivets tillämpning.
-

RÅDETS DIREKTIV 96/49/EG

av den 23 juli 1996

om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på järnväg

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 75 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med det i artikel 189c i fördraget angivna förfarandet⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

1. Omfattningen av transporter av farligt gods på järnväg har under senare år ökat kraftigt och därmed har olycksrisken ökat. Åtgärder bör följaktligen vidtas för att denna typ av transporter skall kunna utföras under sådana betingelser som ger största möjliga säkerhet.
2. Alla medlemsstater är fördragsslutande parter i Fördraget om internationell järnvägstrafik (COTIF), som i sitt bihang B fastställer enhetliga regler för avtalet om internationell järnvägsbefordran av gods (CIM), vars bilaga I utgör reglementet om internationell järnvägsbefordran av farligt gods (RID). Fördragets geografiska tillämpningsområde sträcker sig utanför gemenskapen.
3. Det fördraget omfattar inte nationell transport av farligt gods på järnväg. Följaktligen är det viktigt att säkerställa en enhetlig tillämpning av harmoniserade säkerhetsbestämmelser i hela gemenskapen. Det lämpligaste sättet att nå detta mål är att anpassa medlemsstaternas lagstiftningar till RID.

4. Med iakttagande av subsidiaritetsprincipen bör denna tillnärmning av lagstiftningarna ske för att kunna säkerställa en hög säkerhetsnivå hos nationella och internationella transporter, för att garantera att snedvridna konkurrensförhållanden undanröjs och för att underlätta den fria rörligheten för varor och tjänster i hela gemenskapen, samt för att säkerställa enhetlighet med annan gemenskapslagstiftning.

5. Bestämmelserna i detta direktiv påverkar inte gemenskapen och dess medlemsstaters åtagande att i framtiden i enlighet med de mål som anges i kapitel 19 i Agenda 21 från UNCED-konferensen i Rio de Janeiro i juni 1992 harmonisera systemen för klassificering av farliga ämnen.

6. Det finns ännu inte någon särskild gemenskapslagstiftning som reglerar de säkerhetsmässiga förhållandena för transport av biologiska agens och genetiskt modifierade mikroorganismer, som omfattas av rådets direktiv 90/219/EEG⁽⁴⁾, 90/220/EEG⁽⁵⁾ och 90/679/EEG⁽⁶⁾.

7. Bestämmelserna i detta direktiv är tillämpliga utan att de påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser om arbetstagarnas säkerhet och miljöskydd.

8. Medlemsstaterna måste på sina territorier kunna tillämpa särskilda regler för rörligheten avseende transport av farligt gods på järnväg.

9. Medlemsstaterna bör vad gäller nationella transporter av farligt gods på järnväg behålla rätten att provisoriskt tillämpa regler som överensstämmer med Förenta nationernas multimodala rekommendationer för transport av farligt gods i den utsträckning som RID ännu inte har harmoniserats med dessa regler, vilka bör underlätta intermodal transport av farligt gods.

⁽¹⁾ EGT nr C 389, 31.12.1994, s. 15, och ändrad standpunkt överlämnad den 3 oktober 1995 (ännu inte offentliggjord i EGT).

⁽²⁾ EGT nr C 236, 11.9.1995, s. 36.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 13 juli 1995 (EGT nr C 249, 25.9.1995, s. 138), rådets gemensamma standpunkt av den 8 december 1995 (EGT nr C 356, 30.12.1995, s. 34) och Europaparlamentets beslut av den 16 april 1996 (EGT nr C 141, 13.5.1996, s. 51).

⁽⁴⁾ EGT nr L 117, 8.5.1990, s. 1. Direktivet ändrat genom kommissionens direktiv 94/51/EG (EGT nr L 297, 18.11.1994, s. 29).

⁽⁵⁾ EGT nr L 117, 8.5.1990, s. 15. Direktivet ändrat genom kommissionens direktiv 94/15/EG (EGT nr L 103, 22.4.1994, s. 20).

⁽⁶⁾ EGT nr L 374, 31.12.1990, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 95/30/EG (EGT nr L 155, 6.7.1995, s. 41).

10. Varje medlemsstat bör, enbart av andra skäl än säkerhetsmässiga, behålla rätten att reglera och förbjuda nationell transport av visst farligt gods på järnväg.

11. Hänsyn bör tas till de strängare säkerhetsåtgärder som tillämpas i tunneln under Engelska kanalen på grund av dennas särskilda egenskaper, framför allt dess sträckning och längd, och medlemsstaterna bör ges möjlighet att införa samma slags åtgärder när liknande situationer uppstår. Vissa medlemsstater bör kunna tillämpa strängare regler för gods som skall transporteras på grund av temperaturen i godsets omgivning.

12. För att kunna beakta vikten av nödvändiga investeringar på detta område bör en övergångsperiod fastställas, så att medlemsstaterna tillfälligt kan upprätthålla vissa särskilda nationella bestämmelser om konstruktions- eller användningskrav för tankar, behållare, förpackningar, eller nödåtgärdskod.

13. Utnyttjandet av den nya tekniska och industriella utvecklingen får inte hämmas och bestämmelser om tillfälliga undantag bör därför införas.

14. RID-bestämmelserna tillåter bestämmelser om avvikelser härifrån och det stora antalet avtal som har ingåtts bilateralt mellan medlemsstaterna hindrar det fria tillhandahållandet av tjänster för transport av farligt gods. Införandet av de nödvändiga bestämmelserna i bilagan till detta direktiv bör göra det möjligt att undvika sådana avvikelser. Det är viktigt att medlemsstaterna under en övergångsperiod kan fortsätta att tillämpa befintliga avtal mellan sig.

15. Järnvägstransporter av farligt gods till eller från tredje land är tillåtna i den mån som de utförs i enlighet med RID-bestämmelserna. Vad gäller transporter från eller till republikerna i det forna Sovjetunionen, som inte är fördragsslutande parter i COTIF, bör medlemsstaterna emellertid införa lämpliga bestämmelser om dessa transporter för att säkerställa att säkerhetsnivån motsvarar den som fastlagts i RID.

16. Detta direktiv bör snabbt kunna anpassas till den tekniska utvecklingen, särskilt genom antagande av de nya bestämmelser om vilka beslut fattas inom ramen för RID. En kommitté bör därför upprättas och ett förfarande införas som innebär ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen inom denna kommitté.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Tillämpningsområde

Artikel 1

1. Detta direktiv skall tillämpas på transport av farligt gods med järnväg inom eller mellan medlemsstaterna. Medlemsstaterna får dock från tillämpningsområdet undanta transport av farligt gods som genomförs med hjälp av transportmedel som tillhör de väpnade styrkorna eller för vilka dessa är ansvariga.

2. Bestämmelserna i detta direktiv skall inte påverka medlemsstaternas rätt att, med iakttagande av gemenskapsrätten, ställa särskilda säkerhetskrav för nationell eller internationell transport av farligt gods på järnväg, i den mån bilagan till det här direktivet inte täcker detta område, särskilt såvitt avser

— tågtrafik,

— utanordning av godsvagnar i tåg i nationell trafik,

— driftsbestämmelser i samband med transportrelaterade operationer som till exempel rangering och parkering,

— personalutbildning och administration av information beträffande farligt gods som transporteras,

— särskilda regler för transport av farligt gods med passagerartåg.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

— *RID*: reglementet om internationell järnvägsbefordran av farligt gods, som finns i bilaga I till bihang B till Fördraget om internationell järnvägstrafik (COTIF), inklusive ändringar,

— *CIM*: de enhetliga rättsreglerna för avtal om internationell järnvägsbefordran av gods, som finns i bihang B till Fördraget om internationell järnvägstrafik (COTIF), med ändringar,

— *farligt gods*: de ämnen och föremål som inte får transporteras på järnväg eller som endast får transporteras på särskilda villkor i enlighet med bilagan till detta direktiv,

— *transport*: sådan järnvägstransport av farligt gods som helt eller delvis utförs inom en medlemsstats territorium, inbegripet såväl lastning och lossning av gods som omlastning till eller från ett annat transportslag samt stopp, som är nödvändiga på grund av betingelserna för transporten, och som omfattas av bilagan till detta direktiv, utan att det påverkar medlemsstaternas bestämmelser om ansvar som är en följd av sådana operationer. Transporter som endast sker inom ett företags område skall inte omfattas av denna definition.

Artikel 3

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6, får farligt gods som är förbjudet att transportera enligt bestämmelserna i bilagan inte transporteras på järnväg.

2. Om inte annat föreskrivs i detta direktiv, och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om järnvägsföretagens tillträde till marknaden eller bestämmelser som på ett allmänt sätt är tillämpliga på transport av gods på järnväg, är transport på järnväg av annat farligt gods tillåtet, om den är förenlig med bestämmelserna i bilagan.

KAPITEL II

Avvikelser, begränsningar och undantag

Artikel 4

I fråga om nationella transporter på järnväg, kan en medlemsstat upprätthålla de bestämmelser i sin nationella lagstiftning om transport av farligt gods på järnväg som är förenliga med Förenta nationernas rekommendationer om transport av farligt gods, tills bilagan till detta direktiv har reviderats så att den överensstämmer med dessa rekommendationer. I detta fall skall den berörda medlemsstaten underrätta kommissionen om detta.

Artikel 5

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser, skall medlemsstaterna endast av andra skäl än transportsäkerhetsmässiga, som har samband med den nationella säkerheten eller skyddet av miljön, behålla rätten att reglera eller förbjuda transport av visst farligt gods inom sitt territorium.

2. a) Beträffande transport genom tunneln under Engelska kanalen kan Frankrike och Förenade kungariket införa strängare bestämmelser än de som anges i bilagan. Kommissionen skall få meddelande om dessa bestämmelser och meddela de övriga medlemsstaterna om detta.

b) Om en medlemsstat bedömer att dessa strängare bestämmelser bör tillämpas på transport inom dess

territorium genom tunnlar med liknande egenskaper som de som avses i punkt 1, skall den underrätta kommissionen om detta. Denna skall i enlighet med förfarandet i artikel 9 besluta om den ifrågavarande tunneln har liknande egenskaper. De bestämmelser som en medlemsstat antar skall meddelas kommissionen, som skall underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

c) De medlemsstater vilkas omgivningstemperatur regelbundet är lägre än -20°C får, tills bestämmelser om lämpliga referenstemperaturer för vissa bestämda klimatzoner införs i bilagan, införa strängare bestämmelser med avseende på ett materials möjlighet att fungera vid vissa temperaturer för användning vid nationell transport av farligt gods.

3. Om en medlemsstat till följd av en olyckshändelse eller en incident finner att säkerhetsbestämmelserna kan förbättras så att de risker som är förbundna med transporten minskas och att åtgärder måste vidtas omedelbart, skall den på planeringsstadiet underrätta kommissionen om de åtgärder den avser att vidta. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 9 besluta huruvida ett genomförande av dessa åtgärder kan tillåtas och bestämma hur länge de skall tillämpas.

4. Medlemsstaterna kan upprätthålla de nationella bestämmelser som den 31 december 1996 gäller för transport och förpackning av ämnen som innehåller dioxiner eller furaner.

Artikel 6

1. I de fall där transporten innefattar ett sjö- eller luftavsnitt får medlemsstaterna tillåta järnvägstransport på sina territorier av farligt gods som är klassificerat, förpackat och märkt i överensstämmelse med internationella krav för sjö- eller lufttransport.

Om det ingår ett sjöavsnitt i en nationell eller internationell transport, får medlemsstaterna för att ta hänsyn till internationella regler om sjötransport, däribland internationella regler om färjetransport, tillämpa bestämmelser som kompletterar bestämmelserna i bilagan.

2. Bestämmelserna i bilagan om användning av transportdokument och om vilka språk som skall användas vid märkningen eller i transportdokumenten skall inte gälla för transport som är begränsad till en enda medlemsstats territorium. Medlemsstaterna får tillåta att andra dokument och språk än de som anges i bilagan används för transporter som är begränsade till deras eget territorium.

3. En medlemsstat får på sitt territorium tillåta användning av järnvägsvagnar som är tillverkade före den 1 januari 1997 och som inte är i enlighet med detta

direktiv men vilkas konstruktion följer de bestämmelser i den nationella lagstiftningen som är i kraft den 31 december 1996, under förutsättning att dessa vagnar uppfyller säkerhetskraven.

4. En medlemsstat får upprätthålla de nationella bestämmelser om tillverkning, användning och transportvillkor för nya tankar och nya behållare som motsvarar klass 2 i bilagan, som är i kraft den 31 december 1996 och som avviker från bestämmelserna i bilagan tills hänvisningar till normer för konstruktion och användning av sådana tankar och behållare införs i bilagan med samma bindande verkan som de bestämmelser den innehåller, dock längst till och med den 31 december 1998. Behållare och tankar som tillverkats före den 1 januari 1999 och som uppfyller säkerhetskraven, får även i fortsättningen användas på de ursprungliga villkoren.

5. En medlemsstat får upprätthålla andra nationella bestämmelser än de som finns i bilagan i fråga om referenstemperaturen vid transport inom sitt territorium av flytande gaser eller av blandningar av flytande gaser, tills bestämmelser om lämpliga referenstemperatur för bestämda klimatzoner har införlivats med europeiska standarder och hänvisning till dessa standarder har gjorts i bilagan.

6. Varje medlemsstat får vid transport inom sitt territorium tillåta användning av förpackningar som är tillverkade före den 1 januari 1997 men som inte är godkända i överensstämmelse med RID, förutsatt att förpackningen är märkt med tillverkningsdagen, kan klara de relevanta provningarna i enlighet med kraven i de nationella bestämmelser som gäller den 31 december 1996, och uppfyller säkerhetskraven (vilket i förekommande fall innebär provningar och kontroller), enligt följande ordning: stora metallbehållare för bulkvaror samt metallfat med en kapacitet på mer än 50 liter får användas under en tidsperiod på högst 15 år från och med tillverkningsdagen. Andra metallförpackningar och alla plastförpackningar får användas under en tidsperiod på högst fem år från och med tillverkningsdagen, dock inte efter den 31 december 1998.

7. En medlemsstat får till och med den 31 december 1998 tillåta transport på sitt territorium av visst farligt gods som förpackats före den 1 januari 1997, förutsatt att godset är klassificerat, förpackat och märkt i enlighet med kraven i de nationella bestämmelser som gällde före den 1 januari 1997.

8. Varje medlemsstat får för nationella transporter på järnväg inom sitt territorium upprätthålla de bestämmelser i sin lagstiftning som gäller den 31 december 1996 för märkning med en nödgårdskod i stället för det faronummer som anges i bilagan.

9. Varje medlemsstat får efter samråd med kommissionen upprätthålla mindre stränga bestämmelser än de i bilagan för transport på järnväg på sitt territorium av små mängder av visst farligt gods, med undantag för ämnen som har en hög eller mellan hög grad av radioaktivitet.

10. En medlemsstat får på sitt territorium tillåta enstaka transporter av farligt gods eller transporter som är förbjudna enligt bestämmelserna i bilagan eller som utförs på andra villkor än de som anges i bilagan.

11. Med iakttagande av gemenskapslagstiftningen påverkar detta direktiv inte medlemsstaternas rätt att, efter samråd med kommissionen och på vederbörligen angivna sträckor inom sina territorier tillåta regelbundna transporter av farligt gods, som utgör en del av en angiven industriell process som antingen kan vara förbjuden enligt bestämmelserna i bilagan eller utföras på andra villkor än de som anges i bilagan, när dessa operationer är av lokal karaktär och är underkastade sträng kontroll på klart angivna villkor.

12. Medlemsstaterna får medge tillfälliga undantag från bilagan för att på sina territorier utföra de provningar som är nödvändiga för ändringar av dessa bestämmelser för att anpassa dem till den tekniska och industriella utvecklingen, förutsatt att säkerheten inte åsidosätts. Kommissionen skall underrättas om detta och skall i sin tur underrätta de andra medlemsstaterna.

Tillfälliga undantag som medlemsstaternas behöriga myndigheter kommer överens om på grundval av bilagan, skall ges formen av ett multilateralt avtal som den myndighet som tar initiativ till avtalet föreslår samtliga medlemsstaters behöriga myndigheter att ingå. Kommissionen skall underrättas om detta.

De undantag som avses i första och andra styckena skall medges utan diskriminering på grund av avsändarens, operatörens eller mottagarens nationalitet eller etableringsort. De skall gälla under en tid av högst fem år och kan inte förlängas.

13. En medlemsstat får längst till och med den 31 december 1998 tillämpa avtal som har ingåtts med andra medlemsstater utan diskriminering på grund av avsändarens, operatörens eller mottagarens nationalitet eller etableringsort. Alla framtida undantag skall vara i överensstämmelse med punkt 12.

14. Med iakttagande av gemenskapslagstiftningen skall detta direktiv inte påverka medlemsstaternas rätt att efter samråd med kommissionen tillåta transporter av farligt gods under mindre stränga villkor än de som anges i bilagan när det gäller lokala transporter på korta sträckor och som är begränsade till hamnområden, flygplatser eller industriområden.

Artikel 7

1. Med förbehåll för nationella bestämmelser eller gemenskapsbestämmelser om tillträde till marknaden, kan järnvägstransport av farligt gods mellan gemenskapens

territorium och tredje länders territorium tillåtas i den utsträckning som transporten sker i enlighet med RID-bestämmelserna.

2. Det här direktivet påverkar inte medlemsstaternas rätt att på sina territorier och efter underrättelse till kommissionen införa bestämmelser om transport på järnväg av farligt gods, som sker från eller till republiker i det forna Sovjetunionen som inte är fördragsslutande parter till COTIF. Dessa bestämmelser gäller bara transport på järnväg av farligt gods (som kolli, bulklast eller i tankar) med järnvägsvagnar som godkänts av en stat som inte är fördragsslutande part i COTIF. Genom lämpliga åtgärder och förpliktelser skall de berörda medlemsstaterna säkerställa att säkerhetsnivån motsvarar den som föreskrivs i RID-bestämmelserna. För vissa medlemsstater gäller bestämmelserna i detta stycke endast cisternvagnar.

KAPITEL III

Slutbestämmelser

Artikel 8

De ändringar som är nödvändiga för att anpassa bilagan till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen på de områden som omfattas av detta direktiv och som syftar till att anpassa dem till de nya RID-bestämmelserna skall antas enligt det förfarande som anges i artikel 9.

Artikel 9

1. Kommissionen skall biträdas av kommittén för transport av farligt gods, som inrättas genom artikel 9 i direktiv 94/55/EG⁽¹⁾, nedan kallad kommittén, som består av företrädare för medlemsstaterna och har en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Yttrandet skall avges med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Vid röstning i kommittén

skall de röster som avges av medlemsstaterna vägas enligt samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

3. a) Kommissionen skall anta de föreslagna åtgärderna när dessa är förenliga med kommitténs yttrande.

b) Om de föreslagna åtgärderna inte är förenliga med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

Artikel 10

1. Medlemsstaterna skall före den 1 januari 1997 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser, skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 11

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 12

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 23 juli 1996.

På rådets vägnar

I. YATES

Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr L 319, 12.12.1994, s. 7.

BILAGA

Reglemente om internationell järnvägsbefordran av farligt gods (RID), som gäller från och med den 1 januari 1995, varvid begreppen "fördragsslutande part" och "staterna eller järnvägarna" skall ersättas med "medlemsstat".

OBS: Utgåvor på samtliga officiella gemenskapsspråk kommer att offentliggöras så snart en kodifierad text är färdig på dessa språk.

*

* *

I denna bilaga skall förstås med *fraktsedel* en CIM-fraktsedel för internationell transport, men detta hindrar inte medlemsstaterna att använda andra likvärdiga frakthandlingar för transporter som inte omfattas av CIM. För övrigt skall inte bruket av begreppet "marginalanteckning i ADR" i denna bilaga hindra medlemsstaterna från att i nationell trafik tillåta järnvägstransport av vägfordon som uppfyller de krav som ställs i nationella bestämmelser vilka antagits för att tillämpa direktiv 94/55/EG.

RÅDETS DIREKTIV 96/50/EG

av den 23 juli 1996

om harmonisering av villkoren för att erhålla nationella förarbervis för gods- eller personbefordran på gemenskapens inre vattenvägar

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 75 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 189c i fördraget⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Det bör införas gemensamma bestämmelser om framförande av fartyg på gemenskapens inre vattenvägar. Ett första steg i denna riktning togs genom rådets direktiv 91/672/EEG av den 16 december 1991 om det ömsesidiga erkännandet av båtförarcertifikat för transport av gods och passagerare på inre vattenvägar⁽⁴⁾.

På grund av olikheter i de nationella lagstiftningarna om villkoren för att erhålla båtförarcertifikat för navigering på inre vattenvägar och behovet av att stegvis höja säkerhetskraven för navigering på inre vattenvägar är det, för att förebygga eventuella snedvridningar av konkurrensen, angeläget att anta gemenskapsregler för utfärdande av sådana certifikat.

För att garantera den nödvändiga enhetligheten och öppenheten bör gemenskapen fastställa en enhetlig förlaga till nationellt båtförarcertifikat, som ömsesidigt godkänns av medlemsstaterna utan krav på utbyte, varvid medlemsstaterna beroende på subsidiaritetsprincipen ansvarar för utfärdandet av certifikatet.

Navigeringsbara nationella vattenvägar som inte är förbundna med en annan medlemsstats nationella vattenvägar är inte föremål för internationell konkurrens, varför

det inte är nödvändigt att göra de gemensamma bestämmelser om erhållande av båtförarcertifikat, som meddelas genom detta direktiv obligatoriska.

Dessa gemensamma bestämmelser skall främst syfta till att öka sjöfartssäkerheten och skyddet för människoliv. Därför är det nödvändigt att fastställa de minimikrav som den sökande måste uppfylla för att få ett båtförarcertifikat avseende inre vattenvägar.

De föreskrivna minimikraven skall åtminstone röra den minimiålder som krävs för att framföra ett fartyg, den sökandes fysiska och psykiska förmåga, yrkeserfarenhet och kunskaper som har samband med framförandet av ett fartyg. Med hänsyn till fartygets och de ombordvarandes säkerhet kan medlemsstaterna uppställa ytterligare krav, särskilt för att säkerställa kunskap om vissa lokala förhållanden. Ytterligare yrkeskunskaper krävs för framförande av ett fartyg som är utrustat med radar eller framförande av ett fartyg som befordrar passagerare.

Det är angeläget att föreskriva lämpliga förfaranden för att anpassa bilagorna till detta direktiv. Det är därför lämpligt att den kommitté som inrättas genom artikel 7 i direktiv 91/672/EEG ges i uppdrag att biträda kommissionen vid anpassningen av dessa bilagor.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medlemsstater som utfärdar ett båtförarcertifikat för transport av gods och passagerare på inre vattenvägar, nedan kallat "certifikatet", skall använda den gemenskapsförlaga som beskrivs i bilaga I, i enlighet med detta direktiv.

2. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs för att undvika risken för förfalskning av certifikaten.

3. Certifikatet utfärdas av den behöriga myndigheten i medlemsstaterna i enlighet med detta direktiv. Därvid beaktas de karakteristiska egenskaperna för de vattenvägar och de certifikat som avses i artikel 1 i direktiv 91/672/EEG, nämligen

⁽¹⁾ EGT nr C 280, 6.10.1994, s. 5.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 25 januari 1995 (EGT nr C 102, 24.4.1995, s. 5).

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 2 mars 1995 (EGT nr C 68, 20.3.1995, s. 41), rådets gemensamma ståndpunkt av den 8 december 1995 (EGT nr C 356, 30.12.1995, s. 66) och Europaparlamentets beslut av den 9 maj 1996 (EGT nr C 152, 27.5.1996, s. 46).

⁽⁴⁾ EGT nr L 373, 31.12.1991, s. 29.

- det certifikat som gäller för alla medlemsstaternas vattenvägar med undantag för dem på vilka förordningen om utfärdande av båtförarcertifikat för navigering på Rhen är tillämplig (*grupp A*),
 - det certifikat som gäller för alla medlemsstaternas vattenvägar med undantag för de vattenvägar med havskaraktär som avses i bilaga II till direktiv 91/672/EEG och med undantag för de vattenvägar på vilka förordningen om utfärdande av båtförarcertifikat för navigering på Rhen är tillämplig (*grupp B*).
4. Ett certifikat av grupp A eller B som utfärdas av en medlemsstat i enlighet med detta direktiv skall gälla för alla gemenskapens vattenvägar i grupp A eller B.
5. Om inget annat framgår av bestämmelserna i artikel 8.2 skall ett båtförarcertifikat för navigering på Rhen, som utfärdats i enlighet med den reviderade konventionen om navigering på Rhen, gälla för alla vattenvägar inom gemenskapen.
6. De nationella båtförarcertifikat som ömsesidigt erkänns genom direktiv 91/672/EEG, som finns avbildat i bilaga I till detta direktiv och utfärdas senast 18 månader efter ikraftträdandet av detta direktiv, förblir giltiga och behöver inte bytas ut.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

- a) *behörig myndighet*: den myndighet i medlemsstaten som utfärdar certifikatet efter att ha fastställt att den sökande uppfyller kraven,
- b) *befälhavare*: den person som har nödvändig förmåga och nödvändiga kvalifikationer för att ansvara för framförande av ett fartyg på medlemsstaternas vattenvägar och som utövar navigeringsansvaret ombord,
- c) *besättningsman*: den person som regelbundet har deltagit i framförandet och styrningen av ett fartyg.

Artikel 3

1. Detta direktiv tillämpas på varje befälhavare över fartyg för inre vatten: maskindrivet fartyg, bogserbåt, fartyg för påskjutning, pråm, påskjuten eller sammanbunden konvoj för gods- eller persontransport, förutom

- befälhavare för fartyg för godstransport, vars längd understiger 20 meter,
- befälhavare för fartyg för persontransport, som inte transporterar fler än tolv personer förutom besättningen.

2. En medlemsstat får efter samråd med kommissionen lämna dispens från tillämpningen av detta direktiv till befälhavare över fartyg som enbart använder inre vattenvägar vilka inte är förbundna med en annan medlemsstats

inlandsvattenvägar och utfärda nationella certifikat för vilka andra krav gäller än de som anges i detta direktiv. Giltigheten av dessa nationella certifikat skall i så fall begränsas till nämnda vattenvägar.

Artikel 4

1. För att erhålla certifikat skall den sökande uppfylla de minimikrav som anges i artiklarna 5 till 8. På certifikatet skall anges vilken grupp (A eller B) som befälhavaren har behörighet för.
2. Sådana certifikat som utfärdats av medlemsstaterna och som uppfyller de minimikrav som anges i punkt 1 skall godkännas ömsesidigt.

Artikel 5

För att erhålla certifikat måste den sökande vara minst 21 år. Medlemsstaterna bibehåller dock möjligheten att utfärda båtförarcertifikat från och med 18 års ålder. En medlemsstats godkännande av ett certifikat ur grupp A eller B som har utfärdats av en annan medlemsstat kan göras till föremål för samma villkor om minimiålder som den som i den staten ställs för att utfärda ett certifikat ur samma grupp.

Artikel 6

1. Den sökande skall styrka sin fysiska och psykiska förmåga genom att godkännas i en undersökning som utförs av en läkare som godkänns av den behöriga myndigheten. Undersökningen skall särskilt avse kontroll av den sökandes syn- och hörselskärla, färgseende, motorik i armar och ben och hans neuropsykiatriska och vaskulära tillstånd.
2. En innehavare av certifikat som har uppnått 65 års ålder skall inom de tre följande månaderna och därefter varje år genomgå en sådan undersökning som avses i punkt 1. Den behöriga myndigheten skall genom en anteckning på certifikatet intyga att den sökande uppfyllt denna förpliktelse.

Artikel 7

1. Den sökande skall kunna visa att han har minst fyra års yrkeserfarenhet som besättningsman på ett fartyg för navigering på inre vatten.
2. För att kunna beaktas skall yrkeserfarenheten intygas av den behöriga myndigheten i medlemsstaten genom en anteckning i en personlig tjänstjournal. Yrkeserfarenheten kan ha uppnåtts på alla vattenvägar i medlemsstaterna. Såvitt avser sådan yrkeserfarenhet som uppnåtts på vattenvägar som flyter genom stora delar av gemenskapens territorium, såsom till exempel Donau, Elbe och Oder, skall erfarenheter från samtliga avsnitt av dessa vattenvägar beaktas.

3. Minsta godtagbara tid för den yrkeserfarenhet som avses i punkt 1 kan reduceras till lägst tre år i följande fall:

- a) Den sökande innehar ett av den behöriga myndigheten godkänt intyg om särskild utbildning i navigering på inre vatten där provtjänstgöring i framförande av fartyg ingår. Minskningen får inte vara större än utbildningtidens längd.
- b) Den sökande har styrkt yrkeserfarenhet från fartyg på yttre vatten som besättningsman. För att erhålla den maximala minskningen till tre år skall den sökande kunna visa minst fyra års erfarenhet av sjöfart på yttre vatten.

4. Den kortaste yrkeserfarenheten enligt punkt 1 kan minskas till lägst tre år om de sökande har avlagt en praktisk examen avseende framförande av fartyg. I detta fall skall certifikatet endast gälla för fartyg med liknande sjöegenskaper som fartyget som användes vid det praktiska provet.

Artikel 8

1. Den sökande skall klara en examen avseende sina yrkesmässiga kunskaper. Denna examen skall åtminstone omfatta de allmänna ämnen som anges i avdelning "A" i bilaga II.

2. Efter samråd med kommissionen kan en medlemsstat begära att fartygsbefälhavaren uppfyller vissa kompletterande krav på kännedom om lokala förhållanden för att få navigera på vissa andra vattenvägar än de vattenvägar med havskaraktär som avses i bilaga II till direktiv 91/672/EEG.

3. Efter samråd med kommissionen kan en medlemsstat begära att befälhavare för fartyg för persontransport, vad gäller vissa begränsade transportsträckor, skall ha grundligare yrkesmässiga kunskaper om särskilda bestämmelser om passagerarnas säkerhet, särskilt såvitt avser olycksfall, eldsvåda och skeppsbrott.

Artikel 9

1. För att få tillstånd att framföra ett fartyg med radar skall befälhavaren inneha ett särskilt intyg utfärdat av den behöriga myndigheten som styrker att han har klarat examen avseende sina yrkesmässiga kunskaper i de ämnen som avses i avdelning B i bilaga II.

Medlemsstaterna skall godkänna examensbevis som är utfärdade enligt förordningen om utfärdande av certifikat för framförande av fartyg med radar på Rhen.

2. Om den sökande uppfyller kraven enligt punkt 1, skall den behöriga myndigheten genom en anmärkning på

certifikatet intyga hans lämplighet att framföra ett radarfartyg.

Artikel 10

För att få tillstånd att framföra ett fartyg för persontransport på medlemsstaternas inre vattenvägar skall antingen fartygsbefälhavaren eller en annan besättningsmedlem inneha ett särskilt intyg utfärdat av den behöriga myndigheten om att han avlagt examen avseende sina yrkesmässiga kunskaper i de ämnen som anges i avdelning C i bilaga II.

Artikel 11

Kommissionen kan i enlighet med förfarandet i artikel 12 i detta direktiv ta de initiativ som behövs för att anpassa förlagan till certifikatet enligt bilaga I och de yrkesmässiga kunskaper enligt förteckningen i bilaga II som krävs för att erhålla certifikatet.

Artikel 12

1. Med avseende på tillämpningen av artikel 11 skall kommissionen biträdas av den kommitté som inrättas genom artikel 7 i direktiv 91/672/EEG.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall yttra sig med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Vid omröstning inom kommittén skall medlemsstaternas röster vägas enligt ovan nämnda artikel. Ordföranden får inte rösta.

3. a) Kommissionen skall fatta beslut som är omedelbart tillämpliga.

b) Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall får kommissionen uppskjuta verkställigheten av de beslutade åtgärderna under en period som inte överstiger en månad från dagen då rådet underrättades. Rådet får fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet inom den tid som anges i föregående stycke.

Artikel 13

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i förordningar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv inom 18 månader efter

dagen för ikraftträdandet av detta direktiv och skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall se till att omedelbart till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser som de antar inom de områden som omfattas av detta direktiv.

3. Medlemsstaterna skall vid behov biträda varandra vid tillämpningen av detta direktiv.

Artikel 14

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 15

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 23 juli 1996.

På rådets vägnar

I. YATES

Ordförande

BILAGA I

FÖRLAGA TILL CERTIFIKATET FÖR SJÖFART PÅ INRE VATTENVÄGAR

(85 mm × 54 mm — mot ljusblå bakgrund)

Kortet skall utformas enligt ISO 78.10-normerna

BÅTFÖRARCERTIFIKAT FÖR INRE SJÖFART:		SVERIGE
A/B		
1. xxx		
2. xxx		
3. 01/01/1996 — F-Stockholm		
4. 02/01/1996		
	6.	
7. #####		
8. AB		
9. R, ton, kW, xx		
10. 01/01/2061		
11.	5. xxx	

BÅTFÖRARCERTIFIKAT FÖR TRANSPORT AV GODS OCH PERSONER PÅ INRE VATTENVÄGAR	
1. Innehavarens namn	9. — R – Radar
2. Samtliga förnamn	— Endast för fartyg med särskild kapacitet (ton, kW, antal passagerare)
3. Födelsedag och födelseort	10. Giltighetsdatum
4. Utfärdat den	11. Särskilda omnämmanden
5. Nummer	Begränsningar
6. Innehavarens fotografi	
7. Innehavarens namnteckning	
8. A. För alla vattenvägar utom Rhen	
B. För alla vattenvägar utom yttre vatten och Rhen	
	Europeiska unionens modell

BILAGA II

YRKESKUNSKAPER SOM KRÄVS FÖR BÅTFÖRARCERTIFIKATET FÖR FRAMFÖRANDE AV
FARTYG PÅ INRE VATTENVÄGAR

AVDELNING A:

Allmänna ämnen gällande gods- och personbefordran

DEL 1: BEVIS AV GRUPP A

1. *Navigering*

- a) Noggranna kunskaper om sjövägsreglerna för inre vattenvägar och farled på yttre vatten, bl.a. CEVNI (Europeiska trafikförordningen för inre vattenvägar) och internationella förordningen för undvikande av sammanstötning till sjöss, däribland signalering och utmärkning av farled.
- b) Kunskaper om de främsta inre och yttre vattenvägarnas allmänna egenskaper i fråga om geografi, hydrologi, väderförhållanden och morfologi.
- c) Navigering på inre vattenvägar innehållande
ruttbestämning, positionsbestämning, nautiska skrifter och publikationer, sjökortsanvändning, navigeringshjälpmedel och sjömärkessystem, kompassstyrning, kunskaper om tidvatten.

2. *Manövrering och framförande av fartyg*

- a) Styrning av fartyget med hänsyn till vindar, strömmar, strömvirvlar och djupgående i syfte att uppnå tillräcklig flytförmåga och stabilitet.
- b) Rodrets och propellerns funktion och gång.
- c) Förankrings- och förtöjningsmanövrer i alla omständigheter.
- d) Manövrering i slussar och hamnar, mötes- och omkörningsmanövrer.

3. *Fartygets konstruktion och stabilitet*

- a) Kunskaper om skeppsbyggandets grundläggande principer, särskilt i förbindelse med säkerheten för passagerare, besättningen och själva fartyget.
- b) Grundkunskaper om rådets direktiv 82/714/EEG⁽¹⁾ av den 4 oktober 1982 om fastställelse av tekniska föreskrifter för fartyg för inre sjöfart.
- c) Grundkunskaper om fartygens viktigaste strukturer.
- d) Teoretiska kunskaper om reglerna om stabilitet och flytförmåga samt deras praktiska tillämpning, särskilt sjöegenskaperna.
- e) Kompletterande föreskrifter vad gäller yttre vattenvägar, särskilt om tilläggsutrustning.

4. *Fartygets maskiner*

- a) Grundkunskaper om maskinernas konstruktion och funktion för att säkra deras duglighet.
- b) Styrning och funktionskontroll av de viktigaste maskiner och hjälpmaskiner, förhållningsregler vid störningar.

5. *Lastning och lossning*

- a) Användning av djupgåendeskalar.
- b) Bestämning av lastförmågan med hjälp måtbrevet.
- c) Lastnings- och lossningsoperationer, lastens fastsurrning (surrningsplan).

⁽¹⁾ EGT nr L 301, 28.10.1982, s. 1.

6. *Styrning under särskilda förhållanden*

- a) Grundläggande principer om förebyggande av olycksfall.
- b) Åtgärder som skall vidtas vid haveri, sammanstötning och förlisning, däribland tätning av bräschor.
- c) Användning av räddningsverktyg och räddningsmaterial.
- d) Första hjälpen vid olycksfall.
- e) Förebyggande brandåtgärder och användning av brandredskap.
- f) Förebyggande åtgärder mot förorening av vattenvägarna.
- g) Särskilda förhållanden vad gäller räddning av personer, fartyg och last på yttre vattenvägar, överlevnad på havet.

DEL 2: BEVIS AV GRUPP B

1. *Navigering*

- a) Noggranna kunskaper om sjövägsreglerna för inre vattenvägar, bl.a. CEVNI (Europeiska trafikförordningen för inre vattenvägar), däribland signalering och utmärkning av farled.
- b) Kunskaper om de främsta inre vattenvägarernas allmänna egenskaper i fråga om geografi, hydrologi, väderförhållanden och morfologi.
- c) Ruttbestämning, nautiska skrifter och publikationer, sjömärkessystem.

2. *Manövrering och framförande av fartyg*

- a) Styrning av fartyget med hänsyn till vindar, strömmar, strömvirvar och djupgående i syfte att uppnå tillräcklig flytförmåga och stabilitet.
- b) Rodrets och propellerns funktion och gång.
- c) Förankrings- och förtöjningsmanövrer i alla omständigheter.
- d) Manövrering i slussar och hamnar, mötes- och omkörningsmanövrer.

3. *Fartygets konstruktion och stabilitet*

- a) Kunskaper om skeppsbyggandets grundläggande principer särskilt i förbindelse med säkerheten för passagerare, besättningen och själva fartyget.
- b) Grundkunskaper om rådets direktiv 82/714/EEG av den 4 oktober 1982 om fastställelse av tekniska föreskrifter för fartyg för inre sjöfart.
- c) Grundkunskaper om fartygens viktigaste strukturer.
- d) Teoretiska kunskaper om reglerna om stabilitet och flytförmåga samt deras praktiska tillämpning.

4. *Fartygets maskiner*

- a) Grundkunskaper om maskinernas konstruktion och funktion för att säkra deras duglighet.
- b) Styrning och funktionskontroll av de viktigaste maskinerna och hjälpmaskinerna, förhållningsregler vid störningar.

5. *Lastning och lossning*

- a) Användning av djupgåendeskalor.
- b) Bestämning av lastförmågan med hjälp av måtbrevet.
- c) Lastnings- och lossningsoperationer, lastens fastsurrning (surrningsplan).

6. *Styrning under särskilda förhållanden*

- a) Grundläggande principer om förebyggande av olycksfall.
- b) Åtgärder som skall vidtas vid haveri, sammanstötning och förlisning, däribland tätning av bräschor.
- c) Användning av räddningsverktyg och räddningsmaterial.
- d) Första hjälpen vid olycksfall.
- e) Förebyggande brandåtgärder och användning av brandredskap.
- f) Förebyggande åtgärder mot förorening av vattenvägarna.

AVDELNING B:

Obligatoriska tilläggsämnen för framförande av ett radarfartyg

- a) Teoretiska radarkunskaper: allmänna kunskaper om radioelektriska vågor och principer om radarns sätt att fungera.
- b) Praktisk radaranvändning, tolkning av radarbilder, analys av radarupplysningar och kunskaper om deras begränsning.
- c) Användning av rotationshastighetsmätaren.
- d) Kunskaper om CEVNI-bestämmelser gällande radarnavigering.

AVDELNING C:

Obligatoriska tilläggsämnen för passagerartransport

- 1. Grundkunskaper om tekniska föreskrifter rörande passagerarfartygens stabilitet, vattentäta skott, största djupgåendelinje.
 - 2. Första hjälpen vid olycksfall.
 - 3. Förebyggande brandåtgärder och användning av brandredskap.
 - 4. Användning av räddningsverktyg och räddningsmaterial.
 - 5. Åtgärder för allmänt passagerarskydd, bl.a. vid evakuering, haveri, sammanstötning, förlisning, eldsvåda, explosion och övriga paniksituationer.
 - 6. Kunskaper om säkerhetsföreskrifter (nödutgångar, landgång, användning av hjälprodret).
-

RÅDETS DIREKTIV 96/51/EG

av den 23 juli 1996

om ändring av direktiv 70/524/EEG om fodertillsatser

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av den Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

1) Vid tillämpningen av rådets direktiv 70/524/EEG av den 23 november 1970 om fodertillsatser⁽⁴⁾, har det visat sig att vissa grundläggande begrepp bör ses över för att ta hänsyn till det nödvändiga i att på bästa sätt säkerställa skyddet av djurs och människors hälsa samt miljön.

2) Erfarenheten visar att de nuvarande bestämmelserna om fodertillsatser inte ger de nödvändiga säkerhetsgarantierna, framför allt därför att det i gemenskapen cirkulerar dåliga kopior av zootekniska tillsatser. Det är följaktligen nödvändigt att godkännandet av sådana tillsatser knyts till den som är ansvarig för avyttringen av den tillsats som är föremål för gemenskapsgodkännandet.

3) Det finns anledning att särskilja de tillsatser som allmänt och utan särskilda risker används för foderframställningen från högteknologiska tillsatser med en mycket exakt sammansättning som av denna anledning fordrar ett godkännande som knyts till den som är ansvarig för avyttringen för att undvika kopior som är mer eller mindre överensstämmande och följaktligen mer eller mindre säkra.

4) Det är lämpligt att i form av en bilaga till direktiv 70/524/EEG upprätta dels en förteckning över de

tillsatser för vilka godkännande för avyttring ges ansvariga, vilka ensamma tillåts att avyttra de ifrågavarande tillsatserna, dels en förteckning över de andra tillsatser som får avyttras av var och en, under förutsättning att tillsatserna överensstämmer med uppgifterna i dokumentationen.

5) För att förenkla tillämpningen av direktiv 70/524/EEG, är det lämpligt att komplettera förteckningen över definitioner och att ändra vissa av dem. Det finns anledning att precisera framförallt tillsatsbegreppet för att även kunna beakta den påverkan som dessa kan ha på foderråvaror, animalieprodukter samt djurskydd och miljöskydd. Tekniska tillsatser bör undantas från tillämpningsområdet för direktiv 70/524/EEG i den mån som dessa substanser används vid bearbetning av råvaror eller för foder och inte på något sätt påverkar den färdiga produkten.

6) Mikroorganismer som godkänts som sådana i grupp "0" och som syftar till att förbättra djuruppfödningen och särskilt att påverka mag-tarmfloran skall ha förmågan att bilda kolonier.

7) I de fall där i synnerhet vitaminer, spårelement eller färgämnen finns i naturligt tillstånd i vissa råvaror, skall de inte betraktas som tillsatser, om det inte rör sig om produkter som särskilt berikats med ett ämne som motsvarar en tillsats och som på grund härav inte kan betraktas som råvaror med naturligt innehåll av de ifrågavarande ämnena.

8) De förblandningar som avses i detta direktiv får inte i något fall betraktas som beredningar i enlighet med den definition som har getts tillsatsen.

9) Erfarenheten visar att metoden att meddela godkännanden genom direktiv har medfört stora förseningar. Dessa förseningar med genomförandet av direktiven har kunnat leda till att konkurrensen snedvridits och till och med kunnat ge upphov till handelshinder. För att råda bot på denna situation, förefaller det lämpligt att meddela godkännanden av tillsatser genom förordningar.

10) Rapportörsmedlemsstaterna kan ta ut avgifter för granskning av dokumentation. För att undvika att

⁽¹⁾ EGT nr C 218, 12.8.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr C 128, 9.5.1994, s. 97.

⁽³⁾ EGT nr C 52, 19.2.1994, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT nr L 270, 14.2.1970, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/25 (EGT nr L 125, 23.5.1996, s. 35).

- konkurrensen snedvrids är det lämpligt att harmonisera nivåerna på dessa avgifter. Harmoniseringen skall ingå i den allmänna ramen för gemenskapens framtida bestämmelser såvitt avser de avgifter som kan uppbäras på foderområdet. Det kommer att finnas anledning att undersöka huruvida de avgiftsnivåer som skall tas ut borde variera beroende på vilket slag av godkännande som begärs eller på vilken grupp av tillsatser som berörs. Det vore rimligt att ta ut högre avgifter för exempelvis dokumentation som rör tillväxtbefrämjande medel än för sådana som avser vitaminer. Det vore lämpligt att inte ta ut någon avgift för granskning av dokumentation som rör mycket enkla tekniska tillsatser. Avgiften skall betalas till rapportörsmedlemsstaten när dokumentationen inges.
- 11) Fram till dess att rådet har antagit lagbestämmelser med avseende på dessa avgifter, är det lämpligt att varje rapportörsmedlemsstat ges möjlighet att besluta om bestämmelser på området eller att bibehålla sina befintliga bestämmelser.
- 12) Om avgifter införs bör i gengäld garantier finnas för att beslut inom en fastställd tidsfrist fattas om en ansökan om godkännande av avyttring av tillsatser.
- 13) Vissa fodertillsatser kan komma in i den humana näringskedjan. Det är nödvändigt att Vetenskapliga foderkommittén kan samarbeta med Vetenskapliga livsmedelskommittén i denna fråga, som kan påverka konsumenternas hälsa.
- 14) Forskningen om nya tillsatser som hör till den grupp substanser, för vilka tillståndet knyts till den som är ansvarig för avyttringen kräver kostsamma investeringar. Det vetenskapliga underlaget och de upplysningar som ingår i den dokumentation som ligger till grund för det första godkännandet bör därför under en period som bestäms till tio år. Även de nya uppgifter som ges in för att förnya ett tillstånd eller ändra villkoren för det ursprungliga tillståndet bör skyddas under en kortare tid som bestäms till fem år. Under dessa skyddsperioder skall alla som ansöker om nya godkännanden tillhandahålla dokumentation som är upprättad i enlighet med föreskrifterna i rådets direktiv 87/153/EEG av den 16 februari 1987 om fastställande av riktlinjer för bedömning av tillsatser i djurfoder⁽¹⁾, såvida inte en överenskommelse ingåtts mellan de berörda parterna om att fördela uppgifterna. Om det för en och samma tillsats finns flera innehavare av godkännande skall dessa vid äventyr att tillståndet dras in var för sig eller tillsammans svara på framställningar från kommissionen om vetenskapliga upplysningar.
- 15) För att undanröja sådana olikheter mellan medlemsstaterna som har samband med systemet för införsel till respektive medlemsstats territorium av tillsatser som återfinns i bilaga II är det lämpligt att utsträcka det preliminära godkännandet till att avse hela gemenskapen. Dessa godkännanden blir slutliga för vissa tillsatser eller gäller för en tioårsperiod för andra tillsatser när alla villkor för godkännande har uppfyllts och detta skall senast ske när tiden för det preliminära godkännandet går ut.
- 16) Med avseende på ansökningar om godkännande som rör tillsatser som avses i artikel 2 aaa och 2 aaaa som ges in före den 1 april 1998 och för vilka ett preliminärt godkännande meddelas före den 1 oktober 1999 får medlemsstaterna på sina respektive territorier tillåta avyttring och användning av tillsatser under en tid som inte överstiger fem år från och med antagandet av den förordning varigenom godkännandet meddelas.
- 17) Med avseende på ansökningar om godkännande som rör tillsatser som avses i artikel 2 aaa och 2 aaaa som inges från och med den 1 april 1998 och för vilka ett preliminärt godkännande ges före den 1 oktober 1999 får medlemsstaterna på sina respektive territorier medge avyttring och användning av tillsatsen under en tid som inte överstiger fem år från och med den förordning varigenom godkännandet meddelas.
- 18) Det har visat sig nödvändigt att införa övergångsbestämmelser när man byter från det gamla till det nya tillståndssystemet. Det är följaktligen nödvändigt att tidigarelägga de därmed sammanhängande bestämmelsernas ikraftträdande.
- 19) Utvecklingen av tekniken för användning av tillsatser bör beaktas. Det finns därför anledning att, i en del fall, förutse en möjlighet att under vissa förhållanden administrera tillsatserna på annat sätt än genom inblandning i foder.
- 20) Med hänsyn till det stadium som det vetenskapliga och tekniska kunnandet för närvarande befinner sig på och till kontrollmöjligheterna bör användning av antibiotika, koccidiostatika och andra medicinskt verksamma substanser samt tillväxtbefrämjande medel på annat sätt än för inblandning i foder inte godkännas.
- 21) Monografin över zootekniska tillsatser bör inte längre offentliggöras. Det är i gengäld nödvändigt

⁽¹⁾ EGT nr L 64, 7.3.1987, s. 19. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 95/11/EG (EGT nr L 106, 11.5.1995, s. 23).

att offentliggöra en identitetsbeskrivning av tillsatserna ifråga i syfte att underlätta identifieringen av dem i samband med kontroller.

22) För att möjliggöra för de nationella myndigheterna att genomföra sina kontroller är det lämpligt att ställa standardprov av tillsatsen till deras förfogande.

23) Det skall vara förbjudet att blanda tillsatser som hör till grupperna antibiotika, koccidiostatika, andra medicinskt verksamma substanser respektive tillväxtbefrämjande medel med mikroorganismer, om det inte är fråga om en blandning som är tillåten enligt det särskilda godkännandet för mikroorganismen.

24) Eftersom bilagorna I och II upphävs, är det lämpligt att i en strävan efter klarhet och öppenhet varje år dels offentliggöra en förteckning över dem som är ansvariga för avyttring av de tillsatser som avses i artikel 2 aaa och en förteckning över tillverkare som av någon som innehar godkännande har fått rätten att tillverka tillsatser, dels en förteckning över alla godkända tillsatser.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 70/524/EEG ändras på följande sätt:

1) Artikel 1 ersätts med följande text:

"TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1

1. Det här direktivet gäller fodertillsatser.

2. Det här direktivet gäller inte processtekniska hjälpmedel som avsiktligt används som substanser vid omvandling av foderråvaror eller djurfoder för att uppnå ett bestämt teknologiskt syfte under behandlingen eller bearbetningen och som kan resultera i att det i den färdiga produkten finns icke avsiktliga men tekniskt oundvikliga rester av dessa substanser eller derivat därav under förutsättning att dessa rester inte utgör någon hälsorisk och inte har någon teknologisk inverkan på den färdiga produkten.

3. Förutsatt att det inte är fråga om produkter som särskilt berikats med ämnen som motsvarar en tillsats, betraktas inte de ämnen som förekommer naturligt i råvaror som tillsatser, om de ingår i den

normala fodersammansättningen och motsvarar ett ämne som tilläts av det här direktivet."

2) Följande rubrik skall införas mellan artiklarna 1 och 2:

"DEFINITIONER"

3) Artikel 2 skall ändras enligt följande:

i) Punkt a ersätts med följande punkter:

"a) *tillsatser*: ämnen eller beredningar som används i foder för att

— gynnsamt påverka egenskaperna hos foderråvaror, foderblandningar eller animalieprodukter, eller

— tillgodose djurens näringsbehov eller förbättra djurproduktionen, särskilt genom att påverka mag-tarmfloran eller fodrets smältbarhet, eller

— blanda in gynnsamma näringsämnen i fodret för att uppnå särskilda näringsmässiga syften, eller för att tillgodose särskilda, tillfälliga näringsbehov hos djuren, eller

— hindra eller minska de sanitära olägenheter som uppstår till följd av djurens spillning eller förbättra djurens miljö.

aa) *mikroorganismer*: mikroorganismer som bildar kolonier.

aaa) *tillsatser för vilka det krävs ett godkännande som knyts till den som är ansvarig för avyttringen*: de tillsatser som avses i bilaga C del I.

aaaa) *övriga tillsatser*: de tillsatser för vilka ett godkännande som knyts till den som är ansvarig för avyttringen inte krävs och vilka avses i bilaga C del II."

ii) Punkt f ersätts med följande:

"f) *foderråvaror*: vegetabiliska eller animaliska produkter, i naturligt tillstånd, färska eller konserverade, liksom produkter som härletts därur genom industriell bearbetning och organiska eller oorganiska ämnen med eller utan tillsatser, som är avsedda för utfodring av djur, antingen direkt obearbetade, eller efter bearbetning, för att framställa foderblandningar, eller som bärare i förblandningar."

iii) Följande punkter läggs till:

- "k) *avyttring*: innehav av foderråvaror för försäljning, däri inbegripet anbud, eller varje annan form av överlåtelse, kostnadsfri eller inte, till tredje part, liksom försäljning och andra former av överlåtelse,
- l) *ansvarig för avyttring*: den fysiska eller juridiska person som ansvarar för överensstämmelsen hos den tillsats som är föremål för ett gemenskapsgodkännande och för dess avyttring."

4) Artiklarna 3—9 ersätts med följande text:

"FÖRFARANDE FÖR GODKÄNNANDE AV TILLSATSER

Artikel 3

Medlemsstaterna skall föreskriva att ingen tillsats får avyttras utan att gemenskapsgodkännande har meddelats. Sådana godkännanden meddelas med hjälp av kommissionsförfordningar i enlighet med det förfarande som avses i artikel 4.

Artikel 3a

Gemenskapsgodkännande för en tillsats meddelas om

- a) tillsatsen vid inblandning i foder har någon av de effekter som anges i artikel 2 a,
- b) med beaktande av användningsförhållandena, tillsatsen inte medför någon fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön och inte är till skada för konsumenterna därför att egenskaperna i animalieprodukterna förändras,
- c) tillsatsen kan kontrolleras
- i sin egenskap av tillsats,
 - i förblandningar,
 - i foder eller i förekommande fall i foderråvaror,
- d) med beaktande av den tillåtna halten, behandling eller förebyggande av djursjukdomar är utslutna. Detta villkor gäller inte för tillsatser av de slag som ingår i gruppen koccidiostatika och andra medicinskt verksamma substanser,
- e) tillsatsen inte av betydelsefulla anledningar som rör människors eller djurs hälsa måste förbehållas medicinsk eller veterinär användning.

Artikel 4

1. För att erhålla gemenskapsgodkännande för en substans eller för en beredning i egenskap av tillsats eller för en ny användning av en redan tillåten tillsats, skall den som söker godkännandet välja en medlemsstat som vid granskningsförfarandet skall redogöra för innehållet i den dokumentation som sökanden har upprättat i enlighet med bestämmelserna i rådets direktiv 87/153/EEG av den 16 februari 1987 om antagande av riktlinjer för att utvärdera tillsatser i djurfoder(*). Om sökanden är etablerad i tredje land, skall han ha ett ombud i gemenskapen.

2. Den föredragande medlemsstaten skall kontrollera

- a) att dokumentationen är upprättad i enlighet med bestämmelserna i direktiv 87/153/EEG,
- b) att substansen eller beredningen på grundval av de tillhandahållna uppgifterna förefaller att uppfylla de villkor som anges i artikel 3a.

3. Den som ansöker om gemenskapsgodkännande skall genom förmedling av rapportörsmedlemsstaten till kommissionen inge en ansökan, vilken ansökan skall åtföljas av dokumentationen med kopior till övriga medlemsstater, som skall erkänna mottagandet härav så snart som möjligt. Denna överföring skall ske senast ett år efter det att den dokumentation som avses i punkt 2 har ingivits, utom vid ett avslag eller bordläggning. I sådana fall skall rapportörsmedlemsstaten underrätta övriga medlemsstater och kommissionen och redovisa skälen för avslaget eller bordläggningen.

4. Medlemsstaterna förfogar över en tidsfrist av sextio dagar räknat från den dag då dokumentationen översändas till dem för att kontrollera att dokumentationen är utformad i överensstämmelse med bestämmelserna i direktiv 87/153/EEG och, i förekommande fall, till kommissionen och de övriga medlemsstaterna skriftligen överlämna sina synpunkter.

Om vid utgången av den tidsfrist som avses i första stycket inga invändningar har gjorts förfogar kommissionens företrädare över en tidsfrist av trettio dagar för att föra upp ansökan om godkännande på Ständiga foderkommitténs dagordning.

5. Om det efter samråd inom Ständiga foderkommittén anses att dokumentationens utformning inte uppfyller de krav som ställs, skall en företrädare för kommissionen underrätta den som ansöker om gemenskapsstillstånd och rapportörsmedlemsstaten. I förekommande fall skall en ny ansökning inges i enlighet med punkterna 1, 2 och 3.

6. Kommissionen skall se till att beslut i enlighet med förfarandet i artikel 23 fattas om ansökan om gemenskapsgodkännande inom 320 dagar efter det att ansökan i enlighet med punkt 4 andra stycket förts upp på Ständiga foderkommitténs dagordning.

Denna frist skall dock avbrytas om en medlemsstat begär kompletterande upplysningar i Ständiga foderkommittén eller om Vetenskapliga foderkommittén begär sådan.

Om en ansökan om ett gemenskapsgodkännande för en tillsats avslås eller bordläggs, skall sökanden samt rapportörsmedlemsstaten underrättas av en företrädare för kommissionen om skälen till avslaget eller bordläggningen.

(*) EGT nr L 64, 7.3.1987, s. 19. Direktivet senast ändrat genom direktiv (EGT nr L 106, 11.5.1995, s. 23).

Artikel 5

De ändringar som skall göras i direktiv 87/153/EEG skall beslutas i enlighet med förfarandet i artikel 23

- på grund av den tekniska och vetenskapliga utvecklingen,
- med beaktande av de bestämmelser som anges i artikel 9b.1, artikel 9c.3, artikel 9o och artikel 9q.5.

Artikel 6

1. Rapportörsmedlemsstaten kan, allt efter vilken grupp tillsatser det rör sig om och vilket slag av gemenskapsgodkännande som begärs, ta ut en avgift för granskning av den dokumentation som är en följd av förpliktelserna enligt artiklarna 4.2, 9b.1, 9c.3 och 9g.4. Denna avgift skall betalas när dokumentationen inges.

2. Rådet skall, efter förslag från kommissionen och med kvalificerad majoritet, före den 1 oktober 1999 fastställa nivåerna för den avgift som anges i punkt 1.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna och kommissionen skall se till att upplysningar vilkas spridning kan skada industriell och kommersiell äganderätt behandlas konfidentiellt.

2. Sekretess gäller inte för

- benämningar och tillsatsens sammansättning,
- tillsatsens fysiska, kemiska och biologiska egenskaper,
- tolkningen av uppgifter om tillsatsens farmakologiska, toxikologiska och ekotoxikologiska egenskaper,
- analysmetoderna för kontroll av tillsatsen i sig, i förblandningar, i foder och i förekommande fall i råvaror,

— metoderna för kontroll av rester från tillsatsen eller dess metaboliter i animalieprodukter.

Artikel 7a

Om en tillsats består av eller innehåller genetiskt modifierade organismer i enlighet med artikel 2.1 och 2.2 i rådets direktiv 90/220/EEG av den 23 april 1990 om avsiktlig spridning av genetiskt modifierade organismer i miljön(*), skall en särskild utvärdering av miljöriskerna som motsvarar den som föreskrivs i det nämnda direktivet utföras. För att säkerställa att de principer som anges i artikel 3a iaktas skall för detta ändamål följande dokument finnas med bland den dokumentation som skall läggas fram i enlighet med artikel 4 i detta direktiv:

- En kopia av samtliga skriftliga medgivanden från behöriga myndigheter vad gäller avsiktlig spridning av genetiskt modifierade organismer i miljön, för forsknings- och utvecklingsändamål, i enlighet med artikel 6.4 i direktiv 90/220/EEG, samt resultaten av denna spridning, med beaktande av eventuella risker för människors hälsa och miljön.
- All teknisk dokumentation varigenom de uppgifter som krävs i enlighet med bilagorna II och III i direktiv 90/220/EEG tillhandahålls, samt en utvärdering av de miljörisker som dessa uppgifter leder till. Resultaten av alla undersökningar som genomförs för forsknings- eller utvecklingsändamål.

Artiklarna 11—18 i direktiv 90/220/EEG är inte tillämpliga på tillsatser som består av eller innehåller genetiskt modifierade organismer.

(*) EGT nr L 117, 8.5.1990, s. 15. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/15/EG (EGT nr L 103, 22.4.1994, s. 20).

Artikel 8

1. Vetenskapliga foderkommittén som inrättades genom kommissionens beslut 76/791/EEG(*), har till uppgift att biträda kommissionen i alla vetenskapliga frågor om fodertillsatser, när kommissionen begär det.

2. När kommissionen begär det skall rapportörsmedlemsstaten se till att all eller delar av den dokumentation som avses i artikel 4 officiellt sänds till ledamöterna i den kommitté som avses i punkt 1.

(*) EGT nr L 279, 9.10.1976, s. 35. Beslutet ändrat genom beslut 86/105/EEG (EGT nr L 93, 8.4.1986, s. 14).

ORDNING FÖR GODKÄNNANDE AV TILLSATSER
SOM KNYTS TILL DEN SOM ÄR ANSVARIG FÖR
AVYTTRINGEN

Godkännande som meddelas för tio år

Artikel 9

De tillsatser som avses i artikel 2 aaa som motsvarar villkoren i artikel 3 a skall godkännas och tas upp i förteckningen i kapitel I som avses i artikel 9t b.

Preliminärt godkännande för en längsta tid av fyra år

Artikel 9a

1. Vad beträffar de tillsatser som avses i artikel 2 aaa får ett preliminärt godkännande meddelas på gemenskapsnivå för användning av en ny tillsats eller en ny användning av en redan godkänd tillsats, under förutsättning att de villkor som anges i artikel 3a, punkterna b, c, d och e är uppfyllda, och att det med beaktande av tillgängliga resultat kan antas att också det andra villkoret i punkt a i den nämnda artikeln är uppfyllt. Dessa tillsatser skall tas upp i kapitel II i den förteckning som avses i artikel 9t b.

2. Det preliminära godkännande som avses i punkt 1 får inte avse mer än fyra år, räknat från ikraftträdandetidpunkten.

Förlängning av godkännande efter tio år

Artikel 9b

1. Gemenskapsgodkännande för de tillsatser som avses i artikel 2 aaa gäller i tio år från och med dagen för ikraftträdandet av det slutliga godkännandet och kan förlängas med tioårsperioder. I fall av förlängning skall den som innehar godkännandet till kommissionen genom förmedling av rapportörsmedlemsstaten inge en ansökan, som skall åtföljas av dokumentation som överensstämmer med vad som enligt direktiv 87/153/EEG krävs för förlängning av godkännanden av tillsatser. Ansökningen och dokumentationen skall minst ett år före det datum då godkännandet slutar gälla sändas till kommissionen, som så snart som möjligt skall bekräfta mottagandet. En kopia av ansökningen om förlängning skall tillsammas med dokumentationen av den som innehar godkännandet genom förmedling av rapportörsmedlemsstaten sändas till övriga medlemsstater, vilka så snart som möjligt skall bekräfta mottagandet.

2. Bestämmelserna i artiklarna 3 andra meningen, 3a, 4, 7 och 7a gäller i tillämpliga delar på ansökningar om förlängning.

3. I den mån beslutet om förlängning av orsaker som inte kan hänföras till den som innehar godkännandet inte kan fattas innan godkännandet slutar gälla, skall tiden för godkännandet automatiskt förlängas till dess att kommissionen fattar sitt beslut.

DATASKYDD

Artikel 9c

1. Vad beträffar de tillsatser som avses i artikel 2 aaa, får inte de vetenskapliga data och den information som ingår i den ursprungligen, för det första godkännandet, ingivna dokumentationen användas till förmån för andra sökande under en tid av tio år

a) räknat från den tidpunkt då det första godkännanden som genom förordning meddelades om de tillsatser som avses i artikel 9g.1, artikel 9h.1 och artikel 9i.1, började gälla,

b) för övriga tillsatser räknad från den tidpunkt då det första godkännande som meddelades genom förordning började gälla, eller räknat från den 1 oktober 1999 om den tidpunkten är tidigare; detta gäller om ingen överenskommelse föreligger mellan sökanden och innehavaren av tillståndet om att dessa data och denna information får användas.

Under denna period får godkännande av avyttring dock beviljas andra personer än den som är ansvarig för den första avyttringen av tillsatsen om förutsättningarna i artiklarna 3a och 4 är uppfyllda.

2. Om kompletterande data med avseende på ett tillstånd i enlighet med artikel 3a tillhandahålls för en tillsats som har varit föremål för ett preliminärt godkännande i enlighet med artikel 9a, skall dessa betraktas såsom utgörande en del av den ursprungliga dokumentationen och följaktligen upphör skyddet för dessa kompletterande data att gälla samtidigt som skyddet för data som ingår i den ursprungliga dokumentationen.

3. Vid utgången av den frist på tio år som avses i punkt 1, får resultaten från hela eller delar av den utvärdering som gjorts på grundval av de vetenskapliga data och den information som ingår i den dokumentation som har legat till grund för godkännandet av tillsatsen användas av kommissionen eller en medlemsstat till förmån för någon annan som ansöker om godkännande av avyttring av en redan godkänd tillsats.

I detta fall skall den nya sökanden genom förmedling av rapportörsmedlemsstaten till kommissionen ge in en ansökan som skall åtföljas av dokumentation som överensstämmer med de blivande bestämmelserna i direktiv 87/153/EEG och kommissionen skall så snart som möjligt bekräfta mottagandet. Kopia av ansökningen och dokumentationen skall

av den nya sökanden genom förmedling av en rapportörsmedlemsstat officiellt sändas till de andra medlemsstaterna, vilka snarast möjligt skall bekräfta mottagandet.

Bestämmelserna i artiklarna 3 andra meningen, 3a, 4, 7 och 7a gäller i tillämpliga delar.

4. Bestämmelserna i punkt 3 är även tillämpliga på användning av data som ingår i dokumentation rörande en tillsats för vilket godkännande har återkallats på begäran av innehavaren av detta godkännande.

5. De kompletterande vetenskapliga data och upplysningar som behövs för att ändra villkoren för att ta upp tillsatsen, för att säkerställa en förlängning av godkännandet i enlighet med artikel 9b punkt 1 eller helt nya vetenskapliga data eller upplysningar om tillsatsen som har kommit in under den tid som godkännande har gällt, får inte av kommissionen eller av en medlemsstat användas till förmån för någon annan som ansöker om godkännande under en tid på fem år från och med tidpunkten då giltighetstiden för ett godkännande för en ny användning börjar löpa eller från förlängningen eller inlämnandet av nya vetenskapliga data eller information.

Om den period för skydd av uppgifter, som beviljas för ändring av villkoren för att ta upp en tillsats går ut före utgången av den period som avses i punkt 1, förlängs tidsperioden så att de båda fristernas utgång sammanfaller.

6. Utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkt 1, skall den som ansöker om godkännande för en tillsats som avses i artikel 2 aaa innan några toxikologiska försök genomförs på ryggradsdjur kontrollera att produkten eller den aktiva substansen ifråga inte redan är godkänd. Om det är nödvändigt skall information inhämtas från behöriga myndigheter i en medlemsstat om det är fråga om samma produkt eller aktiva substans som den som redan har godkänts.

Om det är fråga om en produkt eller aktiv substans som redan är godkänd, skall sökanden och den (de) tidigare innehavaren(-na) av godkännande vidta alla åtgärder som krävs för att komma överens om en fördelad användning av informationen, så att upprepade försök på ryggradsdjur kan undvikas.

Om sökanden eller innehavaren/innehavarna av tidigare godkännande inte kan enas om hur upplysningarna skall fördelas, får medlemsstaterna vidta nationella åtgärder enligt vilka sökanden eller innehavaren/innehavarna som är etablerade på deras territorium åläggs att fördela upplysningarna på ett sådant sätt att en upprepning av toxikologiska försök på ryggradsdjur undviks, och bestämma villkoren för användning av uppgifterna samtidigt som de ser till att en rimlig jämvikt upprätthålls mellan de berörda parternas intressen.

ORDNING FÖR GODKÄNNANDE AV ANDRA TILLSATSER

Godkännande utan tidsbegränsning

Artikel 9d

1. De tillsatser som avses i artikel 2 aaa och som uppfyller villkoren i artikel 3a skall godkännas och tas upp i kapitel III i den förteckning som avses i artikel 9s stycke b.

2. De tillsatser som avses i artikel 2 aaaa och som tas upp i bilaga I före den 1 april 1998 skall godkännas och föras in i den förteckning i kapitel III som avses i artikel 9t b.

PRELIMINÄRT GODKÄNNANDE FÖR HÖGST FYRA ELLER FEM ÅR

Artikel 9e

1. Vad beträffar de tillsatser som avses i artikel 2 aaaa kan ett preliminärt godkännande meddelas på gemenskapsnivå för användning av en ny tillsats eller en ny användning av en redan godkänd tillsats, förutsatt att de villkor som anges i artikel 3a, punkterna b, c, d och e är uppfyllda och förutsatt att även det villkor som anges i artikel 3a a är uppfyllt. Dessa tillsatser finns upptagna i kapitel IV i den förteckning som avses i artikel 9t b.

2. Det preliminära godkännande som avses i punkt 1 får inte överstiga fyra år räknat från ikraftträdandet.

3. Preliminära nationella godkännanden får även i fortsättningen meddelas för sådana tillsatser som avses i artikel 2 aaaa och som tagits upp i bilaga II före den 1 april 1998. De skall tas upp i kapitel IV i den förteckning som avses i artikel 9t b. Tiden för det preliminära godkännandet av dessa tillsatser får inte överstiga fem år, med beaktande av tiden för upptagande i bilaga II.

ÖVERGÅNGSORDNING FÖR GODKÄNNANDEN SOM KNYTS TILL DEN SOM ÄR ANSVARIG FRÅVYTTNINGEN

Artikel 9f

Med avvikelse från artikel 3 skall medlemsstaterna godkänna avyttring av de tillsatser som finns upptagna i bilaga B.

Tillsatser som tas upp i bilaga I före den 1 april 1998

Artikel 9g

1. De tillsatser som avses i artikel 2 aaa och som tas upp i bilaga I före den 1 januari 1988 godkänns preliminärt från och med den 1 april 1998 och förs

över till bilaga B, kapitel I, för att på nytt kunna utvärderas i sin egenskap av tillsatser knutna till någon som är ansvarig för avyttringen.

2. Med sikte på en förnyad utvärdering skall en ny ansökan före den 1 oktober 1998 inges för de tillsatser som avses i punkt 1. Denna ansökan skall, åtföljd av den monografi och den identitetsbeskrivning som avses i artiklarna 9n respektive 9o, av den som är ansvarig för den dokumentation som låg till grund för det tidigare godkännandet eller dennes rättsinnehavare, genom förmedling av rapportörsmedlemsstaten sändas till kommissionen och kopior skall tillställas medlemsstaterna, som skall bekräfta mottagandet härav.

3. Före den 1 oktober 1999 och i enlighet med det förfarande som anges i artikel 23 skall det preliminära godkännandet för tillsatsen återkallas genom en förordning och det skall inte längre tas upp i bilaga B kapitel I.

- a) om de handlingar som krävs i punkt 2 inte har översänts inom den fastställda tidsfristen, eller
- b) om det efter genomgång av handlingarna visar sig att monografin eller identitetsbeskrivningen inte överensstämmer med uppgifterna i den dokumentation på grundval av vilken det ursprungliga godkännandet meddelades.

4. Medlemsstaterna skall se till att den som är ansvarig för avyttring av en tillsats enligt punkt 1 i enlighet med de villkor som anges i artikel 4, senast den 30 september 2000 inger den dokumentation som avses i artikel 4, för en ny utvärdering. Om så inte sker skall godkännande i enlighet med artikel 23 återkallas genom en förordning och tillsatsen skall inte längre tas upp i bilaga B kapitel I.

5. Kommissionen skall vidta alla åtgärder som behövs för att den nya utvärdering av dokumentation som avses i punkt 4 skall vara slutförd senast tre år efter det att dokumentation gavs in. Godkännandet av de tillsatser som avses i punkt 1 skall i enlighet med det i artikel 23 angivna förfarandet

- a) återkallas och tillsatserna tas bort ur förteckningen i bilaga B kapitel I genom en förordning, eller
 - b) genom en förordning som börjar gälla senast den 1 oktober 2003 ersättas av godkännanden som knyts till den som ansvarar för avyttringen för en period av tio år och tas upp i förteckningen enligt artikel 9t b.
6. Bestämmelserna i artikel 9b punkt 3 gäller i tillämpliga delar.

Tillsatser som tas upp i bilaga I efter den 31 december 1987

Artikel 9b

1. De tillsatser som avses i artikel 2 aaa och som efter den 31 december 1987 tas upp i bilaga I, skall

preliminärt godkännas från den 1 april 1998 och överföras till bilaga B kapitel II, med sikte på godkännande för en period av tio år i egenskap av tillsats som knyts till den som är ansvarig för avyttringen enligt bestämmelserna i punkterna 2 och 3 nedan.

2. För de tillsatser som avses i punkt 1 skall en ny ansökan ges in före den 1 oktober 1998. Denna ansökan skall, åtföljd av den monografi och den identitetsbeskrivning som avses i artikel 9n respektive artikel 9o, av den som är ansvarig för den dokumentation som låg till grund för det tidigare godkännandet eller dennes rättsinnehavare genom förmedling av rapportörsmedlemsstaten sändas till kommissionen och kopior skall tillställas de övriga medlemsstaterna, som skall bekräfta godkännandet härav.

3. Enligt det i artikel 23 angivna förfarandet, skall de preliminära godkännandena för tillsatser som avses i punkt 1

- a) genom en förordning återkallas och de skall inte längre tas upp i bilaga B kapitel II om den dokumentation som krävs enligt punkt 2 inte har översänts inom den fastställda tidsfristen eller om det efter genomgång av dokumentationen visar sig att monografin eller identitetsbeskrivningen inte överensstämmer med data som finns i den dokumentation på grundval av vilken det ursprungliga godkännandet beviljades, eller
- b) ersättas med godkännanden som knyts till den som är ansvarig för avyttringen och vilka genom en förordning som träder i kraft senast den 1 oktober 1998 skall meddelas för en tid av tio år och tillsatserna skall tas upp i förteckningen i kapitel I enligt artikel 9t b.

4. Bestämmelserna i artikel 9b punkt 3 gäller i tillämpliga delar.

Tillsatser som tas upp i bilaga II före den 1 april 1998

Artikel 9i

1. Tillfälliga nationella godkännanden får även i fortsättningen meddelas för sådana tillsatser som avses i artikel 2 aaa och som tas upp i bilaga II före den 1 april 1998. De skall överföras till bilaga B, kapitel III, med sikte på godkännande i egenskap av tillsats som knyts till någon som är ansvarig för avyttringen. Giltighetstiden för preliminära godkännanden av dessa tillsatser får inte överstiga fem år, med beaktande av den tid då tillsatsen tagits upp i bilaga II.

2. De tillsatser som avses i punkt 1, skall före den 1 oktober 1998 bli föremål för en ny ansökan om godkännande. Denna ansökan skall, åtföljd av den monografi och den identitetsbeskrivning som avses i artikel 9n respektive artikel 9o, av den som är ansvarig för den dokumentation som låg till grund

för det tidigare godkännandet eller dennes rättsinnehavare genom förmedling av rapportörsmedlemsstaten sändas till kommissionen och kopior skall tillställas de övriga medlemsstaterna, som skall erkänna mottagandet.

3. De preliminära godkännandena enligt punkt 1 skall i enlighet med det i artikel 23 angivna förfarandet.

a) genom en förordning återkallas och tillsatserna skall inte längre tas upp i bilaga B kapitel III om de handlingar som krävs enligt punkt 2 inte överlämnas inom den angivna tidsfristen eller om det efter genomgång av handlingarna visar sig att monografin eller identitetsbeskrivningen inte överensstämmer med uppgifterna i den dokumentation på grundval av vilken det ursprungliga godkännandet meddelades, eller

b) genom en förordning som träder i kraft senast den 1 oktober 1999 ersätts av sådana preliminära godkännanden som anges i punkt 1, och som knyts till den som är ansvarig för avyttringen, och tillsatserna tas upp i kapitel II i den förteckning som avses i artikel 9t b.

4. Bestämmelserna i artikel 9b tredje stycket gäller i tillämpliga delar.

Artikel 9j

De ansökningar om godkännande av avyttring som inges mellan den 1 april 1998 och den 30 september 1999 och om vilka kommissionen vid den tidpunkten ännu inte har fattat något beslut skall beroende på omständigheterna i det enskilda fallet granskas i enlighet med artiklarna 3, 3a, 7, 7a, 9 9a, 9b, 9c, 9d, 9e, 9n och 9o.

DISTRIBUTION OCH ANVÄNDNING AV TILLSATSER

Artikel 9k

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att endast de fodertillsatser som godkänns i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv får avyttras och att de endast får ingå i foder på de villkor som anges i beslutet om godkännande.

2. Utan att det påverkar bestämmelserna i punkt 1 får tillsatser som ingår i andra grupper än "antibiotika", "koccidiostatika och andra medicinskt verksamma substanser" samt "tillväxtbefrämjande medel", användas på annat sätt än genom inblandning i foder, under förutsättning att detta anges i förordningen om godkännande.

3. Medlemsstaterna skall särskilt se till att tillsatserna inte blandas in i foderråvaror eller enkelt foder, om inte detta uttryckligen anges i förordningen om godkännande.

REGISTRERING

Artikel 9l

1. Godkännande för de tillsatser som avses i artikel 2 aaaa, omfattar utfärdande av (ett) registreringsnummer till den (dem) som är ansvariga för avyttringen samt ett EG-nummer för tillsatsen.

2. Godkännandena för de tillsatser som avses i artikel 2 aaa omfattar utfärdande av ett EG-nummer.

ÅTERKALLANDE AVSEENDE TILLSATSER

Artikel 9m

Godkännanden av tillsatser återkallas genom en förordning

— på begäran av den som är ansvarig för avyttringen av tillsatsen, om det är fråga om en tillsats enligt artikel 2 aaa,

— om något av de villkor för godkännandet av tillsatsen vilka avses i artikel 3a inte längre uppfylls,

— om ett standardprov av tillsatsen inte tillhandahålls de offentliga myndigheter som begärt ett sådant, eller om den avyttrade tillsatsen inte överensstämmer med ett standardprov av den godkända tillsatsen,

— om ett referensprov av den aktiva substansen inte tillhandahålls de offentliga myndigheter som begärt ett sådant,

— om den som är ansvarig för avyttringen av tillsatsen inte inom en bestämd tidsfrist tillhandahåller de upplysningar som en ansvarig handläggare vid kommissionen begärt.

I syfte att avyttra lager kan tillsatsen dock godkännas för en period på högst ett år om i vart fall de villkor som föreskrivs i artikel 3a, punkterna b och e, fortfarande uppfylls.

MONOGRAFI OCH IDENTITETSBEKRIVNING

Artikel 9n

1. I enlighet med de bestämmelser som avses i direktiv 87/153/EEG skall medlemsstaterna se till att sökanden lägger fram en monografi avseende de tillsatser som avses i artikel 2 aaa.

2. Under förfarandet för godkännande av de tillsatser som avses i artikel 2 aa, skall Ständiga foderkommittén avge ett yttrande, i förekommande fall efter att ha låtit införa nödvändiga ändringar, rörande monografin för den tillsats som läggs fram i den dokumentation som avses i artikel 4.

I enlighet med det i artikel 23 angivna förfarandet skall kommissionen godkänna Ständiga foderkommitténs yttrande över monografin och ändringarna i denna.

3. Monografier kan i enlighet med det förfarande som avses i punkt 2 godkännas också för andra tillsatser än dem som avses i punkt 1.

4. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna får använda sig av monografin.

- a) för att avgöra om en tillsats, för vilken ett godkännande av avyttring har sökts, är en nyhet eller är att betrakta som en produktkopia,
- b) för att kontrollera att den tillsats som avyttras verkligen överensstämmer med identitetsbeskrivningen i den dokumentation på grundval av vilken gemenskapstillståndet beviljades.

5. De ändringar som senare görs av monografierna på grund av den tekniska och vetenskapliga utvecklingen skall i enlighet med förfarandet i artikel 23 hänskjutas till Ständiga foderkommittén för yttrande.

Artikel 9o

1. I enlighet med de bestämmelser som meddelas i direktiv 87/153/EEG skall medlemsstaterna se till att sökanden lägger fram en identitetsbeskrivning som sammanfattar tillsatsens karakterisering och egenskaper. Beträffande de tillsatser som avses i artikel 2 aaa, och som artikel 9n.3 tillämpas, skall identitetsbeskrivningen sammanfatta de viktigaste delarna av karakteriseringen och egenskaperna som redovisas i den monografi som avses i artikel 9n.

2. Det i artikel 23 angivna förfarandet skall tillämpas på beslut om

— identitetsbeskrivningen,

— senare, på grund av den tekniska och vetenskapliga utvecklingen gjorda ändringar i identitetsbeskrivningen.

3. Den identitetsbeskrivning som avses i punkt 1 skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, i syfte att vid officiella kontroller underlätta identifieringen av de tillsatser som avses i punkt 1.

STANDARDPROV

Artikel 9p

1. Såvitt avser de tillsatser som avses i artikel 2 aaa skall ett standardprov med den karakterisering och de egenskaper som beskrivs i den monografi som avses i artikel 9n samt ett referensprov av den aktiva substansen av den som är ansvarig för avyttringen på begäran ställas till medlemsstaternas nationella tillsynsmyndigheters förfogande.

2. Om tillsatsens karakterisering eller egenskaper ändras skall ett nytt standardprov som motsvarar tillsatsens nya monografi ges in.

3. Bestämmelser som gäller ingivande och förvaring av standardprov skall antas enligt det i artikel 23 angivna förfarandet.

BLANDNINGAR OCH HALTER FÖR TILLSATSER

1. De högsta och lägsta halter som bestäms för vissa tillsatser, hänför sig till helfoder med en vattenhalt på 12 % i den mån inga särskilda bestämmelser anges i förordningarna om godkännande.

Om en substans som godkänns som tillsats också förekommer naturligt i vissa av fodrets råvaror, beräknas andelen för den tillsats som skall blandas in så att summan av den inblandade och naturligt förekommande substansen inte överstiger den högsta halt som anges i förordningarna om godkännande.

2. Blandning av tillsatser i förblandningar och foder tillåts endast i den mån tillsatserna är fysikaliskt-kemiskt och biologiskt förenliga med hänsyn till eftersträfvade effekter.

3. Förutsatt att det inte är fråga om en blandning som är föremål för ett särskilt godkännande som tillsats, skall medlemsstaterna föreskriva

a) att antibiotika och tillväxtbefrämjande medel inte blandas varken inom en och samma grupp eller mellan två olika grupper,

b) att koccidiostatika och andra medicinskt verk-samma substanser inte blandas med antibiotika och tillväxtbefrämjande medel när koccidiostatikumet också har en antibiotisk eller tillväxtbefrämjande verkan,

c) att koccidiostatika och andra medicinskt verk-samma substanser inte blandas med varandra, om de har likartad verkan.

4. Blandning av antibiotika, tillväxtbefrämjande medel, koccidiostatika och andra medicinskt verk-samma substanser med mikroorganismer är förbjuden, om inte en sådan blandning medges i förordningen om godkännande av mikroorganismen.

5. Med avvikelse från bestämmelserna i artikel 3 samt produkterna 2 och 3 i den här artikeln, får medlemsstaterna godkänna att produkter som inte godkänts på gemenskapsnivå används som tillsatser eller att tillsatser används på andra villkor än

dem som anges i förordningen om godkännande, om det är fråga om praktiska försök i vetenskapligt och icke-kommersiellt syfte, förutsatt att

- försöken utförs enligt de principer och villkor som skall bestämmas inom ramen för direktiv 87/153/EEG,
- en tillfredsställande officiell kontroll genomförs.

ÄNDRING I BILAGOR

Artikel 9r

Ändringar i bilagorna skall antas enligt det i artikel 23 angivna förfarandet.

UPPLYSNINGAR OM TILLVERKARE AV TILLSATSER

Artikel 9s

Medlemsstaterna skall se till att de som är ansvariga för avyttring av de tillsatser som avses i artikel 2 aaa, så snart som möjligt meddelar kommissionen namn eller firma samt adress eller säte för de tillverkare som godkänts för tillverkning av tillsatser. Om dessa producenter är etablerade i ett tredje land, skall även namn eller firma samt adress eller säte för deras företrädare i gemenskapen anges.

OFFENTLIGGÖRANDE I EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Artikel 9t

Kommissionen skall senast den 30 november varje år i C-serien i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra

- a) den förteckning över dem som är ansvariga för avyttring som avses i artikel 9s, namnet på de tillverkare som de godkänt för tillverkning av tillsatser, samt namnet på deras företrädare inom gemenskapen om tillverkarna är etablerade i ett tredje land.
- b) förteckningen över godkända tillsatser, med följande uppdelning:
 - Kapitel I: förteckning över tillsatser som knyts till någon som är ansvarig för avyttringen och för vilka godkännande meddelas för en tid av tio år.
 - Kapitel II: förteckning över tillsatser som knyts till någon som är ansvarig för avyttringen och för vilka godkännande meddelas preliminärt (under en längsta tid på fyra år eller fem år för tillsatser för vilka ett preliminärt godkännande meddelas före den 1 april 1998).

— Kapitel III: förteckning över övriga tillsatser för vilka godkännande meddelas utan tidsbegränsning.

— Kapitel IV: förteckning över övriga tillsatser, för vilka godkännande meddelas preliminärt (under en längsta tid på fyra år eller fem år för tillsatser för vilka ett preliminärt godkännande meddelas före den 1 april 1998)."

- 5) Följande rubrik skall införas mellan artiklarna 9t och 10:

"FÖRPACKNING"

- 6) Följande rubrik införs mellan artiklarna 10 och 11:

"SKYDDSKLAUSUL"

- 7) I artikel 11.1 ersätts orden "som uppräknats i bilaga I" med "godkänts".

- 8) Följande rubrik införs mellan artiklarna 11 och 12:

"HALTER FÖR TILLSATSER I KOMPLETTERINGSFODER"

- 9) Följande rubrik införs mellan artiklarna 12 och 13.

"REGLER FÖR DISTRIBUTION OCH FODERINBÄNDNING AV TILLSATSER ELLER FÖRBLANDNINGAR"

- 10) Artikel 13 ersätts med följande:

"Artikel 13

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att vissa tillsatser, som avses i detta direktiv, förblandningar som framställs av dessa tillsatser i syfte att blandas in i foderblandningar och foderblandningar som innehåller dessa förblandningar, inte får avyttras eller användas av anläggningar eller mellanhänder som, beroende på omständigheterna, uppfyller de villkor som anges i rådets direktiv 95/69/EG av den 22 december 1995 om villkor och föreskrifter för godkännande och registrering av vissa anläggningar och mellanhänder inom fodersektorn.

2. Medlemsstaterna skall föreskriva

- a) att de tillsatser som avses i bilaga A del A endast får levereras av godkända anläggningar
- i) till mellanhänder eller anläggningar som tillverkar förblandningar som har godkänts i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 3.1 eller 2.2 b i direktiv 95/69/EG, och

- ii) i form av förblandningar, endast till mellan­händer eller anläggningar som tillverkar foderblandningar för avyttring eller för användning inom egen uppfödning och som har godkänts i enlighet med bestämmelserna i artikel 3.1 eller artikel 2.2 c eller e i det ovannämnda direktivet.
- b) att de tillsatser som avses i bilaga A del B endast får leveras av godkända anläggningar
 - i) till mellanhänder eller anläggningar som till­verkar förblandningar och som har godkänts i enlighet med bestämmelserna i artik­larna 3.1 eller 2.2 b i det ovannämnda direktivet,
 - ii) i form av förblandningar
 - endast till mellanhänder som har god­känts i enlighet med bestämmelserna i artikel 3 i det nämnda direktivet,
 - endast till mellanhänder som tillverkar foderblandningar för avyttring, eller för användning inom egen uppfödning, som har registrerats i enlighet med bestämmel­serna i artikel 7.2 i det ovannämnda direktivet i punkterna c respektive d, eller, i förekommande fall, som avses i artikel 2.2 c eller e i det nämnda direkti­vet.

3. Medlemsstaterna skall föreskriva att de tillsatser som avses i bilaga A del A eller B endast får blandas in i foderblandningar om de först beretts som förblandningar innehållande en bärsubstans, av anläggningar som uppfyller villkoren i artikel 2.2 b i direktiv 95/69/EG. Dessa förblandningar får endast blandas in i foderblandningar om de utgör åtminstone 0,2 viktprocent.

Utan hinder av första stycket får medlemsstaterna medge att förblandningar blandas in i foderblandningar med så litet som 0,05 viktprocent, om den kvantitativa och kvalitativa sammansättningen av förblandningen medger det och om de i förväg har konstaterat att anläggningarna uppfyller villkoren i kapitel I.2 b i bilagan, när detta sker i syfte att fördela förblandningen enhetligt och när tillsatsernas halter iaktas i enlighet med föreskrifterna för foderblandningen.

När dessa tillverkare skall tas upp i den nationella förteckningen skall de återges under följande sär­skilda rubrik: 'Tillverkare av foderblandningar med godkännande att använda förblandningar ned till ett lägsta viktförhållande på 0,05 %'.

4. Utan hinder av punkt 2 skall medlemsstaterna fastställa att

- a) de tillsatser som avses i bilaga A del B levereras till godkända mellanhänder eller till registrerade anläggningar, vilka tillverkar foderblandningar för sällskapsdjur och vilka foderblandningar beroende på omständigheterna uppfyller villko­ren i artiklarna 3.1 eller 3.2 c eller d i direktiv 95/69/EG,
- b) de tillsatser som avses i bilaga A del A eller B i sista avyttringsledet får levereras av anläggningar som tillverkar foderblandningar förutsatt att

— gemenskapens beslut om godkännande av tillsatsen föreskriver direkt inblandning i foderblandningarna såvitt avser särskilda be­redningar av tillsatsen,

— den som tillverkar foderblandningar antingen är godkänd i enlighet med artikel 2.2 c i ovannämnda direktiv för de tillsatser som avses i bilaga A del A eller är registrerad i enlighet med artikel 7.2 c i det nämnda direktivet för de tillsatser som avses i bilaga A del B och

det på platsen har kontrollerats att tillverkaren förfogar över lämplig teknik i enlighet med defi­nitionen i bilagan, kapitel I.3 b eller II c i det ovannämnda direktivet, för direktinblandning av beredningen ifråga i foderblandningen.

När de tillverkare som avses i punkt b skall tas upp i den nationella förteckningen skall de anges under följande särskilda rubrik: 'Tillverkare av foderblandningar med godkännande att tillsätta antibiotika, koccidiostatika och andra medi­cinskt verksamma substanser och tillväxtbefräm­jande medel direkt i foderblandningar' eller 'Till­verkare av foderblandningar med godkännande att tillsätta koppar, selen och A- och D-vitaminer direkt i foderblandningar.'

5. Utan hinder av artikel 7 i direktiv 95/69/EG och punkterna 1 och 2 i den här artikeln får Finland och Sverige för den del av ländernas territorium som ligger norr om den sextionde breddgraden på grund av de särskilda utfordringsvillkoren för deras hus­djursproduktion medge att förblandningar med vita­miner, provitaminer och kemiskt sett väl definierade substanser med likartad verkan levereras till uppfö­dare för direktinblandning i råvaror med vegetabi­listiskt ursprung, förutsatt att

— bruksanvisningen exakt anger den dosering som beroende på art eller djurkategori måste iaktas och använd fodertyp, samt att

- Finland och Sverige vidtar särskilda åtgärder för att kontrollera hur dessa förblandningar används.

(*) EGT nr L 332, 30.12.1995, s. 15."

- 11) Följande rubrik skall införas mellan artiklarna 13 och 14:

"MÄRKNING AV TILLSATSER"

- 12) Artiklarna 14 till 16 ersätts med följande text:

"Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att de godkända tillsatserna får avyttras för att användas i foder endast om följande uppgifter, som skall synas tydligt, vara lätta att läsa och omöjliga att ta bort och som den inom gemenskapen etablerade tillverkaren, förpackaren, importören, säljaren eller distributören är ansvarig för, återfinns på förpackningen, behållaren eller en därpå fastsatt etikett.

A. Följande uppgifter skall anges för alla tillsatser med undantag för enzymer och mikroorganismer:

- a) det särskilda namn, som tillsatsen fått vid godkännandet, tillsatsens EG-nummer och, om det gäller en tillsats enligt artikel 2 aaa, även handelsnamnet och registreringsnumret för den som är ansvarig för avyttringen,
- b) namn eller firma och adress eller säte för den som är ansvarig för de uppgifter som anges i denna punkt,
- c) nettovikten och, om det gäller flytande tillsatser, antingen nettovolym eller nettovikt,
- d) beroende på omständigheterna, antingen det godkännandenummer som tilldelats anläggningen eller mellanhanden i enlighet med artikel 5 i direktiv 95/69/EG eller det registreringsnummer som tilldelats anläggningen eller mellanhanden i enlighet med artikel 10 i ovannämnda direktiv.

B. Ytterligare uppgifter som skall anges för följande tillsatser:

- a) Antibiotika, tillväxtbefrämjande medel, koccidiostatika och andra medicinskt verk-samma substanser: namn eller firma och adress eller säte för tillverkaren, om denne inte är ansvarig för märkningsuppgifterna, halt av aktiv substans, sista garantidatum eller hållbarhetstid från och med tillverkningsdatumet, partiets referensnummer och tillverkningsdatum, bruksanvisning och even-

tuellt en uppmaning att iaktta säkerhetsföreskrifter vid användningen, när tillsatserna omfattas av särskilda bestämmelser som har fastställts vid godkännandet.

- b) Vitamin E: halt av alfatokoferol och sista garantidatum för angiven halt eller hållbarhetstid från och med tillverkningsdatumet.
- c) Andra vitaminer än E-vitaminer, provitaminer och ämnen med liknande kemiska egenskaper: halt av aktiv substans och sista garantidatum för angiven halt eller hållbarhetstid från och med tillverkningsdatumet.
- d) Spårelement, färgämnen, inklusive pigment, konserveringsmedel och andra tillsatser, med undantag för dem som ingår i grupperna enzymer och mikroorganismer: halt av aktiva substanser.

C. För tillsatser som ingår i följande grupper:

- a) Enzymer: de aktiva beståndsdelarnas benämning i överensstämmelse med deras enzymaktivitet och identifikationsnummer enligt Internationella biokemiförbundet, aktivitetsenheter(*) (aktivitetsenheter per gram eller aktivitetsenheter per ml), tillsatsens EG-nummer, namn eller firma och adress eller säte för den som är ansvarig för märkningsuppgifterna, tillverkarens namn eller firma och adress eller säte, om denne inte är ansvarig för märkningsuppgifterna, det godkännandenummer som tilldelats anläggningen eller mellanhanden i enlighet med artikel 5 i direktiv 95/69/EG, sista garantidatum eller hållbarhetstid från och med tillverkningsdatumet, en bruksanvisning som särskilt anger rekommenderad dosering, i förekommande fall i form av intervaller, i förhållande till råvarans eller råvarornas viktprocent per kilo helfoder enligt de föreskrifter som anges i varje enskilt fall i beslutet om godkännande av tillsatsen, eventuellt en uppmaning att iaktta de säkerhetsföreskrifter vid användningen som anges i beslutet om godkännande av tillsatsen, nettovikt eller, om det gäller flytande tillsatser, antingen nettovolym eller nettovikt, eventuellt uppgift om särskilda karakteristika som kan hänföras till tillverkningsprocessen, i enlighet med bestämmelserna om märkning i beslutet om godkännande av tillsatsen.
- b) Mikroorganismer: identifiering av en eller flera stamar i överensstämmelse med godkännandet, stammarnas registreringsnummer, antal kolonibildande enheter som bildar

kolonier (CFU/gram), tillsatsens EG-nummer, namn eller firma och adress eller säte för den som ansvarar för märkningsuppgifterna, tillverkarens namn eller firmanamn och adress eller säte, om denne inte är ansvarig för märkningsuppgifterna, det godkännandenummer som tilldelats anläggningen eller mellanhanden i enlighet med artikel 5 i direktiv 95/69/EG, sista garantidatum eller hållbarhetstid från och med tillverkningsdatumet, bruksanvisning och eventuellt en uppmaning att iaktta de säkerhetsföreskrifter som anges i beslutet om godkännande av tillsatsen, nettovikt eller, om det gäller flytande tillsatser, antingen nettovolym eller nettovikt, eventuellt med uppgift om särskilda karakteristika som kan hänföras till tillverkningsprocessen, i enlighet med bestämmelserna om märkning i beslutet om godkännande av tillsatsen.

2. Medlemsstaterna skall föreskriva att tillsatsens särskilda namn i fall då dessa uppgifter inte krävs på grund av punkt 1 får kompletteras med

a) handelsnamnet,

b) tillverkarens namn eller firma och adress eller säte om denne inte är ansvarig för märkningsuppgifterna, bruksanvisning och eventuella säkerhetsföreskrifter.

3. Medlemsstaterna skall föreskriva att andra uppgifter än de som krävs eller tillåts enligt punkterna 1 och 2 får förekomma på förpackningar, behållare eller etiketter, förutsatt att de är tydligt avskilda från ovannämnda märkesuppgifter.

(*) Aktivitetseenheter uttrycka i μmol av frigjorda produkter per minut per gram enzympreparat.

Artikel 15

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att de godkända tillsatserna får saluföras endast om följande uppgifter, som skall synas tydligt, vara lätta att läsa och omöjliga att ta bort och som den inom gemenskapen etablerade tillverkaren, förpackaren, importören, säljaren eller distributören är ansvarig för, återfinns på förpackningen, behållaren eller en därpå fastsatt etikett.

A. För alla förblandningar:

a) Benämningen "förblandning".

b) Bruksanvisning och eventuellt en rekommendation rörande säkerheten vid användning av förblandningar.

c) Den djurart eller djurkategori som förblandningen är avsedd för.

d) Namn eller firmanamn och adress eller säte för den som ansvarar för uppgifterna i den här punkten.

e) Nettovikt eller, om det gäller flytande varor, antingen nettovolym eller nettovikt.

f) Beroende på omständigheterna, det godkännandenummer som i enlighet med artikel 5 i direktiv 95/69/EG tilldelats anläggningen eller mellanhanden eller det registreringsnummer som tilldelats anläggningen eller mellanhanden i enlighet med artikel 10 i nämnda direktiv.

B. För förblandningar som innehåller nedan uppräknade tillsatser skall dessutom följande anges:

a) Antibiotika, tillväxtbefrämjande medel, koccidiostatika och andra medicinskt verk-samma substanser: namn eller firma samt adress eller säte för tillverkaren om denne inte är ansvarig för uppgifterna på etiketten, det särskilda namn som tillsatsen fått vid godkännandet, halt av aktiv substans samt sista garantidatum för den angivna halten eller hållbarhetstid från tillverkningsdatum.

b) Antioxidanter: det särskilda namn som tillsatsen fått vid godkännandet och halt av aktiva substanser, förutsatt att en högsta halt för helfoder fastställts vid tillsatsens godkännande.

c) Färgämnen, inklusive pigment: det särskilda namn som tillsatsen fått vid godkännandet och halt av aktiva substanser, förutsatt att en högsta halt för helfoder fastställts vid tillsatsens godkännande.

d) Vitamin E: det särskilda namn som tillsatsen fått vid godkännandet och halt av alfa-tokoferol och sista garantidatum för den angivna halten eller hållbarhetstid från tillverkningsdatum.

e) Andra vitaminer än vitamin E, provitaminer och substanser med liknande egenskaper: det särskilda namn som tillsatsen fått vid godkännandet, halt av aktiv substans samt sista garantidatum för den angivna halten eller hållbarhetstid från tillverkningsdatum.

- f) Spårelement: det särskilda namn som tillsatsen fått vid godkännandet samt halt av aktiva substanser, förutsatt att en högsta halt för helfoder fastställts vid tillsatsens godkännande.
- g) Konserveringsmedel: det särskilda namn som tillsatsen fått vid godkännandet samt halt av aktiva substanser, förutsatt att en högsta halt för helfoder fastställts vid tillsatsens godkännande.
- h) Enzymer: det särskilda namnet på den eller de aktiva substanserna enligt dess eller deras enzymaktivitet, i enlighet med det meddelade godkännandet, identifikationsnumret enligt Internationella Biokemiförbundet, enheter som används för aktiviteten (enheter per gram eller per milliliter), tillsatsens EG-registreringsnummer, namn eller firma och adress eller säte för den som är ansvarig för märkningens innehåll, tillverkarens namn eller firma och adress eller säte, om denne inte är ansvarig för märkningsuppgifterna, sista garantidatum eller hållbarhetstid från tillverkningsdatum, satsens referensnummer och tillverkningsdatum, en bruksanvisning som preciserar rekommenderad dosering, i förekommande fall i form av intervaller i förhållande till råvrans (-ornas) procentsats (-erna) per kilogram helfoder enligt de föreskrifter som gäller från fall till fall, i förekommande fall även särskilt betydelsefulla egenskaper som är en följd av framställningsprocessen, i enlighet med bestämmelserna om märkningen i beslutet om godkännande av tillsatsen.
- i) Mikroorganismer: identifiering av stam (-mar) i enlighet med det utfärdade godkännandet, inlämningsnumret för stammen (-arna), antalet enheter som bildar kolonier (CFU per gram), tillsatsens EG-registreringsnummer, tillverkarens namn eller firma och adress eller säte om denne inte är ansvarig för märkningsuppgifterna, sista garantidatum eller hållbarhetstiden från och med tillverkningsdatumet, vid behov även särskilt betydelsefulla egenskaper som är en följd av framställningsprocessen, i enlighet med bestämmelserna om märkningen i beslutet om tillstånd för tillsatsen.
- j) Andra tillsatser som tillhör de grupper som anges i b till i, men som saknar en fastställd högsta halt samt tillsatser som tillhör andra godkända grupper: det särskilda namn som tillsatsen fått vid godkännandet samt halt av aktiv substans, förutsatt att dessa tillsatser fyller en funktion i fodret som sådant och att de ingående mängderna kan påvisas med hjälp av officiella analysmetoder eller, om detta är omöjligt, med godtagna vetenskapliga metoder.
2. Medlemsstaterna skall föreskriva att
- a) det särskilda namnet på en tillsats får åtföljas ett handelsnamn,
- b) namnet på tillverkaren av de tillsatser som avses i punkt 1 B a får anges vid märkning av foderblandningar. Medlemsstaterna får dock föreskriva att denna uppgift skal vara obligatorisk,
- c) det särskilda namnet på de godkända tillsatserna får åtföljas av EG-registreringsnumret för tillsatsen.
3. När sista garantidatum eller hållbarhetstiden från tillverkningsdatum i enlighet med punkt 1 skall uppges för flera tillsatser som tillhör samma grupp eller olika grupper, skall medlemsstaterna föreskriva att ett enda garantidatum eller en enda hänvisning till hållbarhetstid kan få anges för alla tillsatserna, nämligen det datum som infaller först.
4. Medlemsstaterna skall föreskriva att annan information än den som föreskrivs eller godkänns enligt punkterna 1 till 3 får återfinnas på förpackningar, behållare eller etiketter, förutsatt att den är klart åtskild från ovannämnda märkningsuppgifter.
- ### Artikel 16
1. Medlemsstaterna skall föreskriva att de foder som innehåller sådana tillsatser som tillhör de nedan angivna grupperna får avyttras endast om följande uppgifter, som skall synas tydligt, vara lätta att läsa och omöjliga att ta bort och som den inom gemenskapen etablerade tillverkaren, förpackaren, importören, säljaren eller distributören skall ansvara för, återfinns på förpackningen, behållaren eller en därpå fastsatt etikett:
- a) Antibiotika, koccidiostatika och andra medicinskt verksamma substanser samt tillväxtbefrämjande medel: det särskilda namn som tillsatsen tilldelats i samband med godkännandet, halt av aktiva substanser och sista garantidatum eller hållbarhetstid från och med tillverkningsdatum, det godkännandenummer som anläggningen tilldelats i enlighet med artikel 5 i direktiv 95/69/EEG.
- b) Antioxidanter
- om det gäller foder till sällskapsdjur: texten "med tillsats av antioxidant" och det särskilda namn som tillsatsen fått vid godkännandet,
- om det gäller foderblandningar som är avsedda för andra djur än sällskapsdjur: det särskilda namn som tillsatsen fått vid godkännandet.

- c) Färgämnen, inklusive pigment, förutsatt att de används för färgning av fodret eller animalieprodukter

— om det gäller foder till sällskapsdjur: texten "färgämne" eller "färgat med", åtföljd av det särskilda namn som tillsatsen fått vid godkännandet,

— om det gäller foderblandningar som är avsedda för andra djur än sällskapsdjur: det särskilda namn som tillsatsen fått vid godkännandet.

- d) Vitamin E: det särskilda namn som tillsatsen fått vid godkännandet, halt av alfatokoferol och sista garantidatum för den angivna halten eller hållbarhetstid från och med tillverkningsdatumet.

- e) Vitam A och D: det särskilda namn som tillsatsen fått vid godkännandet, halt av aktiv substans och sista garantidatum för angiven halt eller hållbarhetstid från och med tillverkningsdatumet.

- f) Koppar: det särskilda namn som tillsatsen fått vid godkännandet och halten uttryckt i Cu.

- g) Konserveringsmedel:

— om det gäller foder till sällskapsdjur: texten "konserveringsmedel" eller "konserverat med" samt det särskilda namn som tillsatsen fått vid godkännandet,

— om det gäller foderblandningar som är avsedda för andra djur än sällskapsdjur: det särskilda namn som tillsatsen fått vid godkännandet.

- h) Enzymer: de aktiva beståndsdelarnas särskilda namn i överensstämmelse med deras enzymaktivitet, som tillsatsen fått vid godkännandet, identifikationsnummer enligt Internationella biokemiförbundet, aktivitetsenheter (aktivitetsenheter per kilo eller per liter), tillsatsens EG-nummer, sista garantidatum eller hållbarhetstid från och med tillverkningsdatumet, i förekommande fall med uppgift om särskilda karakteristika som kan hänföras till tillverkningsprocessen, i enlighet med bestämmelserna om märkning i godkännandet av tillsatsen.

- i) Mikroorganismer: identifiering av en eller flera stammar i enlighet med godkännandet, stammarnas registreringsnummer, antal kolonibildande enheter kolonier (CFU per kg), tillsatsens EG-nummer, sista garantidatum eller hållbarhetstid från och med tillverkningsdatumet, i förekommande fall med uppgift om särskild karakteristika

ring som kan hänföras till tillverkningsprocessen, enligt bestämmelserna om märkning i godkännandet av tillsatsen.

2. I enlighet med det i artikel 23 angivna förfarandet kan, utöver de uppgifter som anges i punkt 1, uppgifter om framförallt lämplig användning av foder föreskrivas.

Medlemsstaterna skall föreskriva att dessas uppgifter skall finnas på förpackningen, behållaren eller på en etikett som är fäst vid denna.

3. Andra spårelement än koppar samt närvaron av andra vitaminer än vitamin A, D och E, provitaminer och ämnen med likartade egenskaper får anges om tillsatserna kan mätas med officiella analysmetoder eller om detta inte är möjligt, med hjälp av godtagna vetenskapliga metoder. I sådana fall skall följande uppgifter lämnas om analysen:

- a) Andra spårelement än koppar: det särskilda namn som tillsatsen fått i godkännandet samt halter av respektive beståndsdelar.

- b) Andra vitaminer än vitamin A, D och E, provitaminer och substanser med likartade egenskaper: det särskilda namn som tillsatsen fått i godkännandet, halt av aktiva substanser och sista garantidatum för halten eller hållbarhetstid från och med tillverkningsdatumet.

4. Medlemsstaterna skall föreskriva att

- a) de uppgifter som anges i punkterna 1 till 3 skall förekomma i anslutning till de uppgifter som i enlighet med gemenskapslagstiftningen om foder skall finnas på förpackningen, behållaren eller en etikett som är fäst vid denna,

- b) om en halt eller en mängd anges i enlighet med punkterna 1 till 3 skall detta hänvisa till den mängd tillsatser som ingår i fodret,

- c) uppgifter om tillsatser får åtföljas av tillsatsens EG-nummer eller av handelsnamnet om inte dessa uppgifter krävs på grund av punkt 1.

5. Om sista garantidatum eller hållbarhetstiden från och med tillverkningsdatum för flera tillsatser som hör till samma grupp eller till olika grupper skall anges i enlighet med punkt 1, skall medlemsstaterna föreskriva att ett enda garantidatum eller en hållbarhetstid från och med tillverkningsdatumet kan få anges för alla tillsatser, nämligen den dag som infaller först.

6. Såvitt avser foder som saluförs i tankbilar, liknande fordon eller som bulkgoods skall uppgifterna i punkterna 1 till 3 anges på en medföljande handling.

När det rör sig om små mängder som är avsedda för den slutliga användaren är det tillräckligt om köparen får ta del av uppgifterna genom lämplig skyltning.

7. När det gäller foder till sällskapsdjur, vilket foder innehåller färgämnen, konserveringsmedel eller antioxidanter och ligger i förpackningar vilkas nettoinnehåll är högst 10 kg, skall medlemsstaterna föreskriva att det är tillräckligt om förpackningen bär texten 'färgämne' eller 'färgat med', 'konserverat med' eller 'med tillsats av antioxidant' åtföljt av ordet 'EG-tillsats', förutsatt att

- a) ett referensnummer som gör det möjligt att identifiera fodret återfinns på förpackningen, behållaren eller på etiketten, eller
- b) att tillverkaren på begäran lämnar uppgift om det särskilda namnet på den eller de tillsatser som använts.

8. Det är förbjudet att lämna uppgift om tillsatser i annan form än den som föreskrivs i detta direktiv."

- 13) I artikel 17.1 ersätts andra stycket med följande text:

"Dena uppgift skall överensstämma med de användningsvillkor som bestämdes när tillsatsen godkändes."

- 14) Följande rubrik införs mellan artiklarna 20 och 21:

"KONTROLLÅTGÄRDER"

- 15) Följande text införs efter artikel 21:

"KONTROLL AV OÖNSKAD INTERAKTION

Artikel 21a

Medlemsstaterna skall föreskriva att i händelse av oönskad, oförutsedd interaktion mellan de tillsatser som anges i artikel 2 aaa och andra tillsatser eller veterinära läkemedel, samlar den som ansvarar för avyttring av tillsatsen eller dennes företrädare inom gemenskapen, om det är fråga om tillsatser med ursprung i tredje länder, in all information i frågan och sänder den till de behöriga myndigheterna."

- 16) Följande rubrik införs mellan artiklarna 21a och 22:

"EXPORT TILL TREDJE LÄNDER"

- 17) Följande rubrik införs mellan artiklarna 22 och 23:

"KOMMISSIONENS VERKSTÄLLIGHETSBEFÖGENHETER"

- 18) Följande rubrik införs mellan artiklarna 24 och 25:

"SLUTBESTÄMMELSER"

- 19) Bilagorna I, II och III utgår.

- 20) Bilagorna A, B och C biläggs detta direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa

- a) bestämmelserna i artikel 1

— nr 4: artikel 6.1, 9d.2, 9e.3, 9f, 9g, 9h, 9i, 9j, 9n och 9o, den 1 januari 1997,

— nr 10, 12, 19 och 20, den 1 april 1998,

- b) övriga bestämmelser i detta direktiv senast den 1 oktober 1999.

De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

21. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 23 juli 1996.

På rådets vägnar

I. YATES

Ordförande

*BILAGA**"BILAGA A*

som avses i artikel 13

DEL A

- Antibiotika: samtliga tillsatser i gruppen
- Koccidiostatika och andra medicinskt verksamma substanser: samtliga tillsatser i gruppen
- Tillväxtbefrämjande medel: samtliga tillsatser i gruppen

DEL B

- Spårelement: koppar och selen
 - Vitaminer, provitaminer och kemiskt väl definierade substanser med likartad verkan: vitamin A och D."
-

BILAGA B

KAPITEL I

Förteckning över tillsatser som knyts till någon som är ansvarig för avyttringen och vilka har tagits upp i bilaga I före den 1 januari 1988

Registreringsnummer	Namn på den som är ansvarig för avyttringen följt av registreringsnummer(*)	Tillsatser	Kemisk formel, beskrivning	Djurart eller djurkategori	Maximiålder	Lägsta innehåll	Högsta innehåll	Övriga bestämmelser
						mg/kg av helfoder		
		A. Antibiotika						
		B. Koccidiostatika och andra medicinskt verksamma substanser						
		C. Tillväxtbefrämjande medel						

(*) Godkännande som knyts till den som är ansvarig, vilket börjar gälla den 1 oktober 1999.

KAPITEL II

Förteckning över tillsatser som knyts till någon som är ansvarig för avyttringen och vilka har tagits upp i bilaga I efter den 31 december 1987

Registreringsnummer	Namn på den som är ansvarig för avyttringen följt av registreringsnummer(*)	Tillsatser	Kemisk formel, beskrivning	Djurart eller djurkategori	Maximiålder	Lägsta innehåll	Högsta innehåll	Övriga bestämmelser
						mg/kg av helfoder		
		A. Antibiotika						
		B. Koccidiostatika och andra medicinskt verksamma substanser						
		C. Tillväxtbefrämjande medel						

(*) Godkännande som knyts till den som är ansvarig, vilket börjar gälla den 1 oktober 1999.

KAPITEL III

Förteckning över tillsatser som knyts till någon som är ansvarig för avyttringen och vilka har tagits upp i bilaga II före den 1 april 1988

Registreringsnummer	Namn på den som är ansvarig för avyttringen följt av registreringsnummer(*)	Tillsatser	Kemisk formel, beskrivning	Djurart eller djurkategori	Maximi-ålder	Lägsta innehåll	Högsta innehåll	Övriga bestämmelser	Tillståndstid
						mg/kg av helfoder			
		A. Antibiotika							
		B. Koccidiostatika och andra medicinskt verksamma substanser							
		C. Tillväxtbefrämjande medel							

(*) Godkännande som knyts till den som är ansvarig, vilket börjar gälla den 1 oktober 1999.

BILAGA C

DEL I

Tillsatser som avses i artikel 2 aaa i direktivet och för vilka det krävs ett godkännande som knyts till den som är ansvarig för avyttringen:

- Antibiotika: samtliga tillsatser som hör till gruppen.
- Koccidiostatika och andra medicinskt verksamma substanser: samtliga tillsatser som hör till gruppen.
- Tillväxtbefrämjande medel: samtliga tillsatser som hör till gruppen.

DEL II

Övriga tillsatser som avses i artikel 2 aaa i direktivet:

- Antioxidanter: samtliga tillsatser som hör till gruppen.
 - Aromämnen.
 - Emulgerings-, stabiliserings-, förtjocknings- och geleringsmedel: samtliga tillsatser som hör till gruppen.
 - Färgämnen, inklusive pigment: samtliga tillsatser som tillhör gruppen.
 - Konserveringsmedel.
 - Vitaminer, provitaminer och kemiskt väl definierade substanser med likartad verkan: samtliga tillsatser som hör till gruppen.
 - Spårelement: samtliga tillsatser som hör till gruppen.
 - Bindemedel, klumpförebyggande medel och koaguleringsmedel: samtliga tillsatser som hör till gruppen.
 - pH-regulatorer: samtliga tillsatser som hör till gruppen.
 - Enzymer: samtliga tillsatser som hör till gruppen.
 - Mikroorganismer: samtliga tillsatser som hör till gruppen.
-

RÅDETS DIREKTIV 96/53/EG

av den 25 juli 1996

om största tillåtna dimensioner i nationell och internationell trafik och högsta tillåtna vikter i internationell trafik för vissa vägfordon som framförs inom gemenskapen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 75 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med det i artikel 189c i fördraget angivna förfarandet⁽³⁾ och

med beaktande av följande:

1. Genom rådets direktiv 85/3/EEG av den 19 december 1984 om vikter, dimensioner och vissa andra tekniska egenskaper för vissa vägfordon⁽⁴⁾ fastställdes, inom ramen för den gemensamma transportpolitiken, gemensamma normer som möjliggör att vägfordonen utnyttjas bättre i trafiken mellan medlemsstaterna.
2. Direktiv 85/3/EEG har vid ett flertal tillfällen ändrats på väsentliga punkter. I samband med den nya ändringen av detta direktiv bör det därför av effektivitets- och tydlighetsskäl omarbetas och ställas samman i en enda text med rådets direktiv 86/364/EEG av den 24 juli 1986 om bevis för att fordon överensstämmer med direktiv 85/3/EEG⁽⁵⁾.
3. Skillnaderna mellan medlemsstaternas gällande normer för vikter och dimensioner för vägfordon för yrkesmässig trafik är av sådan art att det negativt kan påverka konkurrensvillkoren och utgöra ett hinder för trafiken mellan medlemsstaterna.

4. Med beaktande av subsidiaritetsprincipen bör det därför vidtas åtgärder på gemenskapsnivå för att undanröja sådana hinder.
5. Ovan nämnda normer återspeglar balansen mellan rationell och ekonomisk användning av vägfordon avsedda för yrkesmässig trafik å ena sidan och krav på underhåll av infrastrukturen, på trafiksäkerhet, på miljöskydd och skydd av levnadsbetingelserna å andra sidan.
6. De gemensamma normerna vad gäller dimensioner för fordon i trafik bör kunna bibehållas under lång tid.
7. Andra kompletterade tekniska villkor som nära sammanhänger med vikt och dimension kan tillämpas på fordon i yrkesmässig trafik som är registrerade eller tagna i bruk i en medlemsstat. Dessa villkor bör inte utgöra ett hinder mot den fria rörligheten för fordon i yrkesmässig trafik mellan medlemsstaterna.
8. Det är nödvändigt att utvidga definitionen av "tjockväggiga kylfordon" i artikel 2 i direktiv 85/3/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 89/338/EEG⁽⁶⁾, så att medlemsstaterna på sitt territorium kan tillåta trafik med sådana kylfordon som inte längre uppfyller villkoren för isolering enligt nämnda artikel.
9. Det är nödvändigt att uttryckligen ange begreppet "odelbar last" för att säkerställa en enhetlig tillämpning av detta direktiv i fråga om tillstånd som utfärdas för fordon och fordonskombinationer som transporterar denna typ av last.
10. Enheten ton är allmänt använd och erkänd som mått för fordonsvikt och tillämpas därför i detta direktiv, även om den formella viktenheten är newton.
11. I samband med genomförandet av den inre marknaden bör tillämpningsområdet för detta direktiv utvidgas att omfatta nationell transport i den utsträckning det rör egenskaper som väsentligt inverkar på konkurrensvillkoren inom transportsektorn, särskilt med avseende på högsta tillåtna värden

⁽¹⁾ EGT nr C 38, 8.2.1994, s. 3 och EGT nr C 247, 23.9.1995, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr C 295, 22.10.1994, s. 72.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 15 november 1994 (EGT nr C 341, 5.12.1994, s. 39), rådets gemensamma ståndpunkt av den 8 december 1995 (EGT nr C 356, 30.12.1995, s. 13) och Europaparlamentets beslut av den 14 mars 1996 (EGT nr C 96, 4.4.1996, s. 233).

⁽⁴⁾ EGT nr L 2, 3.1.1985, s. 14. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/7/EEG (EGT nr L 57, 2.3.1992, s. 29).

⁽⁵⁾ EGT nr L 221, 7.8.1986, s. 48.

⁽⁶⁾ EGT nr L 142, 25.5.1989, s. 3.

- för längd och bredd på fordon och fordonskombinationer för godstransport.
12. För andra egenskaper hos fordonen tillåts medlemsstaterna att inom sitt territorium tillämpa andra värden än de som föreskrivs i detta direktiv endast på de fordon som används i nationell trafik.
 13. Den högsta tillåtna längden för fordonståg som använder elastiska kopplingsanordningar när i praktiken 18,75 m vid maximal utsträckning. Samma högsta tillåtna längd bör tillåtas för fordonståg som använder stela kopplingsanordningar.
 14. Den största tillåtna bredden på 2,50 m för fordon för godstransport kan invändigt ge otillräcklig plats för effektiv lastning av lastpallar, vilket resulterat i att olika toleransgränser tillämpas i medlemsstaternas lagstiftning om inrikes transporter. En övergripande anpassning till den aktuella situationen är därför nödvändig för att klarlägga de tekniska kraven, med hänsyn tagen till de trafiksäkerhetsmässiga aspekterna.
 15. Om den största bredden för fordon för godstransport ökas till 2,55 m, bör denna norm också gälla bussar. För bussar bör dock en övergångsperiod föreskrivas så att berörda tillverkare kan anpassa sin produktion.
 16. För att förhindra svåra skador på vägarna och för att säkerställa styrbarheten bör vid beviljande av tillstånd för eller användning av fordon luftfjädring eller likvärdig fjädring föredras framför mekanisk fjädring. Vissa maximala axeltryck bör inte överskridas och fordonet bör kunna vända 360° inom fastställda gränsvärden för den bana som fordonet beskriver vid vändningen.
 17. Medlemsstaterna bör på sina territorier, för inrikes godstransporter, kunna tillåta användning av fordon eller fordonskombinationer vilkas dimensioner avviker från de som fastställs i detta direktiv, om dessa fordon enligt direktiv utför transporter som inte i väsentlig grad påverkar den internationella konkurrensen inom transportsektorn, dvs. transporter som utförs med specialiserade fordon och transportverksamhet som sker enligt ett särskilt modulsystem.
 18. Om transporten sker enligt ett modulsystem, bör en övergångsperiod föreskrivas för att göra det möjligt för medlemsstaterna att anpassa sin väginfrastruktur.
 19. Fordon eller fordonskombinationer som tillverkats med tillämpning av ny teknik eller nya koncept enligt normer som skiljer sig från de som fastställs i detta direktiv, kan användas till lokal transport under en försöksperiod, i syfte att dra nytta av tekniska framsteg.
 20. Fordon som tas i bruk före dagen för direktivets ikraftträdande och som inte överensstämmer med de i detta direktiv fastställda dimensionerna på grund av att nationella bestämmelser eller mätmetoder fram till dess varit olika, bör under en övergångsperiod fortsatt kunna användas för transport i den medlemsstat där fordonet är registrerat eller har tagits i bruk.
 21. Det har gjorts framsteg vad avser antagandet av direktiven om typgodkännande av fem- och sexaxlade fordonskombinationer. Följaktligen bör kraven på överensstämmelse med andra tekniska data än de som sammanhänger med vikt och dimensioner enligt bilaga II till direktiv 85/3/EEG upphävas.
 22. Denna ändring bör likaledes göras för att undgå att reglerna strider mot internationella konventioner om vägtrafik.
 23. För att underlätta kontrollen av överensstämmelse med detta direktiv är det nödvändigt att säkerställa att fordonen förses med ett bevis om sådan överensstämmelse.
 24. Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas skyldighet att hålla tidsgränserna för överföring till nationell lagstiftning och tillämpning av de direktiv som ersätts.
- HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.
- Artikel 1*
1. Detta direktiv gäller för
 - a) dimensionen på motorfordon i kategorierna M2, M3 och N3, N3 och släpvagnar till dessa i kategorierna 03 och 04, enligt definitionen i bilaga II till rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EGT nr L 42, 23.2.1970, s. 1. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

b) vikterna och vissa andra egenskaper hos de fordon som avses i a och som närmare anges i punkt 2 i bilaga I till detta direktiv.

2. Alla viktangivelser i bilaga I gäller som normer för användandet och avser därför lastförhållanden och inte produktionsnormer, vilka kommer att definieras i ett senare direktiv.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

- *motorfordon*: varje motordrivet fordon som för egen kraft körs på väg,
- *släpvagn*: varje fordon som är avsett att kopplas till ett motorfordon, med undantag av påhängsvagnar, och som genom sin konstruktion och utrustning är avsett för godsbefordran,
- *påhängsvagn*: varje fordon som är avsett att kopplas till ett motorfordon på så sätt att en del av påhängsvagnen vilar på motorfordonet och att en väsentlig del av dess vikt och dess lasts vikt upptas av motorfordonet, och som genom sin konstruktion och utrustning är avsett för godsbefordran,
- *fordonskombination*: antingen
 - ett fordonståg bestående av ett motorfordon med tillkopplad släpvagn, eller
 - ett ledat fordon bestående av ett motorfordon med tillkopplad påhängsvagn
- *temperaturkontrollerat fordon*: varje fordon med fast eller avtagbar överbyggnad som är särskilt utrustat för godsbefordran vid kontrollerad temperatur och vars sidoväggar inklusive isolering är minst 45 mm tjocka,
- *buss*: varje fordon med mer än nio sittplatser förarsätet medräknat som genom sin konstruktion och utrustning är avsett för befordran av personer och deras bagage. Fordonet kan ha en eller två våningar och kan även dra en bagagesläpvagn.
- *ledbuss*: en buss som består av två fasta sektioner som är kopplade till varandra med en ledad sektion. I denna typ av fordon skall passagerarutrymmena i de två fasta sektionerna stå i förbindelse med varandra. Genom den ledade sektionen skall passagerarna kunna förflytta sig fritt mellan de fasta sektionerna. Samman- och isärkoppling av de två sektionerna skall endast kunna utföras i verkstad.

— *största tillåtna dimensioner*: de största tillåtna dimensionerna för användning av ett fordon enligt bilaga I till detta direktiv,

— *högsta tillåtna vikt*: den högsta tillåtna vikten för ett lastat fordon för användning i internationell trafik.

— *högsta tillåtna axeltryck*: det högsta tillåtna trycket på en lastad axel eller axelkombination för användning i internationell trafik,

— *odelbar last*: last som för vägtransport inte utan risk för onödiga kostnader eller skador kan delas i två eller flera dellaster och som på grund av sin storlek eller volym inte kan fraktas av ett motorfordon, en släpvagn, ett fordonståg eller ett ledat fordon som helt uppfyller bestämmelserna i detta direktiv.

— *ton*: den vikt som en massa på ett ton har och som motsvarar 9,8 kilonewton (kN).

Alla största tillåtna dimensioner enligt bilaga I skall mätas i enlighet med bilaga I till direktiv 70/156/EEG utan positiv tolerans.

Artikel 3

1. Förutsatt att dessa fordon inte överskrider de gränsvärden som anges i bilaga I får medlemsstaterna inte vägra eller förbjuda användning inom sina territorier.

— i internationell trafik, av fordon som är registrerade eller tagna i bruk i en annan medlemsstat, av skäl som hänför sig till vikt eller dimensioner,

— i nationell trafik, av fordon för godsbefordran som är registrerade eller tagna i bruk i en annan medlemsstat, av skäl som hänför sig till dimensioner.

Denna bestämmelse gäller även om

- a) de nämnda fordonen inte uppfyller den aktuella medlemsstatens krav vad avser vissa vikter och dimensioner som inte omfattas av bilaga I,
- b) den behöriga myndigheten i den medlemsstat, i vilken fordonen är registrerade eller tagits i bruk, har tillåtit högsta värden som inte omfattas av artikel 4.1 och överstiger de som fastställts i bilaga I.

2. Bestämmelserna i punkt 1, andra stycket a skall emellertid inte påverka medlemsstaternas rätt att, med vederbörlig hänsyn till gemenskapsrätten, kräva att fordon som är registrerade eller tagna i bruk inom deras

egna territorier skall uppfylla nationella krav på vissa vikter och dimensioner som inte behandlas i bilaga I.

3. Vad beträffar temperaturkontrollerade fordon, får medlemsstaterna begära att fordonen åtföljs av ett dokument eller en skylt om ATP-intyg, såsom anges i avtalet av den 1 september 1970 om internationella transporter av lättfördärliga livsmedel och om specialutrustning för sådana transporter (ATP).

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall tillåta att fordon eller fordonskombinationer för nationell godstrafik brukas i normaltrafik inom deras territorier endast om dessa uppfyller kraven enligt punkterna 1.1, 1.2, 1.4—1.8, 4.2 och 4.4 i bilaga I.

2. Medlemsstaterna kan dock tillåta att fordon eller fordonskombinationer avsedda för nationell godstrafik brukas i trafik inom deras territorier, även om de inte uppfyller kraven enligt punkterna 1.3, 2, 3, 4.1 och 4.3 i bilaga I.

3. Fordon eller fordonskombinationer som överstiger högsta tillåtna dimensioner kan tillåtas att brukas i trafiken endast på särskilt tillstånd, vilket skall utfärdas av de behöriga myndigheterna utan diskriminering, eller på icke-diskriminerande villkor som skall överenskommas från fall till fall med dessa myndigheter, under förutsättning att dessa fordon eller fordonskombinationer befordrar eller är avsedda att befordra odelbar last.

4. Medlemsstaterna kan tillåta fordon eller fordonskombinationer som används för godsbefordran och som utför vissa nationella transporter som inte påtagligt påverkar den internationella konkurrensen inom transportsektorn med dimensioner som avviker från de som anges i punkterna 1.1, 1.2, 1.4—1.8, 4.2 och 4.4 i bilaga I.

Transporter skall anses inte påtagligt påverka den internationella konkurrensen inom transportsektorn om endera av villkoren i punkterna a eller b är uppfyllt:

- a) Transporten utförs inom en medlemsstats territorium av specialiserade fordon eller fordonskombinationer under sådana förhållanden som innebär att dessa operationer normalt inte utförs av fordon från andra medlemsstater, exempelvis transport i samband med skogsbruk och skogsindustri.
- b) Den medlemsstat som tillåter transport inom sitt territorium med fordon eller fordonskombinationer vilkas dimensioner avviker från dem som anges i bilaga I, även tillåter användningen av motorfordon, släpvagnar och påhängsvagnar som överensstämmer med de dimensioner som anges i bilaga I och som

sammankopplas på så sätt att de minst uppnår den i den aktuella medlemsstaten tillåtna lastlängden, så att alla företag tillförsäkras samma konkurrensvillkor (modulsystemet).

Den medlemsstat som är tvungen att anpassa sin väginfrastruktur för att uppfylla villkoret enligt b kan emellertid fram till senast den 31 december 2003 förbjuda nationell godstrafik inom sitt territorium med fordon eller fordonskombinationer som överskrider de gällande nationella normerna för dimensioner, under förutsättning att den nationella lagstiftningen utan diskriminering fortsätter att gälla för samtliga gemenskapsföretag på ett icke-diskriminerande sätt.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de åtgärder som de vidtar för att tillämpa denna punkt.

5. Medlemsstaterna får tillåta att fordon och fordonskombinationer som innehåller nya tekniker eller konstruktioner och som inte kan uppfylla ett eller flera krav enligt detta direktiv utför vissa lokala transporter under en provperiod. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om detta.

6. Medlemsstaterna får tillåta att fordon eller fordonskombinationer för godsbefordran som registrerats eller tagits i bruk före direktivets ikraftträdande och vilkas dimensioner överstiger de som anges i punkterna 1, 1.1, 1.2, 1.4—1.8, 4.2 och 4.4 i bilaga I brukas i trafik inom deras egna territorier, till den 31 december 2006 på grund av förekomsten av skillnader i nationella bestämmelser eller mätmetoder.

Artikel 5

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.6 skall,

- a) vad avser artikel 3, ledade fordon som tagits i bruk före den 1 januari 1991 och som inte uppfyller kraven i punkterna 1.6 och 4.4 i bilaga I, anses uppfylla dessa krav, förutsatt att deras sammanlagda längd inte överstiger 15,50 m,
- b) vad avser artikel 3, de fordonståg vilkas dragfordon tagits i trafik före den 31 december 1991 och som inte uppfyller kraven i punkterna 1.7 och 1.8 i bilaga I, anses uppfylla dessa krav fram till den 31 december 1998, förutsatt att deras sammanlagda längd inte överstiger 18,00 meter.

Artikel 6

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de fordon som nämns i

artikel 1 och som överensstämmer med detta direktiv, är försedda med ett av följande bevis:

a) En kombination av följande två skyltar:

- den "tillverkarskylt" som har utformats och anbringats i enlighet med direktiv 76/114/EEG⁽¹⁾,
- den skylt som avser dimensioner i enlighet med bilaga III, som har utformats och anbringats i enlighet med direktiv 76/114/EEG.

b) En enda skylt som har utformats och anbringats i enlighet med direktiv 76/114/EEG som innehåller samma uppgifter som de två skyltar som nämns i a.

c) Ett enda dokument som har utfärdats av den behöriga myndigheten i den medlemsstat i vilken fordonet har registrerats eller tagits i bruk. Ett sådant dokument skall innehålla samma rubriker och samma uppgifter som de skyltar som nämns i a. Det skall förvaras på en plats där det är lättåtkomligt för kontroll och tillförlitligt skyddat.

2. Om fordonets egenskaper inte längre överensstämmer med de som anges på beviset om överensstämmelse, skall den medlemsstat i vilken fordonet är registrerat vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att beviset om överensstämmelse ändras.

3. De i punkt 1 nämnda skyltarna och dokumenten skall av medlemsstaterna erkännas som bevis om fordons överensstämmelse enligt detta direktiv.

4. De fordon som har erhållit bevis om överensstämmelse kan bli föremål för

- stickprovskontroller vad avser gemensamma normer om vikter,
- kontroller endast vid misstanke om att fordonet inte överensstämmer med direktivet, vad avser gemensamma normer om dimensioner.

5. Mittkolumnen i beviset om överensstämmelse om angiven vikt skall, i förekommande fall, innehålla den viktstandard inom gemenskapen som är tillämplig för fordonet i fråga. Vad avser de fordon som nämns i punkt 2.2.2 c i bilaga I, skall posten "44 ton" stå inom parentes under högsta tillåtna vikt för fordonskombinationen.

6. Varje medlemsstat får, för varje fordon som registrerats eller tagits i bruk inom dess territorium, bestämma att de högsta vikter som tillåts i dess nationella lagstift-

ning skall anges i vänster kolumn i beviset om överensstämmelse och de tekniskt tillåtna vikterna i höger kolumn.

Artikel 7

Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av de vägtrafikbestämmelser som gäller i varje medlemsstat och som gör det möjligt att begränsa fordonens vikt och/eller dimensioner på vissa vägar eller underlag oavsett i vilken medlemsstat fordonet har registrerats eller tagits i bruk.

Artikel 8

Artikel 3 skall inte gälla i Irland och Förenade kungariket förrän den 31 december 1998,

a) vad avser de normer som avses i punkterna 2.2, 2.3.1, 2.2.3, 2.4 och 3.3.2 i bilaga I,

— med undantag för de ledade fordon som avses i punkt 2.2.2 om

- i) totalvikten i lastat tillstånd inte överstiger 38 ton, och
- ii) vikten på varje trippelaxel med det avstånd som anges i punkt 3.3.2 inte överstiger 22,5 ton.

— med undantag för de fordon som anges i punkterna 2.2.3, 2.2.4, 2.3 och 2.4 om totalvikten i lastat tillstånd inte överstiger.

- i) 35 ton för de fordon som anges i punkterna 2.2.3 och 2.2.4,
- ii) 17 ton för de fordon som anges i punkt 2.3.1,
- iii) 30 ton för de fordon som nämns i punkt 2.3.3, förutsatt att villkoren enligt den punkten och punkt 4.3 är uppfyllda,
- iv) 27 ton för de fordon som avses i punkt 2.4,

b) vad gäller den norm som avses i punkt 3.4 i bilaga I, med undantag för de fordon som avses i punkterna 2.2, 2.3 och 2.4 om drivaxeltrycket inte överstiger 10,5 ton.

Artikel 9

Vad beträffar den norm som avses i bilaga I punkt 1.2 a, får medlemsstaterna vägra eller förbjuda bruket på sina territorier av bussar, vars bredd överstiger 2,50 m, fram till den 31 december 1999.

Medlemsstaterna skall informera kommissionen om de åtgärder som vidtagits för tillämpning av denna artikel. Kommissionen skall informera övriga medlemsstater om detta.

⁽¹⁾ EGT nr L 24, 30.1.1976, s. 1. Direktivet ändrat genom kommissionens direktiv 78/507/EEG (EGT nr L 155, 13.6.1978, s. 31).

Artikel 10

De direktiv som anges i bilaga IV del A skall upphävas vid det datum som anges i artikel 11, utan att det påverkar medlemsstaternas förpliktelser i fråga om tidsfrister för genomförande till nationell lagstiftning enligt bilaga IV del B.

Hänvisningar till de direktiv som upphävs skall tolkas som hänvisningar till detta direktiv och utläsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga V.

Artikel 11

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 17 september 1997. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare

föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 12

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 13

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 25 juli 1996.

På rådets vägnar

H. COVENEY

Ordförande

BILAGA I

HÖGSTA TILLÅTNA VIKTER OCH STÖRSTA TILLÅTNA DIMENSIONER SAMT DÄRTILL
HÖRANDE UPPGIFTER OM FORDON

1. Största tillåtna dimensioner för fordon som avses i artikel 1.1 a
 - 1.1 Största längd

— motorfordon	12,00 m
— släpvagn	12,00 m
— ledat fordon	16,50 m
— fordonståg	18,75 m
— ledbuss	18,00 m
 - 1.2 Största bredd

a) alla fordon	2,55 m
b) påbyggnader för temperaturkontrollerade fordon	2,60 m
 - 1.3 Högsta höjd (alla fordon) 4,00 m | - 1.4 De dimensioner som anges i 1.1, 1.2, 1.3, 1.6, 1.7, 1.8 och 4.4 omfattar även avtagbara påbyggnader och standardiserade godsbehållare såsom containrar.
 - 1.5 Varje motorfordon eller fordonskombination som är i rörelse måste kunna vända inom en cirkelring som har en yttre radie på 12,50 m och en inre radie på 5,30 m.
 - 1.6 Största avstånd mellan kopplingstappen och påhängsvagnens bakkant 12,00 m | - 1.7 Största avstånd uppmätt parallellt med fordons-tågets längsgående axel från den längst fram belägna yttre punkten på lastutrymmet bakom förarhytten till den längst bak belägna yttre punkten på fordonskombinationens släpvagn, minskad med avståndet mellan motorfordonets bakkant och släpvagnens framkant 15,65 m | - 1.8 Största avstånd uppmätt parallellt med fordons-tågets längsgående axel från den längst fram belägna yttre punkten på lastutrymmet bakom förarhytten till den längst bak belägna yttre punkten på kombinationens släpvagn 16,40 m |
2. Högsta tillåtna vikt för fordon (i ton)
 - 2.1 Fordon som ingår i en fordonskombination
 - 2.1.1 Tvåaxlad släpvagn 18 t |

2.1.2	Treaxlad släpvagn	24 t
2.2	<i>Fordonskombinationer</i>	
2.2.1	Fordonståg med fem eller sex axlar	
	a) tvåaxlat motorfordon med treaxlad släpvagn	40 t
	b) treaxlat motorfordon med två- eller treaxlad släpvagn	40 t
2.2.2	Ledade fordon med fem eller sex axlar	
	a) tvåaxlat motorfordon med treaxlad påhängsvagn	40 t
	b) treaxlat motorfordon med två- eller treaxlad påhängsvagn	40 t
	c) treaxlat motorfordon med två- eller treaxlad påhängsvagn, som i kombinerad transport medför en ISO-container om 40 fot	44 t
2.2.3	Fordonståg med fyra axlar bestående av ett tvåaxlat motorfordon och en tvåaxlad släpvagn	36 t
2.2.4	Ledade fordon med fyra axlar bestående av ett tvåaxlat motorfordon och en tvåaxlad påhängsvagn, om axelavståndet på påhängsvagnen	
2.2.4.1	Överstiger eller är lika med 1,3 m och understiger eller är lika med 1,8 m	36 t
2.2.4.2	Överstiger 1,8 m	36 t jämför en tolerans om 2 t när den högsta tillåtna vikten för motorfordonet (18 t) och för tandemaxeln på påhängsvagnen (20 t) inte överskrids samtidigt som drivaxeln är utrustad med dubbla däck och med luftfjädring eller fjädring som inom gemenskapen anses likvärdig enligt definitionen i bilaga II.
2.3	<i>Motorfordon</i>	
2.3.1	Tvåaxlade motorfordon	18 t
2.3.2	Treaxlade motorfordon	— 25 t — 26 t om drivaxeln är utrustad med dubbla däck och med luftfjädring eller fjädring som inom gemenskapen anses likvärdig enligt definitionen i bilaga II eller om varje drivaxel är utrustad med dubbla däck och axeltrycket inte på någon axel överstiger 9,5 t.
2.3.3	Fyraxlade motorfordon med två styraxlar	32 t om drivaxeln är utrustad med dubbla däck och med luftfjädring eller fjädring som inom gemenskapen anses likvärdig enligt definitionen i bilaga II eller om varje drivaxel är utrustad med dubbla däck och axeltrycket inte på någon axel överstiger 9,5 t.
2.4	<i>Ledade bussar med tre axlar</i>	28 t

3. **Högsta tillåtna axeltryck för fordon som avses i artikel 1.1 b (i ton)**
- 3.1 *Singelaxlar*
Singelaxel som inte är drivaxel 10 t
- 3.2 *Tandemaxlar på släpvagnar och påhängsvagnar*
Summan av axeltrycket per tandemaxel får, om axelavståndet (d)
- 3.2.1 understiger 1 m
($d < 1,0$) inte överskrida 11 t
- 3.2.2 överstiger eller är lika med 1,0 m och understiger 1,3 m
($1,0 \leq d < 1,3$) inte överskrida 16 t
- 3.2.3 överstiger eller är lika med 1,3 m och understiger 1,8 m
($1,3 \leq d < 1,8$) inte överskrida 18 t
- 3.2.4 överstiger eller är lika med 1,8 m
($1,8 \leq d$) inte överskrida 20 t
- 3.3 *Trippelaxlar på släpvagnar och påhängsvagnar*
Summan av axeltrycket per trippelaxel får, om axelavståndet (d)
- 3.3.1 understiger eller är lika med 1,3 m
($d \leq 1,3$) inte överskrida 21 t
- 3.3.2 överstiger 1,3 m och understiger eller är lika med 1,4 m
($1,3 < d \leq 1,4$) inte överskrida 24 t
- 3.4 *Drivaxel*
- 3.4.1 Drivaxel på fordon som avses i 2.2.1 och 2.2.2 11,5 t
- 3.4.2 Drivaxel på fordon som avses i 2.2.3, 2.2.4, 2.3 och 2.4 11,5 t
- 3.5 *Tandemaxlar på motorfordon*
Summan av axeltrycket per tandemaxel får, om axelavståndet (d)
- 3.5.1 understiger 1,0 m
($d < 1,0$) inte överskrida 11,5 t
- 3.5.2 överstiger eller är lika med 1,0 m och understiger 1,3 m
($1,0 \leq d < 1,3$) inte överskrida 16 t
- 3.5.3 överstiger eller är lika med 1,3 m och understiger 1,8 m — 18 t
($1,3 \leq d < 1,8$) inte överskrida — 19 t
om drivaxeln är utrustad med dubbla däck och med luftfjädring eller fjädring som inom gemenskapen anses likvärdig enligt definitionen i bilaga II eller om varje drivaxel är utrustad med dubbla däck och det högsta axeltrycket inte överskrider 9,5 t.

-
4. Därtill hörande uppgifter om fordon som avses i artikel 1.1 b
- 4.1 *Alla fordon*
Axeltrycket på drivaxeln eller drivaxlarna på ett fordon eller en fordonskombination får inte understiga 25 % av fordonets eller fordonskombinationens totalvikt med last, när det eller den används i internationell trafik.
- 4.2 *Fordonståg*
Avståndet mellan den bakersta axeln på ett motorfordon och den främsta axeln på en släpvagn får inte understiga 3,00 m.
- 4.3 *Högsta tillåtna vikt beroende på axelavståndet*
Den högsta tillåtna vikten uttryckt i ton för ett fyraxlat fordon får inte överstiga fem gånger axelavståndet i meter mellan fordonets yttersta axlar.
- 4.4 *Påhängsvagnar*
Det horisontella avståndet mellan kopplingstappen och en valfri punkt på påhängsvagnens framkant får inte överskrida 2,04 m.
-

BILAGA II

VILLKOR FÖR ATT VISSA ICKE-LUFTFJÄDRANDE SYSTEM SKALL ANSES LIKVÄRDIGA MED LUFTFJÄDRING FÖR FORDONS DRIVAXEL ELLER DRIVAXLAR

1. DEFINITION AV BEGREPPET LUFTFJÄDRING

Ett fjädringssystem skall anses vara luftfjädrat om minst 75 % av dess fjädringsverkan framkallas av luftfjädern.

2. LIKVÄRDIGHET

För att betraktas som likvärdig med luftfjädring skall fjädringen uppfylla följande krav:

- 2.1 Vid fri, vertikal transient svängning med låg frekvens av den fjädrade massan ovanför en drivaxel eller boggi skall den uppmätta frekvensen och dämpningen med fjädringen maximalt belastad ligga inom de gränser som anges i punkt 2.2–2.5.
- 2.2 Varje axel skall vara försedd med hydrauliska stötdämpare. På tandemaxlar skall stötdämparna vara så placerade att boggiernas svängning minimeras.
- 2.3 Den genomsnittliga dämpningsgraden D skall överstiga 20 % av den kritiska dämpningen med fjädringen i sitt normala tillstånd och med hydrauliska stötdämpare monterade och i funktion.
- 2.4 Dämpningsgraden D för fjädringen med samtliga hydrauliska stötdämpare avlägsnade eller tagna ur funktion får inte överstiga 50 % av D .
- 2.5 Frekvensen för den fjädrade massan ovanför drivaxeln eller boggin vid fri, vertikal transient svängning får inte överstiga 2 hertz.
- 2.6 Fjädringens frekvens och dämpning anges i punkt 3. Provningsförfarandena för mätning av frekvensen och dämpningen beskrivs i punkt 4.

3. DEFINITION AV FREKVENSN OCH DÄMPNING

Denna definition avser en fjädrad massa M (kg) på en drivaxel eller boggi. Axeln eller boggin har en total vertikal styvhet mellan vägytan och den fjädrade massan på K Newton/meter (N/m) och en total dämpningskoefficient på C Newton/meter och sekund (N/ms). Den vertikala förskjutningen av den fjädrade massan är Z . Rörelseekvationen för den fjädrade massans fria svängning är

$$M \frac{d^2 Z}{dt^2} + C \frac{dZ}{dt} + kZ = 0$$

Svängningsfrekvensen för den fjädrade massan F (rad/s) är:

$$F = \sqrt{\frac{K}{M} - \frac{C^2}{4M^2}}$$

Dämpningen är kritisk när $C = C_0$,
varvid

$$C_0 = 2\sqrt{KM}$$

Dämpningsgraden som bråkdel av den kritiska dämpningen är C/C_0 .

Vid fri, transient svängning av den fjädrade massan följer massans vertikala rörelse en dämpad sinusformad bana (figur 2). Frekvensen kan beräknas genom att mäta tiden under vilken svängningscyklerna kan observeras. Dämpningen kan beräknas genom att höjden på varandra följande

svängningstoppar i samma riktning mäts. Om de högsta amplituderna för den första och andra svängningscykeln är A_1 och A_2 är dämpningsgraden D .

$$D = \frac{C}{C_0} = \frac{1}{2\pi} \cdot \ln \frac{A_1}{A_2}$$

varvid $\ln$ är amplitudförhållandets naturliga logaritm.

4. PROVNINGSFÖRFARANDE

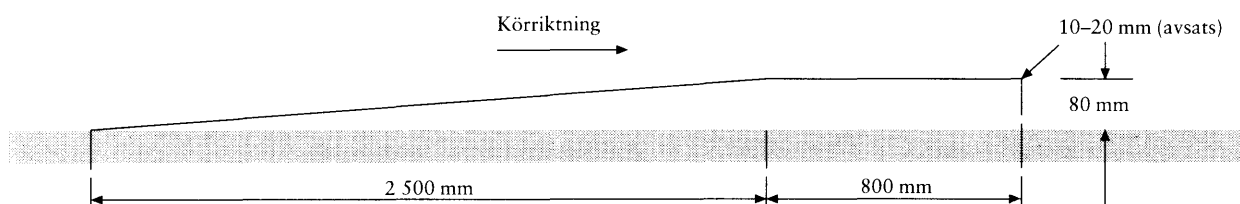
För att genom provning fastställa dämpningsgraden D , dämpningsgraden med hydrauliska stötdämpare och fjädringsfrekvensen F förfar man på något av följande sätt med det belastade fordonet:

- Fordonet körs med låg hastighet ($5 \text{ km/h} \pm 1 \text{ km/h}$) över ett steg på 80 mm som har den profil som anges i figur 1. Den transienta svängning som skall analyseras med avseende på frekvens och dämpning är den svängning som uppträder efter det att drivaxelns hjul har lämnat steget.
- Fordonet dras nedåt i chassit så att belastningen på drivaxeln är 1,5 gånger det maximala statiska värdet. Fordonet skall frigöras plötsligt och den påföljande svängningen analyseras.
- Fordonet dras uppåt i chassit så att den fjädrade massan lyfts 80 mm ovanför drivaxeln. Fordonet skall släppas plötsligt och den påföljande svängningen analyseras.
- Fordonet provas med någon annan metod vars likvärdighet visats av tillverkaren och som den tekniska tjänsten godtagit.

Fordonet skall vara försett med en transduktor för vertikalförskjutning mellan drivaxeln och chassit direkt ovanför drivaxeln. Från spårningen kan tidsintervallet mellan den första och andra kompressionstoppen mätas för att erhålla frekvensen F och amplitudförhållandet för att erhålla dämpningen. För dubbla drivaxlar bör transduktorer för vertikalförskjutning monteras mellan varje drivaxel och chassit rakt ovanför denna.

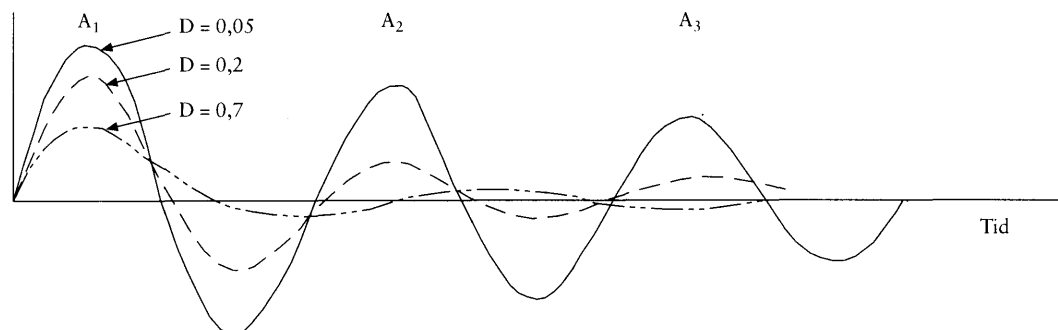
Figur 1

Steg för provning av fjädringen

Figur 2

Svängningskurva för transient dämpning

BILAGA III

SKYLTL OM DIMENSIONER SOM ANGES I ARTIKEL 6.1 a

- I. Skylten om dimensioner, i möjligaste mån anbringad bredvid skylten som avses i direktiv 76/114/EEG, måste innehålla följande uppgifter:
1. Tillverkarens namn⁽¹⁾.
 2. Fordonets identifieringsnummer⁽¹⁾.
 3. Längd (L) på motorfordonet, släpvagnen eller påhängsvagnen.
 4. Bredd (W) på motorfordonet, släpvagnen eller påhängsvagnen.
 5. Uppgifter för mätning av fordonskombinationens längd
 - avståndet (a) mellan fordonets framkant och kopplingsanordningens mittpunkt (kopplingskrok eller vändskiva); för vändskiva med flera kopplingspunkter måste det minsta och det högsta värdet anges ($a_{\min}$ och $a_{\max}$),
 - avståndet (b) mellan mittpunkten på kopplingsanordningen för släpvagnen (vändskivans ring) eller påhängsvagnen (kopplingstapp) och bakkanten på släpvagnen eller påhängsvagnen; för en anordning med flera kopplingspunkter måste det minsta och det högsta värdet anges ($b_{\min}$ och $b_{\max}$).
- Fordonskombinationens längd är längden på motorfordonet och släpvagnen eller påhängsvagnen då de placerats i rät linje efter varandra.
- II. De värden som anges i beviset om överensstämmelse skall återge exakt de mått som tagits direkt på fordonet.

⁽¹⁾ Dessa uppgifter behöver inte upprepas om fordonet är försett med en enda skylt som innehåller uppgifter både om vikter och dimensioner.

BILAGA IV

DEL A

DIREKTIV SOM UPPHÄVS

(enligt artikel 10)

- Direktiv 85/3/EEG om vikter, dimensioner och vissa andra tekniska egenskaper för vissa vägfordon samt ändringsdirektiven därav:
 - Direktiv 86/360/EEG
 - Direktiv 88/218/EEG
 - Direktiv 89/338/EEG
 - Direktiv 89/460/EEG
 - Direktiv 89/461/EEG
 - Direktiv 91/60/EEG
 - Direktiv 92/7/EEG
- Direktiv 86/364/EEG om bevis för att fordon överensstämmer med direktiv 85/3/EEG om vikter, dimensioner och vissa andra tekniska egenskaper för vissa vägfordon.

DEL B

<i>Direktiv</i>	<i>Sista dag för överföring till nationell lagstiftning</i>
85/3/EEG (EGT nr L 2, 3.1.1985, s. 14)	1 juli 1986 1 januari 1990
86/360/EEG (EGT nr L 217, 5.8.1986, s. 19)	1 januari 1992
86/364/EEG (EGT nr L 221, 7.8.1986, s. 48)	29 juli 1987
88/218/EEG (EGT nr L 98, 15.4.1988, s. 48)	1 januari 1989
89/338/EEG (EGT nr L 142, 25.5.1989, s. 3)	1 juli 1991 1 januari 1992 1 januari 1993
89/460/EEG (EGT nr L 226, 3.8.1989, s. 5)	
89/461/EEG (EGT nr L 226, 3.8.1989, s. 7)	1 januari 1991
91/60/EEG (EGT nr L 37, 9.2.1991, s. 37)	30 september 1991
92/7/EEG (EGT nr L 57, 2.3.1992, s. 29)	31 december 1992

BILAGA V
JÄMFÖRELSETABELL

Detta direktiv	85/3/EEG	86/360/EEG	86/364/EEG	88/218/EEG	89/338/EEG	89/460/EEG	89/461/EEG	91/60/EEG	92/7/EEG
Artikel 1.1	Artikel 1.1								
Artikel 1.1 a	—								
Artikel 1.1 b	Artikel 1.1 b								
Artikel 1.2	Artikel 1.2								
Artikel 2 strecksats 1–4, 6–10					Artikel 1.2				
Artikel 2 strecksats 5, 11–12	—								
Artikel 2 sista stycket	—								
Artikel 3.1	—								
Artikel 3.1 a och b	Artikel 3.1 a och b								
Artikel 3.2	Artikel 3.2								
Artikel 3.3	—								
Artikel 4	—								
Artikel 5 a							Artikel 1.1		
Artikel 5 b								Artikel 1.1	
Artikel 6, 1–4			Artikel 1.1–1.4						

[illegible]

Detta direktiv	85/3/EEG	86/360/EEG	86/364/EEG	88/218/EEG	89/338/EEG	89/460/EEG	89/461/EEG	91/60/EEG	92/7/EEG
Punkt 2.3-2.3.1					Artikel 1.5 c				
Punkt 2.3.2-2.3.3									Artikel 1.1 b-c
Punkt 2.4					Artikel 1.5 c				
Punkt 3-3.3.2	Punkt 3-3.3.2								
Punkt 3.4-3.4.1		Artikel 1.3							
Punkt 3.4.2-3.5.2					Artikel 1.5 d				
Punkt 3.5.3									Artikel 1.1 d
Punkt 4-4.2	Punkt 4-4.2								
Punkt 4.3					Artikel 1.5 e				
Punkt 4.4							Artikel 1.4		
Bilaga II									Bilaga III
Bilaga III			Bilaga						